

Forslag

til

Lov om atomanlæg (nukleare anlæg).

Fremsat den 17. januar 1974 af *justitsministeren*.

Kapitel 1.

Definitioner m, v.

§ 1. I denne lov forstås ved:

a) *nukleart brændsel*:

spalteligt stof bestående af uran eller plutonium i metallisk form, i legering eller kemisk forbindelse, samt andet spalteligt stof, som efter undervisningsministerens bestemmelse skal anses som nukleart brændsel;

b) *radioaktivt produkt*:

radioaktivt stof, herunder affald, som er dannet under fremstilling eller anvendelse af nukleart brændsel eller er blevet radioaktivt ved bestråling i forbindelse med sådan fremstilling eller anvendelse, men som ikke falder ind under litra a;

c) *nuklear substans*:

- 1) nukleart brændsel med undtagelse af naturligt uran og udarmet uran,
- 2) radioaktivt produkt med undtagelse af radioisotoper, som er fremstillet og færdige til anvendelse til industrielt, kommercielt, jordbrugsteknisk, medicinsk eller videnskabeligt formål;

d) *nuklear reaktor*:

indretning indeholdende nukleart brændsel under sådanne forhold, at en nuklear spaltningsproces kan finde sted deri som en kædereaktion, der vedligeholder sig selv uden yderligere neutronkilde;

e) *nukleart anlæg eller anlæg*:

- 1) nukleart reaktoranlæg,
- 2) fabrik til fremstilling eller behandling af nuklear substans,
- 3) fabrik til adskillelse af isotoper i nukleart brændsel,
- 4) fabrik til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel,
- 5) anlæg til opbevaring af nuklear substans, bortset fra midlertidig opbevaring under transport, samt
- 6) efter undervisningsministerens bestemmelse andet anlæg, hvori der findes nukleart brændsel eller radioaktivt produkt;

f) *anlægsstat*:

den konventionsstat, i hvilken vedkommende nukleare anlæg ligger, eller, dersom anlægget ikke ligger i nogen stat, den konventionsstat, der driver eller har godkendt anlægget;

g) *indehaver af nukleart anlæg*:

- 1) for så vidt angår anlæg her i riget den, der af undervisningsministeren er godkendt som indehaver af anlægget, eller i mangel af sådan godkendelse den, der driver anlægget,
- 2) for så vidt angår anlæg uden for riget den, som er ansvarlig for anlægget efter lovgivningen i anlægsstaten;

h) *nuklear skade*:

- 1) skade, som er forårsaget af radioaktive egenskaber eller en forening af radioaktive egenskaber og giftige, eksplosive eller andre farlige egen-

skaber ved nukleart brændsel eller radioaktivt produkt i et nukleart anlæg eller ved nuklear substans, som kommer fra, hidrører fra eller sendes til et nukleart anlæg,

2) skade, som er forårsaget af anden ioniserende stråling fra en strålingskilde i et nukleart anlæg;

i) *nuklear ulykke* eller *ulykke*:

en hændelse eller række af hændelser med samme oprindelse, som forvolder nuklear skade;

j) *Pariskonventionen*:

konvention om ansvar over for tredje-mand på den nukleare energis område, der blev indgået i Paris den 29. juli 1960 og ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964;

k) *Tillægskonventionen*:

tillægskonvention til Pariskonventionen, der blev indgået i Bryssel den 31. januar 1963 og ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964;

l) *konventionsstat*:

stat, som har tiltrådt Pariskonventionen;

m) *afregningsenheder*:

afregningsenheder i overensstemmelse med Den Europæiske Valutaoverenskomst af 5. august 1955, således som disse beregnedes den 29. juli 1960.

§ 2. Nukleart anlæg eller brændsel samt radioaktivt produkt, som kun frembyder ringe fare, kan efter undervisningsministerens bestemmelse helt eller delvis undtages fra bestemmelserne i denne lov.

§ 3. Undervisningsministeren kan bestemme, at flere af de i § 1, litra e, nævnte anlæg, der ligger inden for samme område og hører til samme virksomhed, skal anses som ét nukleart anlæg.

Kapitel II.

Nukleare anlæg og nukleart drevne transportmidler.

Adgangen til at drive nukleare anlæg.

§ 4. Nukleare anlæg må kun bygges og drives med undervisningsministerens godkendelse.

Stk. 2. Godkendelse må ikke meddeles, hvor dette skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

Stk. 3. For myndighedernes behandling af ansøgninger om godkendelse og efterfølgende tilsyn, jfr. § 7 betales et gebyr, hvis størrelse fastsættes af undervisningsministeren.

§ 5. Godkendelsen skal angive den indehaver, der er ansvarlig efter kapitel III. Den kan begrænses til at gælde for en bestemt tid og er betinget af, at indehaveren tegner og opretholder forsikring som nævnt i § 32 eller stiller sikkerhed i overensstemmelse med § 35.

Stk. 2. Godkendelsen meddeles på de vilkår, som findes påkrævede af hensyn til sikkerheden og andre væsentlige almene interesser.

Stk. 3. Som vilkår for godkendelsen kan stilles krav om, at der i tilfælde af virksomhedens ophør træffes sådanne foranstaltninger, som undervisningsministeren måtte finde fornødne for at sikre, at anlægget efter driftens ophør ikke frembyder fare for den almene sikkerhed, og at forsikring eller anden sikkerhed for opfyldelsen af indehaverens ansvar i medfør af kapitel III opretholdes, så længe det anses for påkrævet.

Stk. 4. Vilkår kan ændres, og nye vilkår kan opstilles, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

§ 6. En godkendelse kan kaldes tilbage,

a) såfremt væsentlige forudsætninger for godkendelsen viser sig ikke at have været til stede,

b) såfremt der sker væsentlig eller gentagen tilsidesættelse af stillede vilkår, eller

c) såfremt hensynet til sikkerheden eller anden tvingende grund i øvrigt kræver standsning eller nedlæggelse af anlægget.

§ 7. Anlægget er såvel under bygningen som under driften undergivet tilsyn af atomenergikommissionen og sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. De nævnte myndigheder har til enhver tid adgang til anlægget og kan forlange sig meddelt enhver oplysning af be-

tydning for udøvelsen af tilsynet. De kan meddele pålæg, som er fornødne for at sikre overholdelse af vilkårene for godkendelsen af anlægget, eller som i øvrigt skønnes nødvendige af sikkerhedsmæssige grunde, ligesom de i påtrængende tilfælde af sikkerhedsmæssige grunde kan forlange brugen af anlægget standset for en vis tid.

Stk. 3. Nærmere regler om udøvelsen af tilsynet fastsættes af undervisningsministeren.

Kontrol med den fredelige udnyttelse af nukleare anlæg m. v.

§ 8. Foreskriver internationale aftaler kontrol med, at nukleare anlæg m. v. alene bruges til fredelige formål, kan undervisningsministeren fastsætte de forskrifter der er fornødne til gennemførelse heraf, herunder forskrifter om, at de personer, som udøver den i aftalerne omhandlede kontrol, har adgang til anlæggene for at foretage eftersyn.

Nukleart drevne transportmidler.

§ 9. Undervisningsministeren kan fastsætte bestemmelser om tilstedeværelsen og benyttelsen af nukleart drevne transportmidler på dansk territorium, herunder om nukleart drevne skibes besejling af danske farvande og adgang til danske havne.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, efter hvilke regler nuklear skade, som forvoldes ved en ulykke, hvori nuklear drevet transportmiddel medvirker, skal erstattes.

Kapitel III.

Erstatning og forsikring.

Reglernes område.

§ 10. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter ikke ansvar for nuklear reaktor, der anvendes som kraftkilde i fartøj eller andet transportmiddel.

§ 11. Nuklear skade, som er opstået i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, kan ikke af skadelidende kræves erstattet af indehaveren af et nukleart anlæg her i riget efter reglerne i dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, medmindre

skaden er forvoldt ved en ulykke, som er indtruffet her i riget.

Stk. 2. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke indtruffet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, kan af skadelidende kun kræves erstattet af indehaveren af et anlæg her i riget efter reglerne i dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, såfremt

1. skaden er opstået i en konventionsstat eller på det åbne hav om bord i et skib, der er registreret i en sådan stat, og

2. ulykken ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, indtræffer, før materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til ikke-konventionsstatens territorium, eller ved transport af nuklear substans fra afsender i en sådan stat indtræffer, efter materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra ikke-konventionsstaten.

Stk. 3. Med hensyn til ansvaret for indehaveren af anlæg i en anden konventionsstat gælder de regler, der er fastsat i denne stat om erstatningspligtens territoriale udstrækning.

Stk. 4. Såfremt en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, har retsregler, hvorefter der ikke eller i ringere omfang end efter dansk ret ydes erstatning for nuklear skade, som opstår her i riget, kan justitsministeren bestemme, at tilsvarende regler skal gælde med hensyn til erstatning for nuklear skade, som opstår i den pågældende stat.

§ 12. Justitsministeren kan bestemme, at en stat, som ikke har tiltrådt Pariskonventionen, ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel helt eller delvis skal ligestilles med konventionsstater.

Anlægsindehaverens ansvar for ulykke i et anlæg.

§ 13. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke i et anlæg erstattes af anlæggets indehaver. Dette gælder dog ikke, dersom skaden alene hidrører fra nuklear substans, som midlertidigt opbevares i anlægget under transport til eller fra et nukleart anlæg i en konventionsstat.

Ulykke under transport.

§ 14. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke under forsendelse af nuklear substans fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat erstattes med den begrænsning, der følger af § 11, af anlæggets indehaver.

Stk. 2. Sker forsendelsen til et anlæg her i riget eller i en anden konventionsstat, påhviler erstatningspligten dog indehaveren af dette anlæg,

a) dersom han har truffet skriftlig aftale om overtagelse af ansvaret, og ulykken indtræffer efter det tidspunkt, der er bestemt for ansvarsovergangen,

b) i andre tilfælde, dersom ulykken indtræffer, efter at han har overtaget stoffet.

Stk. 3. Under forsendelse af nuklear substans, der er bestemt til anvendelse i en nuklear reaktor, som anvendes som kraftkilde i et fartøj eller andet transportmiddel, ophører den afsendende anlægsindehavers ansvar, når den, der er behørigt godkendt til at drive transportmidlets reaktor, har overtaget stoffet.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser indehaveren af anlæg her i riget skal eller må træffe sådan aftale om ansvaret som omhandlet i stk. 2.

§ 15. Sendes nuklear substans fra en stat, som ikke har tiltrådt Pariskonventionen, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat med skriftligt samtykke fra dette anlægs indehaver, skal denne med den begrænsning, der følger af § 11, erstatte nuklear skade forvoldt ved en ulykke under transporten.

Stk. 2. Sendes nuklear substans fra indehaveren af en nuklear reaktor, der anvendes som kraftkilde i et fartøj eller andet transportmiddel, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, har indehaveren af dette anlæg fra det tidspunkt, da han har overtaget stoffet, ansvar som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke under en forsendelse af nuklear substans gennem Danmark, der ikke omfattes af reglerne i § 14 eller denne paragrafs stk. 1 og 2, skal erstattes af den, der har fået tilladelse til transporten i henhold til lov om brug m. v. af radioaktive stoffer. Ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel skal indehaveren

af tilladelsen betragtes som indehaver af et nukleart anlæg her i riget.

§ 16. Bestemmelserne i §§ 14-15 om ansvar for nuklear skade som følge af ulykke under transport af nuklear substans finder også anvendelse på ulykke, der indtræder under midlertidig opbevaring af stoffet under transport.

Anden ulykke uden for et anlæg.

§ 17. Er nuklear skade i andre tilfælde end de i §§ 13-16 omtalte forvoldt af nuklear substans, som kom fra eller hidrørte fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, eller som før ulykken havde været under transport som nævnt i § 15, påhviler ansvaret den anlægsindehaver, som på ulykkestidspunktet havde stoffet i sin besiddelse eller — dersom stoffet da ikke var i nogen anlægsindehavers besiddelse — den anlægsindehaver, som senest inden ulykken havde haft det i sin besiddelse. Havde stoffet før ulykken været under transport, og var det ikke efter transportens afbrydelse kommet i en anlægsindehavers besiddelse, påhviler ansvaret dog den indehaver, der ved transportens afbrydelse efter reglerne i §§ 14-15 var ansvarlig for nuklear skade som følge af ulykke under transporten.

Overtagelse af anlægsindehaverens ansvar.

§ 18. Justitsministeren kan efter anmodning fra en fragtfører, der udfører transport som nævnt i §§ 14-15, tillade, at den pågældende i stedet for indehaveren af et anlæg her i riget skal være ansvarlig for nuklear skade som følge af ulykke, der indtræffer under sådan transport. Tilladelse må kun meddeles, såfremt anlægsindehaveren har samtykket deri, og ansøgeren har godtgjort, at der er tegnet forsikring i overensstemmelse med § 32 eller stillet sikkerhed efter § 35. Er tilladelse meddelt, finder bestemmelserne om anlægsindehaverens ansvar i stedet anvendelse på fragtføreren. Dette gælder også, såfremt en anlægsindehavers ansvar ifølge tilsvarende lovgivning i anden konventionsstat er overført til nogen anden end indehaveren.

Ansvarsgrundlaget.

§ 19. Anlægsindehaveren er erstatningspligtig efter bestemmelserne i dette kapitel, selv om skaden er hændelig.

Stk. 2. Ansvar efter disse bestemmelser indtræder dog ikke for indehaveren af anlæg her i riget, såfremt den nukleare ulykke direkte skyldes væbnet konflikt, fjendtligheder, borgerkrig, oprør eller en alvorlig naturkatastrofe af usædvanlig karakter. For så vidt angår indehavere af anlæg i anden konventionsstat gælder de regler, der er fastsat herom af anlægsstaten. Reglen i 1. pkt. finder i det omfang, det er angivet i Pariskonventionen, tilsvarende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar.

Undtagne skader.

§ 20. Anlægsindehaverens erstatningsansvar efter dette kapitel omfatter ikke nuklear skade, der forvoldes på selve anlægget eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget.

Stk. 2. For indehavere af anlæg her i riget omfatter ansvaret også nuklear skade, der i de i §§ 14-15 omhandlede tilfælde tilføjes det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete. Medfører ansvarsbegrænsningen i henhold til § 27, at erstatningskravene ikke kan dækkes fuldt ud, skal erstatning for skade på transportmidlet kun udbetales i det omfang, dette kan ske, uden at de samlede erstatninger for anden skade nedsættes under et beløb svarende til 5 millioner afregningsenheder. Påhviler ansvaret indehaveren af et anlæg i en anden konventionsstat, bestemmes det af loven i anlægsstaten, om skade på transportmidlet indbefattes under anlægsindehaverens ansvar. Reglerne i 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar i medfør af Pariskonventionen.

Skadelidendes egen skyld.

§ 21. Er der fra skadelidendes side forsætligt eller uagtsomt medvirket til skaden, kan erstatningen nedsættes eller bortfalde, medmindre der kun er udvist ringe uagtsomhed.

Krav mod andre end anlægsindehaveren.

§ 22. Nuklear skade, der omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan ikke kræves erstattet af andre end vedkommende anlægsindehaver. Kan kravet efter indehaverens død eller virksomhedens ophør ikke rettes mod indehaveren eller hans bo, kan det gøres gældende mod forsikreren eller den, der har stillet anden sikkerhed. Dette krav berøres ikke af præklusiv indkaldelse af indehaverens kreditorer.

Stk. 2. Er indehaveren ikke erstatningspligtig efter de nævnte regler som følge af bestemmelserne i § 19, stk. 2, eller § 20 eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan skaden kun kræves erstattet af enkeltperson, som har forvoldt skaden med forsæt. For skade på transportmiddel, som i henhold til anlægsstatens lovgivning ikke omfattes af kapitlets erstatningsregler, jfr. § 20, stk. 2, 3. pkt., er anlægsindehaveren dog ansvarlig efter almindelige erstatningsregler.

§ 23. Nuklear skade, der ikke omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, og som er forvoldt ved en ulykke under søtransport af nuklear substans, kan ikke kræves erstattet af andre end indehaveren af et nukleart anlæg, såfremt denne er ansvarlig for skaden efter Wienkonventionen af 21. maj 1963 om ansvar for nuklear skade eller lovgivning om ansvar for sådan skade i en fremmed stat, der i alle henseender er ligeså gunstig for skadelidende som Paris- eller Wienkonventionen.

Stk. 2. Der kan ikke kræves erstatning for skade som nævnt i stk. 1 på et nukleart anlæg eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget, eller på det fartøj, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete, såfremt anlægsindehaveren ikke er ansvarlig for skaden efter Wienkonventionens art. IV, stk. 5, eller tilsvarende bestemmelse i lovgivningen i en fremmed stat.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 gælder ikke med hensyn til enkeltperson, der har voldt skaden med forsæt.

§ 24. Reglerne i §§ 22 og 23 gælder ikke i det omfang, de strider mod international

overenskomst om skade i transportforhold, som er tiltrådt af Danmark.

Indtræden i skadelidendes rettigheder mod anlægsindehaveren m. v.

§ 25. Enhver, som har måttet betale erstatning for nuklear skade som følge af de i § 24 nævnte overenskomster eller i medfør af lovgivningen i fremmed stat, indtræder i den skadelidendes rettigheder mod den anlægsindehaver, som er ansvarlig for skaden efter bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Er anlægsindehaveren på grund af bestemmelserne i § 11 ikke ansvarlig over for skadelidende for nuklear skade efter reglerne i dette kapitel, erhverver den, som har måttet betale erstatning for skaden, og som har sit hovedforretningssted i en konventionsstat, eller som er i tjeneste hos en person, der opfylder denne betingelse, samme ret mod anlægsindehaveren, som skadelidende ville have haft, dersom § 11 ikke var gældende. Denne ret erhverves dog ikke ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, såfremt ulykken er indtruffet, efter at materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til den nævnte stat. Ved transport af nuklear substans fra afsender i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, erhverves den omhandlede ret ikke, dersom ulykken er indtruffet, inden materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra den fremmede stat.

Stk. 3. Krav mod anlægsindehaveren efter stk. 1-2 bortfalder i det omfang, hvori den, der fremsætter kravet, selv er ansvarlig over for indehaveren i medfør af § 30.

Nuklear skade i forbindelse med anden skade.

§ 26. Har nogen samtidig lidt både nuklear skade, som medfører ret til erstatning efter dette kapitel, og anden skade, og er der en sådan forbindelse mellem skaderne, at de ikke med rimelig sikkerhed kan holdes ude fra hinanden, skal bestemmelserne om nuklear skade finde anvendelse på skaderne i deres helhed.

Stk. 2. Er der foruden nuklear skade forvoldt skade ved ioniserende stråling, der ikke omfattes af kapitlets erstatningsregler, afskærer reglen i stk. 1 dog ikke ansvar for nogen, der efter almindelige erstatningsregler er ansvarlig for sådan ioniserende stråling.

Begrænsning af indehaverens ansvar.

§ 27. Det samlede ansvar efter dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat for nukleare skader, der er en følge af samme ulykke, er for indehavere af anlæg her i riget begrænset til 75 mill. kr. Justitsministeren kan dog i særlige tilfælde under hensyn til anlæggets størrelse og art, omfanget af transport, som omfattes af ansvaret, og omstændighederne i øvrigt fastsætte et andet størsteløb, dog ikke under et beløb svarende til 5 millioner afregningsenheder. For anlæg i anden konventionsstat gælder den ansvarsbegrænsning, der er fastsat i vedkommende stats lovgivning.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke renter og sagsomkostninger.

§ 28. Er indehaverne af flere anlæg erstatningspligtige for samme nukleare skade efter reglerne i dette kapitel eller anden konventionsstats lov, hæfter indehaverne solidarisk over for skadelidende, men hver enkelt indehaver kun inden for det størsteløb, der efter § 27 gælder for ham. Sker ulykken under transport af nuklear substans, enten medens stoffet er i samme transportmiddel, eller under midlertidig opbevaring af det i samme nukleare anlæg, kan indehavernes samlede hæftelse ikke overstige det største ansvarsbeløb, som efter § 27 gælder for nogen af dem.

Stk. 2. Mellem indehaverne indbyrdes skal ansvaret fordeles under hensyn til hvert anlægs andel i skaden og omstændighederne i øvrigt.

§ 29. Overstiger de nukleare skader, der er forvoldt ved en enkelt ulykke, de i §§ 27 og 28 nævnte ansvarsbeløb, nedsættes erstatningerne med påløbende renter med samme brøkdæl, jfr. dog § 20, stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren kan, når det må forventes, at nedsættelse efter stk. 1 vil være

nødvendig, bestemme, at der indtil videre kun må udbetales en nærmere fastsat brøkdelf af de opgjorte erstatningsbeløb.

Anlægsindehaverens regres.

§ 30. Er en nuklear skade, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, forvoldt med forsæt, har anlægsindehaveren krav på at blive holdt skadesløs af den eller de enkeltpersoner, der forsætligt har hidført skaden. Anlægsindehaveren har også krav på skadesløsholdelse, for så vidt sådan ret udtrykkelig er indrømmet ham ved aftale.

Stk. 2. Bortset fra de i § 26, stk. 2, § 28, stk. 2, og denne paragrafs stk. 1 hjemlede krav har anlægsindehaveren ikke ret til at få de erstatningsbeløb, han har betalt, dækket af tredjemand.

Forældelse.

§ 31. Krav på erstatning hos indehaveren af et nukleart anlæg i medfør af §§ 13-17 og § 25 forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908, dog at forældelsesfristen er 3 år. For så vidt angår de i § 25 nævnte krav regnes fristen fra det tidspunkt, da den berettigede ved sædvanlig agtpågivenhed kunne gøre sit krav gældende ved retsligt skridt mod anlægsindehaveren.

Stk. 2. Er forældelse ikke indtrådt efter reglerne i stk. 1, bortfalder kravet 10 år efter den nukleare ulykke, som har forvoldt skaden, medmindre det forinden er anerkendt af indehaveren, eller skadelidende har foretaget retsligt skridt til dets gennemførelse. Er skaden forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet og ikke på ny bragt til stede på ulykkestidspunktet, indtræder forældelse dog senest 20 år efter fjernelsen, tabet eller opgivelsen.

Stk. 3. I tilfælde, hvor det skal afgøres af den i Pariskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol om retssag skal anlægges her i riget, indtræder forældelse efter stk. 1 og 2 dog ikke, såfremt der, inden forældelse er indtrådt efter vedkommende konventionsstats lovgivning, rettes henvendelse til den kompetente myndighed i denne stat om at foranledige en afgø-

relse fra den internationale domstol, eller, forudsat at sådan afgørelse ikke er truffet, rejses sag i en af de stater, hvor der efter konventionen er mulighed for, at sag kan anlægges. I disse tilfælde skal sag anlægges her i riget inden det tidspunkt, som den internationale domstol måtte fastsætte.

Forsikring og sikkerhedsstillelse.

§ 32. Indehaveren af et nukleart anlæg her i riget skal tegne og opretholde en forsikring til dækning af det ansvar for nuklear skade, som han inden for begrænsningen efter § 27 kan ifalde efter dette kapitel eller anden konventionsstats lov.

Stk. 2. Forsikringen skal godkendes af justitsministeren. Der kan godkendes særskilt forsikring til dækning af ansvar for nuklear skade ved ulykker, der indtræffer under transport. Ministeren kan endvidere godkende forsikringer, der ikke fuldt ud opfylder kravene i stk. 1.

§ 33. Ophører forsikringsaftalen, uden at ny forsikring er trådt i kraft, skal forsikreren vedblive at hæfte for nuklear skade, der skyldes ulykke, som indtræffer inden 2 måneder efter, at forsikreren skriftligt har underrettet justitsministeren om aftalens ophør. Angår forsikringen skade forvoldt under transport, vedbliver forsikrerens hæftelse dog, indtil transporten er tilendebragt.

§ 34. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 32 nævnte forsikringer.

§ 35. Forsikringspligten gælder ikke for anlæg, for hvilke ansvaret påhviler staten.

Stk. 2. Justitsministeren kan fritage indehaveren af et anlæg for forsikringspligt, såfremt der stilles en efter ministerens skøn lige så betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Stilles sikkerheden af en anden end anlægsindehaveren, finder lovens regler om forsikring tilsvarende anvendelse.

Erstatning af staten.

§ 36. Staten betaler inden for begrænsningen efter § 27 erstatninger, for hvilke indehaveren af et nukleart anlæg her i riget

er ansvarlig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, for så vidt erstatningerne ikke har kunnet afholdes af indehaverens forsikring eller anden sikkerhed.

§ 37. Erstatningskrav, som ikke har kunnet fyldestgøres på grund af ansvarsbegrænsningen i henhold til §§ 27-28, dækkes af staten, såfremt

- a) *ulykken* ikke udelukkende har fundet sted i en stat, der ikke har tiltrådt Tillægskonventionen,
- b) *retssag* angående erstatningskravet kan anlægges her i riget i medfør af § 42,
- c) *erstatningspligten* påhviler indehaveren af et nukleart anlæg til fredeligt formål, som ligger her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, og er optaget på den i Tillægskonventionens artikel 13 omhandlede liste, og
- d) *skaden* er lidt:
 - 1) her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller
 - 2) på eller over det åbne hav om bord i skib eller luftfartøj registreret her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller
 - 3) på eller over det åbne hav af en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller af dens statsborgere.

Stk. 2. Erstatning for skade på skib eller luftfartøj ydes i det i stk. 1, litra d, nr. 3, nævnte tilfælde kun, hvis skibet eller luftfartøjet på tidspunktet for ulykken var registreret i en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen. Med statsborgere i en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, lige- stilles i det nævnte tilfælde alle offentlige eller private institutioner, selskaber, foreninger eller stiftelser af enhver art, der er hjemmehørende i en sådan stat samt, dersom det bestemmes af vedkommende stat, personer hjemmehørende i staten. Personer, der er hjemmehørende i Danmark, ligestilles med danske statsborgere.

§ 38. De samlede erstatninger, som i anledning af samme nukleare ulykke skal betales dels af vedkommende anlægsindehaver efter reglerne i dette kapitel, dels af staten i medfør af § 37, er begrænset til et

beløb svarende til 120 millioner afregningsenheder. Skal der i anledning af ulykken tillige betales erstatninger i medfør af en aftale, som en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, har indgået med en anden stat i medfør af denne konventions artikel 15, indgår også disse erstatninger i det nævnte størsteløb.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke renter og sagsomkostninger.

Stk. 3. Kan kravene ikke dækkes af de i stk. 1 nævnte beløb, finder § 29 tilsvarende anvendelse.

§ 39. Erstatning efter §§ 36 og 37 betales ikke for nuklear skade, der skyldes ulykke, som er indtruffet under de i § 19, stk. 2, nævnte omstændigheder.

§ 40. Er et erstatningskrav for nuklear skade, der her i riget er forvoldt ved en ulykke, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig, bortfaldet i medfør af § 31, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelse i anden konventionsstats lov, udredes erstatningen af staten. Kravet mod staten kan kun gøres gældende, såfremt det er undskyldeligt, at retsligt skridt mod indehaveren ikke er foretaget, inden hans ansvar er bortfaldet efter de nævnte bestemmelser. Kravet forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908, dog at fristen er 3 år, og bortfalder senest 30 år efter den nukleare ulykke, der har forvoldt skaden. Dersom andre tilsvarende krav er blevet nedsat i medfør af § 29, stk. 1, eller § 38, stk. 3, eller tilsvarende bestemmelser i anden konventionsstat, nedsættes den her nævnte erstatning på tilsvarende måde.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at erstatning efter reglerne i stk. 1 også skal ydes for skade, der er opstået uden for riget.

Statens regres.

§ 41. Beløb, som staten har betalt i medfør af §§ 36-37 eller 40, eller som i øvrigt i henhold til Tillægskonventionens bestemmelser er betalt til dækning af nuklear skade, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig efter anden konventionsstats lov, kan kræves erstattet af den eller de enkeltpersoner, som forsætlig har hidført skaden.

Stk. 2. Beløb betalt i medfør af § 36 kan endvidere kræves erstattet

- a) af den, som i egenskab af forsikrer eller garant eller i øvrigt ved udtrykkelig aftale har påtaget sig ansvar for skaden, jfr. § 30, stk. 1, 2. pkt,
- b) af anlægsindehaver, der i medfør af § 28, stk. 1, er medansvarlig for skaden, i det omfang, hvori ansvaret i medfør af § 28, stk. 2, falder på ham,
- c) af anlægsindehaveren selv, dersom udgiften skyldes, at han ikke har tegnet og opretholdt behørigt godkendt forsikring eller anden sikkerhed, eller at sikkerheden har vist sig usolid.

Danske domstoles kompetence.

§ 42. Sag imod indehaveren af et nuklear anlæg — eller i det i § 22, stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde mod forsikrer eller garant — om erstatning for nuklear skade i medfør af §§ 13-17 eller § 25 kan anlægges her i riget, såfremt

- a) den nukleare ulykke, som har forvoldt skaden, helt eller delvis er sket her i riget, eller
- b) kravet rettes mod indehaveren af et anlæg her i riget og ulykken i sin helhed er sket uden for nogen konventionsstats territorium, eller ulykkesstedet ikke med sikkerhed kan fastslås.

Stk. 2. Træffer den i Pariskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol i et tilfælde som omhandlet i stk. 1 i medfør af konventionens artikel 13 bestemmelse om, at sag skal anlægges i anden konventionsstat, bortfalder adgangen til anlæg og pådømmelse af sag her i riget.

Stk. 3. Anmodning om afgørelse i medfør af den i stk. 2 nævnte konventionsbestemmelse rettes til justitsministeren.

Fuldbyrdelse af udenlandske domme.

§ 43. Domme om erstatning for nuklear skade, der er afsagt af en domstol i en konventionsstat i overensstemmelse med Pariskonventionens artikel 13, og som kan fuldbyrdes efter vedkommende stats lovgivning, kan med den i § 27 nævnte begrænsning fuldbyrdes her i riget.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på domme, der kun har foreløbig eksekutionskraft.

Stk. 3. Anmodning om fuldbyrdelse af de i stk. 1 nævnte domme skal ledsages af en bekræftet udskrift af dommen og en erklæring fra myndighederne i vedkommende stat om, at dommen vedrører krav på erstatning for skade, som omfattes af Pariskonventionen, samt at den kan fuldbyrdes efter den pågældende stats lovgivning. Udskriften og erklæringen kan kræves ledsaget af en bekræftet oversættelse til dansk.

Stk. 4. Såfremt fogden ikke på det foreliggende grundlag mener sig i stand til at forkaste en indsigelse, der støttes på konventionen, kan han henvise rekvirenten til almindelig rettergang.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på forlig, der er indgået eller bekræftet for de nævnte domstole.

Certifikater.

§ 44. Ved forsendelse af nuklear substans fra eller til et anlæg her i riget henholdsvis til en modtager eller fra en afsender i en anden stat eller ved forsendelse af sådant materiale gennem riget fra eller til et anlæg i anden konventionsstat, skal den ansvarlige anlægsindehaver forsyne fragtføreren med et certifikat, som udstedes af forsikreren eller den, som har stillet anden sikkerhed til dækning af erstatningspligten. Fragtføreren må ikke udføre transporten her i riget, forinden han har modtaget certifikatet, som på forlangende skal forevises for vedkommende myndigheder.

Stk. 2. Certifikatet skal indeholde navn og adresse på den ansvarlige anlægsindehaver, oplysning om det stof og den transport, som sikkerheden omfatter, samt om sikkerhedens beløb, art og varighed. Det skal endvidere være forsynet med attestation fra atomenergikommissionen — for udenlandske anlægsindehavere fra vedkommende fremmede myndighed — om, at den i certifikatet nævnte anlægsindehaver er indehaver af et nukleart anlæg i Pariskonventionens forstand.

Stk. 3. Den, som udsteder certifikatet, hæfter for rigtigheden af certifikatets oplysninger om anlægsindehaverens navn og

adresse og sikkerhedens beløb, art og varighed.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved de i § 15, stk. 3, omhandlede forsendelser. Nærmere regler kan fastsættes af justitsministeren.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om certifikatets form.

Kapitel IV.

Forholdet til andre love, straffe- og slutningsbestemmelser.

§ 45. Personer, der er beskæftiget ved et nukleart anlæg, og som er omfattet af en ulykkesforsikring, der er tegnet af vedkommende ansvarlige indehaver i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, har kun krav på erstatning efter nærværende lov i det omfang, hvori deres tab ikke er dækket gennem forsikringen. Forsikrings-selskabet kan uanset bestemmelsen i ulykkesforsikringslovens § 4 ikke afkræve anlægsindehaveren erstatningsydelser, som selskabet har udbetalt til sådanne personer.

§ 46. Bestemmelserne i sundhedslovgivningen, herunder lov om brug m. v. af radioaktive stoffer, og i arbejderbeskyttelseslovgivningen berøres ikke af denne lov.

§ 47. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, der

- uden godkendelse bygger eller driver et nukleart anlæg,
- undlader at efterkomme betingelser eller vilkår, der er gældende for godkendelsen,
- meddeler urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved behandling af spørgsmål om godkendelse eller lempelse af betingelser eller vilkår for godkendelsen, eller som i forbindelse med ansøgning

herom fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, eller

- meddeler tilsynsmyndighederne urigtige eller vildledende oplysninger.

Stk. 2. Begås de i stk. 1 nævnte overtrædelser uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte.

Stk. 3. Med bøde eller hæfte straffes den, som undlader at efterkomme krav, som i medfør af § 7 stilles af tilsynsmyndighederne, eller som overtræder bestemmelserne i §§ 32 og 44, stk. 1 og 4.

Stk. 4. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges anlæggets indehaver bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber e. lign., kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant. For bødeansvar i medfør af bestemmelserne i dette stykke fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 48. Sager om de i § 47 nævnte overtrædelser behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler til kommer statsadvokaten at forfølge.

§ 49. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.

Stk. 2. Lov nr. 170 af 16. maj 1962 om nukleare anlæg (atomanlæg) ophæves.

§ 50. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

1. Almindelige bemærkninger.

På grundlag af en betænkning om adgangen til at drive nukleare anlæg (atomanlæg) og erstatningsansvaret for skade forvoldt af nukleare ulykker (nr. 286/1961) gennemførtes i 1962 en lov om nukleare anlæg (lov nr. 170 af 16. maj 1962). Loven indeholder regler om godkendelse af og tilsyn med nukleare anlæg og om erstatning og forsikring i forbindelse med drift af sådanne anlæg og transport af nukleart materiale.

Lovens erstatningsretlige bestemmelser bygger på en konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område (Pariskonventionen), der blev indgået i Paris den 29. juli 1960 inden for rammerne af det nuværende O.E.C.D.

Den 31. januar 1963 er der indgået en tillægskonvention til Pariskonventionen, hvorved der ved tilskud af offentlige midler er skabt mulighed for at yde erstatning i tilfælde af nukleare ulykker med et væsentlig større beløb end det, der gælder efter Pariskonventionen. Endvidere er der den 21. maj 1963 i Wien indgået en verdensomspændende konvention om civilretligt ansvar for nuklear skade, hvis indhold på de fleste punkter svarer til Pariskonventionen.

Pariskonventionen og Tillægskonventionen er ændret ved tillægsprotokoller af 28. januar 1964 for at skabe størst mulig overensstemmelse med Wienkonventionen.

Ingen af konventionerne er ratificeret af Danmark. I april 1964 nedsatte justitsministeriet et udvalg med den opgave efter samråd med repræsentanter for de øvrige nordiske lande at afgive indstilling om, hvorvidt Danmark bør ratificere de nævnte konventioner og tillægsprotokoller. Udvalget skulle endvidere udarbejde forslag til de lovændringer, som ville være nødvendige for at kunne ratificere konventionerne.

Udvalget afgav betænkning i februar 1968 (nr. 482). Betænkningen indeholder i afsnit I en redegørelse for udviklingen siden afgivelsen af betænkningen af 1961. Derefter følger i afsnit II en redegørelse for indholdet af de nye konventioner (tillægsprotokollen til Pariskonventionen, Tillægskonventionen til Pariskonventionen og Wienkonventionen). I afsnit III diskuteres spørgsmålet om, hvorvidt Danmark bør tiltræde de nye konventioner. Afsnit VI indeholder 2 lovudkast: Udkast I, der forudsætter ratifikation af Pariskonventionen, Tillægskonventionen til denne samt Wienkonven-

tionen, og udkast II, der forudsætter ratifikation af Pariskonventionen og Tillægskonventionen. Bemærkninger til lovudkastenes enkelte bestemmelser er optaget i afsnit V. Afsnit VI indeholder bilag til betænkningen. Heri er bl. a. optaget Pariskonventionen og Tillægskonventionen i den form, konventionerne har fået efter ændringer som følge af tillægsprotokollerne af januar 1964, samt Wienkonventionen. Endvidere er optaget den gældende atomerstatningslov.

Af de nye konventioner skal her alene omtales Tillægskonventionen til Pariskonventionen. Ingen stat kan blive medlem af Tillægskonventionen uden samtidig at være medlem af Pariskonventionen. Konventionens geografiske anvendelsesområde er mindre end Pariskonventionens, idet Tillægskonventionen navnlig ikke finder anvendelse på ulykker, som er indtrådt, eller skade, som er lidt i en stat, der ikke har tiltrådt konventionen. Endvidere gælder der særlige begrænsninger med hensyn til skade, der er lidt på det åbne hav.

Hovedbestemmelsen i konventionen er reglen om, at de deltagende stater garanterer, at erstatning for skader, for hvilke indehaveren af et anlæg i en af disse stater er ansvarlig, ydes med indtil 120 millioner afregningsenheder, jfr. forslaget § 1, litra m, eller ca. 900 mill. danske kr. Beløb indtil 70 millioner afregningsenheder eller ca. 530 mill. kroner skal dækkes af indehaverens forsikring og offentlige midler, der stilles til rådighed af den stat, hvori det anlæg, hvis indehaver er ansvarlig, er beliggende. Beløb mellem ca. 530 mill. kr. og ca. 900 mill. kr. dækkes af offentlige midler, der stilles til rådighed af alle de stater, der har ratificeret Tillægskonventionen, efter regler, der er fastsat i konventionen. Bidraget fra de enkelte stater skal herefter tilvejebringes for halvdelens vedkommende på grundlag af statens nationalprodukt og for halvdelens vedkommende på grundlag af den terminiske effekt af de reaktorer, der findes i staten. Disse fordelingsregler medfører, at Danmarks bidrag vil blive på ca. 1 pct., hvis samtlige stater, der har underskrevet konventionen, også ratificerer den.

Pariskonventionen, der som nævnt er indgået inden for rammerne af det nuværende O.E.C.D., blev i 1960 underskrevet af 16 lande (Tyskland, Østrig, Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Grækenland, Italien, Luxembourg, Norge, Holland, Portugal, England, Sverige, Schweiz og Tyrkiet).

9 lande (Belgien, Frankrig, Spanien, Sverige, Tyrkiet, England, Grækenland, Finland og Norge) har ratificeret konventionen, der er trådt i kraft den 1. april 1968.

Tillægskonventionen til Pariskonventionen blev i 1963 underskrevet af de samme lande, som havde underskrevet Pariskonventionen, bortset fra Grækenland, Portugal og Tyrkiet. Den er ratificeret af Frankrig, Spanien, Sverige, England og Norge. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft, idet der hertil kræves ratifikation af mindst 6 lande.

Wienkonventionen blev indgået på en diplomatisk konference i Wien, hvori deltog 58 stater, herunder de nordiske lande. Konventionen er åben for undertegnelse af de stater, der deltog i konferencen. Den kan tiltrædes af alle medlemmer af De Forenede Nationer, af nogen af dens særlige institutioner og af Den internationale Atomenergiorganisation. Wienkonventionen er underskrevet af Spanien, England, Jugoslavien, Argentina, Columbia, Cuba, Kina, Filippinerne og Den forenede arabiske Republik. Den er ratificeret af Den forenede arabiske Republik, Filippinerne, Cuba og Argentina og tiltrådt af Trinidad, Tobago, Camaron og Bolivia. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft, idet der hertil kræves ratifikation af mindst 5 lande.

Atomerstigningsudvalget anbefaler i sin betænkning, at Danmark ratificerer Pariskonventionen i den skikkelse, den har fået ved tillægsprotokollen, jfr. betænkningen side 14.

Udvalget anbefaler endvidere, at Danmark ratificerer tillægskonventionen til Pariskonventionen, jfr. betænkningen side 14-15. Ratifikation af denne konvention vil betyde en forøgelse af statens ansvar i tilfælde af en nuklear ulykke, for hvilken en dansk anlægsindehaver er ansvarlig, og hvor det i loven fastsatte maksimale ansvar for indehaveren ikke er tilstrækkeligt til at dække samtlige skader, der er omfattet af Tillægskonventionen. Tillægskonventionen forpligter i det nævnte tilfælde staten til at intervenere med så store beløb, at der bliver dækning for indtil ialt ca. 530 mill. kr. Overstiger skaderne dette beløb, skal samtlige stater, der har ratificeret Tillægskonventionen, bidrage til erstatningerne, men Danmarks andel af det overskydende beløb er som tidligere nævnt kun på ca. 1 pct. Danmark skal endvidere yde bidrag til erstatning for skader, for hvilke en anlægsindehaver i en anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, er ansvarlig, for så vidt skaderne overstiger ca. 530 mill. kr. Danmarks bidrag er dog også her kun på 1 pct.

Det fremgår af det anførte, at udgift for stats-

kassen som hovedregel kun vil opstå, hvis dansk anlægsindehaver er ansvarlig, og skaderne overstiger det største beløb, som han er ansvarlig for (75 mill. kr.). Sådanne tilfælde vil formentlig kun kunne opstå ved ulykker i et dansk atomanlæg, idet skade ved ulykker under transport af nuklear substans ikke kan forventes at blive så omfattende, at de vil lægge beslag på statsmidler.

Loven af 1962 indeholder ingen forpligtelse for staten til at betale erstatning for skader, der ikke dækkes af anlægsindehaveren på grund af ansvarsbegrænsningen, men det forudsættes i § 31, at spørgsmålet om tilskud fra statskassen skal tages op over for folketinget, når det må forudses, at der ikke på anden måde kan skaffes fuld dækning for skaderne, jfr. betænkningen side 14, afsnit B. Da det må forventes, at staten selv uden nogen forpligtelse hertil vil strække sig vidt for at skaffe de skadelidte fuld erstatning, vil tiltræden af Tillægskonventionen næppe betyde nogen væsentlig forøgelse af statens ansvar. Ved at tiltræde konventionen opnås endvidere, at skader, der overstiger 530 mill. kr., i det væsentlige vil blive dækket af de andre konventionsstater.

Spørgsmålet om at tiltræde *Wienkonventionen* er behandlet i betænkningen side 15-23. Her gennemgås bl. a. de væsentligste punkter, på hvilke de 2 konventioner kan komme i strid med hinanden. Konklusionen er, at det er muligt at affatte en dansk lov om ansvar for nuklear skade, således at den i hovedsagen tilfredsstiller de krav, som stilles af begge konventioner, omend der vil blive tale om en mere kompliceret lovgivning end i øvrigt påkrævet. De muligheder for konflikt, der bliver tilbage, er af forholdsvis ringe betydning, og vil kunne imødegås ved relativt beskedne ydelser fra statens side.

Udvalget anfører, at en ratifikation af Wienkonventionen især vil være af betydning, hvis den ratificeres af stater, med hvilke Danmark har økonomiske forbindelser af betydning, og som ikke har tilsluttet sig Pariskonventionen. Dette er imidlertid efter de foreliggende oplysninger ikke sandsynligt. Specielt kan nævnes, at USA næppe vil ratificere Wienkonventionen. Endvidere kan ratifikationen komme på tale, hvis konventionen ratificeres af et stort antal stater, der også har tilsluttet sig Pariskonventionen. Så vidt vides påtænker imidlertid kun Spanien og England foreløbig at ratificere Wienkonventionen. Hele spørgsmålet om forholdet mellem Paris- og Wienkonventionen behandles for tiden i NEA.

Udvalget mener derfor ikke for tiden at kunne anbefale ratifikation af Wienkonventionen.

Udvalgets lovforslag er udarbejdet i samarbejde med repræsentanter fra de øvrige nordiske lande. Der var under de nordiske forhandlinger enighed om at anbefale ratifikation af Paris- og Tillægskonventionen, men ikke Wienkonventionen.

I Sverige, Norge og Finland er gennemført regler om atomanlæg ved henholdsvis lov nr. 45 af 8. marts 1968, lov nr. 28 af 12. maj 1972 og lov nr. 484 af 8. juni 1972. De svenske og finske love indeholder alene erstatningsretlige regler, medens den norske lov – ligesom det danske lovforslag – tillige indeholder regler om tilladelse til drift af nukleare anlæg og tilsyn med sådanne anlæg. De erstatningsretlige regler i de nævnte love svarer i alt væsentligt til bestemmelserne i lovforslaget.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at der bør ske ratifikation af Paris- og Tillægskonventionen, men – i hvert fald for tiden – ikke af Wienkonventionen. Det fremsatte lovforslag er derfor i overensstemmelse med udvalgets udkast II, idet der dog er foretaget mindre redaktionelle ændringer. Udkastet er udarbejdet således, at det vil være forholdsvis enkelt senere at gennemføre de ændringer, der vil være nødvendige for at kunne ratificere Wienkonventionen.

Hovedprincippet i Paris- og Wienkonventionen er, at alt ansvar kanaliseres til anlægsindehaveren, således at der ikke kan rejses erstatningskrav mod andre end indehaveren. Dette princip brydes imidlertid af reglerne i Pariskonventionens art. 6 (b) og Wienkonventionens art. II, 5, jfr. atomerstatningsloven af 1962 § 19, stk. 2, hvorefter atomerstatningskonventionerne ikke afskærer erstatningskrav, som kan støttes på internationale overenskomster om skade i transportforhold, som er indgået før den 29. juli 1960. Denne regel hænger sammen med et ønske om at undgå at foretage ændringer i internationale konventioner på anden måde end ved en egentlig revision af disse for ikke at risikere, at konventionerne anvendes forskelligt i forhold til forskellige medlemsstater. Der er især tale om kollisionskonventionen af 1910 og de såkaldte Haag-regler af 1924, på hvilke henholdsvis sølovens kapitel 8 og konnossementsloven er baseret.

Imidlertid har det vist sig, at de fleste redere som følge af disse ansvarsbestemmelser kun har villet påtage sig transport af nukleart materiale til søs, såfremt de kunne opnå skadesløsholdelse enten ubegrænset eller for et meget stort beløb (8–900 millioner kr.). Som følge heraf er transporten af nukleart materiale med skib i det væsentlige gået i stå. For at råde bod på dette forhold blev der på en international søretskonference i Bruxelles i november–december 1971 indgået en konven-

tion om civilretligt ansvar for søtransport af nukleart materiale. Konventionen er optaget som bilag 2 til lovforslaget.

Hovedbestemmelsen er konventionens art. 1, hvorefter den, der i kraft af en international konvention eller en national lovgivning vedrørende søtransport kan holdes ansvarlig for nuklear skade, fritages for dette ansvar, hvis en anlægsindehaver er ansvarlig for skaden enten i henhold til Paris- eller Wienkonventionen eller i henhold til en national lovgivning, som i enhver henseende er lige så gunstig for personer, som har lidt skade, som en af de to nævnte konventioner.

Ansvarsfritagelsen i art. 1 forudsætter, at der kan pålægges anlægsindehaveren et ansvar. Imidlertid er anlægsindehaveren ifølge Paris- og Wienkonventionen ikke ansvarlig for nuklear skade, der forvoldes på selve anlægget eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes i forbindelse med anlægget, samt i visse tilfælde på det transportmiddel, hvori det nukleare materiale fandtes på tidspunktet for den nukleare ulykke. Man har ikke ment, at det var rimeligt, at rederen i disse tilfælde skulle kunne drages til ansvar. Art. 2 udvider derfor ansvarsfritagelsen til at angå de nævnte skader. Ansvarsfritagelsen gælder dog ikke tilfælde, hvor handlingen er foretaget i den hensigt at forvolde skade.

I art. 3 fastslås, at konventionen ikke berører ansvaret for indehaveren af et nukleart skib for skade forvoldt ved en nukleare ulykke, hvortil medvirker nukleart brændsel i et sådant skib eller radioaktivt produkt eller affald, som er dannet i skibet.

Konventionen er undertegnet med forbehold af ratifikation af Brasilien, Frankrig, Vesttyskland, Italien, Portugal, Sverige, England, Jugoslavien, Belgien, Finland, Norge og Danmark. Den er indtil nu kun ratificeret af Frankrig.

Efter justitsministeriets opfattelse bør denne konvention ratificeres af Danmark samtidig med ratifikationen af Pariskonventionen og Tillægskonventionen.

Paris- og Wienkonventionen omfatter ikke ulykker, der forårsages af nukleare skibe. Ansvar for benyttelse af sådanne skibe er reguleret i en konvention om ansvar for indehavere af nukleare skibe, der blev indgået på den 11. diplomatiske søretskonference i Bruxelles i maj 1962. Konventionen er optaget som bilag 3 til lovforslaget. Konventionens bestemmelser svarer på de fleste punkter til de tilsvarende regler i Paris- og Wienkonventionen. Af konventionens hovedbestemmelse skal nævnes følgende:

Konventionen omfatter alle nukleare skibe, hvad enten de ejes af staten eller private, og hvad enten de anvendes til kommercielt eller andet formål. Konventionen omfatter således også krigsskibe, hvilket formentlig er den væsentligste årsag til, at konventionen ikke har vundet større udbredelse. Såvel Sovjetunionens som USA's delegationer udtalte under konferencen, at konventionens medtagelse af krigsskibe ville betyde, at deres lande hverken kunne undertegne eller ratificere konventionen i den foreliggende skikkelse.

Konventionen pålægger indehaveren af nukleare skibe et objektivt ansvar for nuklear skade. På samme måde som i Paris- og Wienkonventionen gennemføres princippet om kanalisering af ansvaret, således at i princippet ingen andre kan gøres ansvarlig for skaden.

Maximum for indehavers ansvar er fastsat til 1500 mill. guldfrancs svarende til ca. 750 mill. kr. Ansvaret, der skal dækkes af indehaveren ved forsikring eller anden sikkerhed, er således væsentlig større end efter Paris- og Wienkonventionen. Der er ikke som efter Tillægskonventionen til Pariskonventionen indført noget ansvar for det offentlige.

Sag i henhold til konventionen kan anlægges enten ved domstolene i det land, hvor skaden er sket, eller i skibets hjemstat. Konventionen indeholder særlige regler om udredning af erstatning i tilfælde, hvor skaderne overstiger maksimumsbeløbet.

Konventionen gælder, uanset hvor den nukleare ulykke sker.

Konventionen er undertegnet af 15 lande, herunder Holland, Belgien og Portugal. Den er indtil nu kun ratificeret af Portugal. Når Danmark og de andre nordiske lande ikke har ratificeret konventionen, skyldes det især, at man ikke finder, at der er nogen begrundelse for ratifikation, før de store lande, herunder især de lande, der besidder nukleare skibe, har tilsluttet sig konventionen. Fra norsk side har man endvidere været betænkelig ved det høje ansvarsbeløb.

Konventionen træder i kraft 3 måneder efter deponeringen af ratifikationsdokumenter fra mindst 2 stater, hvoraf den ene har givet tilladelse til drift af et nukleart skib.

Vesttyskland, der driver et nukleart skib (N/S Otto Hahn), overvejer for tiden at ratificere konventionen, der i så fald vil træde i kraft mellem Portugal og Vesttyskland samt Madagascar og Congo, der har tiltrådt konventionen.

Såvidt vides overvejer Japan også at ratificere konventionen. Det japanske nukleare skib »Mutsu« forventes at komme i drift i nær fremtid.

I mangel af en multilateral konvention har det været nødvendigt for de lande, der har nukleare handelsskibe, at indgå bilaterale aftaler med lande, som skibet skulle besøge. Der blev således i årene 1962-67 indgået aftale mellem USA og 14 andre lande, herunder Danmark, Norge og Sverige om besøg af N/S »Savannah«. Aftalen mellem USA og Danmark er optaget som bilag 8 til atomerstatningsudvalgets betænkning. Regler til aftalens gennemførelse blev fastsat i henhold til lovens § 9, jfr. betænkningens bilag 7.

På samme måde er der indgået en række aftaler mellem Vesttyskland og andre stater om besøg af N/S Otto Hahn. Aftale er bl. a. indgået med Holland. Der har i nogen tid været ført forhandlinger mellem Danmark og Tyskland om N/S Otto Hahn's besejling af dansk territorialfarvand. Forhandlingerne er endnu ikke afsluttet. Aftaleudkastets bestemmelser sammenholdt med de regler, der i givet fald vil blive fastsat med hjemmel i atomerstatningslovens § 9 til aftalens gennemførelse, svarer i alt væsentligt til reglerne i 1962-konventionen om nukleare skibe. Såfremt Vesttyskland derfor ratificerer konventionen, vil det muligvis være mest hensigtsmæssigt, at Danmark også ratificerer denne, således at ansvar for indehaveren af N/S Otto Hahn og fremtidige tyske nukleare skibe afgøres efter konventionens bestemmelse.

Ratifikation af 1962-konventionen vil ikke medføre udgifter for det offentlige. Det bemærkes herved, at der ikke foreligger planer om konstruktion af danske nukleare skibe.

En arbejdsgruppe inden for NEA (atomenergiorganisationen under OECD) har udarbejdet en modelaftale for besøg af nukleare skibe. Modellen bygger i alt væsentligt på 1962-konventionen.

Internretlig regler til gennemførelse af 1962-konventionen eller bilaterale aftaler vil kunne fastsættes med hjemmel i forslaget § 9, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Da lovforslaget i det væsentlige svarer til udvalgets udkast, kan man med hensyn til bemærkningerne til forslaget enkelte bestemmelser henviser til bemærkningerne til udvalgets udkast (betænkningen side 44-72). Da disse bemærkninger imidlertid er ret detaljerede og desuden indeholder omtale af forhold, der kun bliver aktuelle ved tilslutning til Wienkonventionen, er der nedenfor givet en kort omtale af de nye regler i første række ved en omtale af, på hvilke punkter disse regler afviger fra gældende ret. Endvidere er givet visse oplysninger, der først er fremkommet efter betænkningens afgivelse.

Lovforslaget har været forelagt for indenrigsministeriet, sundhedsstyrelsen, atomenergikommissionen, handelsministeriet og ministeriet for Grønland.

Som nævnt ovenfor side 12 medfører lovens gennemførelse et forøget ansvar for staten i tilfælde af nukleare ulykker, der medfører meget betydelige skader. Som anført i bemærkningerne til forslagens § 40 kan der endvidere opstå et forøget ansvar ved de såkaldte senskader. Lovens gennemførelse vil i øvrigt ikke medføre udgifter for det offentlige eller administrative konsekvenser.

I *bilag 1* er de gældende regler og lovforslagets bestemmelser opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

ad § 1.

Gældende lovs § 1.
Betænkningen side 44-48.

Medens definitionerne i 1962-loven udelukkende bygger på reglerne i Pariskonventionen, har man i lovforslaget medtaget nogle definitioner, der alene findes i Wienkonventionen. Dette gælder således definitionerne af nuklear reaktor, anlægsstat og nuklear skade. Endvidere er der indsat en definition af betegnelsen »afregningsenhed«. Definitionen af nuklear skade er udformet således, at enhver skade, der forårsages af joniserende stråling fra en strålingskilde i et nukleart anlæg, vil blive anset som nuklear skade. En sådan bestemmelse er nu også medtaget i den norske, finske og svenske lov.

For så vidt angår definitionen af nuklear substans bemærkes, at styrelseskomiteen for Atomenergiorganisationen under OECD (NEA) den 25. april 1968 har anbefalet den i betænkningen side 45 nævnte fortolkning, hvorefter de i forslagens § 1, litra c, nr. 2, omhandlede radioisotoper kun falder uden for konventionen, såfremt de er færdige til anvendelse til formålet.

I betænkningen omtales på side 47-48 spørgsmålet om, i hvilket omfang skade, som lides ved, at nuklear substans ødelægger sig selv i en nuklear ulykke, er omfattet af konventionens erstatningsregler. NEA's styrelseskomité har den 19. oktober 1967 anbefalet, at spørgsmålet løses som anført i betænkningen, d.v.s. at ansvar for den nukleare substans falder uden for konventionens område.

Nationalbanken har over for justitsministeriet oplyst at en afregningsenhed, jfr. § 1, litra m, i dag udgør 7 kr. 58 øre.

Til § 2.

Gældende lovs § 2.
Betænkningen side 48.

Bestemmelsen svarer til gældende ret. Der vil i forbindelse med lovens gennemførelse i overensstemmelse med en beslutning truffet af NEA's styrelseskomité den 26. november 1964 blive udstedt en bekendtgørelse, der undtager små mængder nuklear substans under transport fra lovens bestemmelser. Et udkast til bekendtgørelse, der dog forudsætter tiltræden af både Paris- og Wienkonventionen, er optaget i betænkningen som bilag 9. De sagkyndige inden for NEA er blevet enige om, at beslutningen bør udvides til også at omfatte små mængder inden for en virksomhed, og at der bør foretages en revision af grænserne for undtagelsen i overensstemmelse med erfaringerne siden 1964. Der har dog endnu ikke kunnet opnås enighed om de nye regler.

Til § 3.

Gældende lovs § 3.
Betænkningen side 49.

Bestemmelsen har samme indhold som gældende ret.

Til §§ 4-8.

Gældende lovs §§ 4-8.
Betænkningen side 49.

Udvalgets kommissorium omfattede ikke en revision af lovens bestemmelser om godkendelse af og tilsyn med nukleare anlæg, og udvalget fandt ikke selv anledning til at rejse spørgsmål om en ændring af disse bestemmelser.

Efter henstilling fra undervisningsministeriet er der i § 4, stk. 3, optaget en bestemmelse om fastsættelse af gebyr for behandling af ansøgninger om godkendelse af anlæg og drift af nukleare anlæg og for tilsyn med sådanne anlæg. Gebyret vil blive fastsat således, at det dækker udgifterne ved behandlingen og tilsynet.

Der er ikke i øvrigt blevet rejst spørgsmål om en ændring af disse regler på nuværende tidspunkt.

Bestemmelserne er derfor med den nævnte ændring optaget i lovforslaget med samme indhold som i den gældende lov.

Danmark har den 1. marts 1972 i henhold til traktaten af 1. juli 1968 om ikke-spredning af kernevåben indgået en overenskomst med Den internationale Atomenergiorganisation med henblik på at forhindre, at nukleart materiale anvendes til fremstilling af kernevåben eller andre nukleare sprænglegemer.

Ved undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 315 af 27. juni 1972 om kontrol med den fredelige

udnyttelse af nukleare materialer er fastsat regler til gennemførelse af overenskomsten. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i atomerstatningslovens § 8.

Til § 9.

Gældende lovs § 9.

Betænkningen side 49.

Bestemmelsen i *stk. 1*, der svarer til gældende ret, giver undervisningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om nukleart drevne transportmidlers benyttelse på dansk territorium. Disse regler vil især angå sikkerhedsmæssige forhold.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om ansvar for ulykker, der forvoldes af nukleart drevne transportmidler. Bemyndigelsen vil især blive anvendt til gennemførelse af bilaterale aftaler angående besøg af udenlandske nukleare skibe eller i forbindelse med ratifikation af 1962-konvention om nukleare skibe. Der henvises til de almindelige bemærkninger. Bemyndigelsen vil antagelig senere blive erstattet af en særlig lov om ansvar for indehavere af nukleare skibe. Udkast til en sådan lov vil blive udarbejdet i samarbejde med de øvrige nordiske lande.

Til § 10.

Gældende lovs § 10.

Betænkningen side 49.

Bestemmelsen svarer med enkelte formelle ændringer til gældende ret.

Til § 11.

Gældende lovs § 11.

Betænkningen side 49-50.

I bestemmelsen fastsættes regler om lovens geografiske anvendelsesområde.

Efter gældende lovs § 11, *stk. 1*, kan skade forvoldt ved en nuklear ulykke indtruffet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, ikke af skadelidte kræves erstattet efter lovens erstatningsregler. Det samme gælder med hensyn til skade, som er opstået i en sådan stat, medmindre skaden er forvoldt ved en nuklear ulykke som er indtruffet her i riget, og for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig. Er indehaveren af et anlæg i en anden konventionsstat ansvarlig, gælder de regler, der er fastsat i denne stat, om erstatningspligtens territoriale udstrækning.

Reglen i betænkningens udkastets § 11, *stk. 1*, svarer i det væsentlige til gældende ret.

NEA's styrelseskomité har den 22. april 1971 anbefalet, at Pariskonventionens anvendelsesområde udvides ved national lovgivning til også at omfatte skade, der opstår i en kontraherende stat eller på

det åbne hav om bord i skib, der er registreret i en kontraherende stat, selv om ulykken indtræffer i en ikke-kontraherende stat.

Rekommandationen må sammenholdes med Pariskonventionens art. 4, hvorefter anlægsindehaveren ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, kun er ansvarlig over for skadelidte efter konventionens erstatningsregler, såfremt ulykken er indtruffet, før materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til den ikke kontraherende stats territorium. Ved transport af nuklear substans fra afsender i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, indtræder ansvaret kun, såfremt ulykken er indtruffet, efter at materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra den fremmede stat.

Efter justitsministeriets opfattelse vil det være rimeligt at følge styrelseskomiteens anbefaling.

Forslagets § 11, *stk. 1-3*, svarer til gældende ret med de ændringer, der følger af den nævnte udvidelse af lovens område.

Stk. 4 svarer til gældende ret.

Til § 12.

Gældende lovs § 12.

Betænkningen side 50.

Bestemmelsen svarer til gældende ret.

Til § 13.

Gældende lovs § 13, *stk. 1*.

Betænkningen side 50.

Efter *1. pkt.*, der svarer til gældende ret, erstattes nuklear skade, der forvoldes ved en ulykke i et anlæg, af anlæggets indehaver. I *2. pkt.* præciseres, at anlægsindehaveren ikke er ansvarlig efter denne regel, såfremt skaden alene hidrører fra nuklear substans, der midlertidigt opbevares i anlægget under transport til eller fra et nukleart anlæg i en konventionsstat. I så fald bedømmes ansvaret efter reglerne i forslaget §§ 14 og 15 om ulykke under transport.

Til § 14.

Gældende lovs § 14, *stk. 1*.

Betænkningen side 50-52.

Stk. 1 svarer til § 14, *stk. 1*, *1. pkt.* i den gældende lov.

Stk. 2 svarer til gældende lovs § 14, *stk. 1*, *2. pkt.*, idet dog ansvarsovergangen efter forslaget bestemmes ved parternes aftale, således at den faktiske overtagelse af stoffet kun får betydning i de sjældne tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen aftale.

Reglen i *stk. 3* er ny. Den medfører en begrænsning i den afsendende anlægsindehavers ansvar,

idet dennes ansvar ved forsendelse af nuklear substans til anvendelse i en nuklear reaktor, der anvendes i et transportmiddel, ophører, når den, der er godkendt til at drive reaktoren, har overtaget stoffet.

Reglen i *stk. 4*, der også er ny, vil især få betydning, hvis Danmark tillige tilslutter sig Wienkonventionen. Også uden en sådan tilslutning vil reglen dog være nødvendig. Ved at forbyde en dansk anlægsindehaver at påtage sig ansvar under transport kan man i visse tilfælde begrænse statens ansvar efter Tillægskonventionen, jfr. nærmere betænkningen side 51-52.

Til § 15.

Gældende lovs § 14, stk. 2.

Betænkningen side 52.

Stk. 1 svarer i det væsentlige til gældende lovs § 14, stk. 2.

Reglen i *stk. 2*, der er ny, omhandler spørgsmålet om ansvarsovergang i tilfælde, hvor forsendelsen sker fra indehaveren af en nuklear reaktor, der anvendes i et transportmiddel. Den svarer til reglen i § 14, stk. 3, om transport til et sådant transportmiddel.

Bestemmelsen i *stk. 3* er også ny. Den gældende lov indeholder ikke regler om ansvaret for transport gennem Danmark af nuklear substans, som ikke er omfattet af Pariskonventionens regler. Selv om sådanne transporter er sjældne, må det dog forekomme rigtigst, at der kan ske en regulering af ansvaret. Transporten kan kun ske med tilladelse af sundhedsstyrelsen i henhold til lov om brug m. v. af radioaktive stoffer, og sundhedsstyrelsen har over for justitsministeriet udtalt, at man først vil meddele tilladelse, når sagen har været forelagt justitsministeriet med henblik på afgørelse af forsikringsspørgsmålet. I de norske, svenske og finske love er optaget tilsvarende bestemmelser.

Til § 16.

Gældende lovs § 14, stk. 3.

Betænkningen side 52.

Bestemmelsen svarer til gældende ret.

Til § 17.

Gældende lovs § 13, stk. 3.

Betænkningen side 52-53.

Bestemmelsen omfatter skade ved ulykker, som uden for et anlæg forvoldtes af nuklear substans, der ikke på ulykkestidspunktet er under transport, altså tilfælde, hvor ansvaret ikke fremgår af reglerne i §§ 13-16. Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret, jfr. nærmere betænkning-

gen side 53. NEA's styrelseskomité har den 19. oktober 1967 med hensyn til anerkendelsen af reglen i Pariskonventionens art. 5 (c), der svarer til forslaget § 17, udtalt, at overtagelse af ansvaret ved skriftlig aftale skal kunne anses som et eksempel på besiddelsestagen.

Til § 18.

Gældende lovs § 15.

Betænkningen side 53.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret.

Til § 19.

Gældende lovs § 16.

Betænkningen side 53-54.

Stk. 1 svarer ganske til gældende lovs § 16, stk. 1.

Efter gældende lovs § 16, stk. 2, afgøres det - i overensstemmelse med den oprindelige affattelse af Pariskonventionen - efter loven i den stat, hvor erstatningssagen pådømmes, om anlægsindehaveren skal være ansvarlig for nuklear skade i tilfælde, hvor ulykke skyldes væbnet konflikt m. v. Efter Pariskonventionen i sin nuværende affattelse ifaldes ikke ansvar efter konventionen, hvis den nukleare ulykke, der har forvoldt skaden, skyldes fjendtligheder af forskellig art. Skyldes ulykke en alvorlig naturkatastrofe, afgøres det efter *anlægsstatens* lovgivning, om indehaveren ifaldes ansvar. Disse bestemmelser er nedfældet i stk. 2. Man har ikke ment at burde pålægge dansk anlægsindehaver ansvar i tilfælde af naturkatastrofer. Formuleringen af reglen i sidste pkt. («i det i Pariskonventionen angivne omfang») er foranlediget af, at Den tyske Forbundsrepublik og Østrig har forbeholdt sig ret til at bestemme, at anlægsindehaveren skal være ansvarlig for skade, der skyldes ulykke i forbindelse med alle de nævnte forhold, jfr. betænkningen side 10 og 14.

Til § 20.

Gældende lovs § 17.

Betænkningen side 54-55.

Bestemmelsen omhandler skader, der ikke omfattes af ansvaret efter loven.

Stk. 1, der vedrører skader på anlægget, svarer i det væsentlige til gældende ret.

Stk. 2 omhandler skade, som ved ulykker under transport rammer det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete. Efter gældende ret er skade på transportmidlet undtaget fra lovens regler. I forslaget foreslås skade på transportmidlet medtaget, bl. a. fordi de forventninger, man ved gennemførelsen af 1962-loven hav-

de om, at risikoen for skader på skibet kunne dækkes af søforsikringen uden regres over for anlægsindehaveren, ikke er gået i opfyldelse. Der henvises i øvrigt til betænkningen. Efter betænkningens afgivelse har NEA's styrelseskomité den 9. oktober 1969 anbefalet medlemslandene at fastsætte regler i deres nationale lovgivning, hvorefter skade på transportmidlet omfattes af indehaverens ansvar. Det antages, at de fleste lande vil følge denne anbefaling.

En følge af forslaget vil blive, at skade på transportmidlet efter omstændighederne, jfr. forslagets § 35, vil kunne kræves dækket efter Tillægskonventionens regler. Efter Tillægskonventionens art. 14 vil der endvidere ikke kunne kræves tilskud fra andre konventionsstater til dækning af sådanne skader, medmindre disse samtykker heri. Det anførte kan dog ikke tillægges afgørende betydning, da skader under transport næppe vil overstige det største beløb, der er fastsat for anlægsindehaveren.

Til § 21.

Gældende lovs § 18.
Betænkningen side 55.

Reglen, der omhandler betydningen af egen skyld hos skadelidende, svarer til gældende lovs § 18, stk. 1.

Reglen i gældende lovs § 18, stk. 2, hvorefter erstatningen ligeledes kan nedsættes eller bortfalde, såfremt den skadelidende ulovligt har sat sig i besiddelse af eller befattet sig med det skadevoldende stof, er ikke medtaget i forslaget, da en sådan optræden vil kunne medføre virkning efter stk. 1.

Til § 22.

Gældende lovs § 19.
Betænkningen side 55-56.

Paragraffen indeholder regler om krav mod andre end anlægsindehaveren.

Stk. 1 svarer ganske til gældende ret.

Stk. 2 er ny og omhandler tilfælde, hvor indehaveren efter anlægsstatens lov ikke er ansvarlig efter konventionens regler (skade som følge af ulykker, der skyldes fjendtligheder og naturkatastrofer, og skader på anlæg og transportmidler). I disse tilfælde kommer efter gældende ret almindelige erstatningsregler til anvendelse. I forslaget fastslås i overensstemmelse med Pariserkonventionen i den nugældende skikkelse, at skaden kun kan kræves erstattet af en enkeltperson, der har forvoldt skaden med forset. Om anlægsindehaverens ansvar for skade på transportmidlet henvises til betænkningen side 56.

Til §§ 23 og 24.

Gældende lovs § 19, stk. 2.

Betænkningen side 56.

Som anført i de almindelige bemærkninger blev der i 1971 indgået en konvention om civilretligt ansvar for søtransport af nukleart materiale. Konventionen skulle råde bod på de uheldige virkninger af reglerne i Pariskonventionens art. 6 (b) (og Wienkonventionens art. II, stk. 5), hvorefter atomerstatningskonventionerne ikke afskærer erstatningskrav, som kan støttes på internationale overenskomster om skade i transportforhold, som er indgået før den 29. juli 1960.

En almindelig tilslutning til den nye konvention vil overflødig gøre bestemmelsen i gældende lovs § 19, stk. 2 (betækningsudkastet § 22, stk. 3) f. s. v. angår søtransport. Indtil videre er det imidlertid nødvendigt at opretholde ansvaret i overensstemmelse med de nævnte transportkonventioner i forhold til lande, der ikke ratificerer 1971-konventionen. Ansvar vil endvidere fortsat kunne ifaldes efter konventioner, der vedrører anden transport end søtransport. En bestemmelse herom er i simplificeret form optaget i forslagets § 24.

1971-konventionen udelukker imidlertid ikke alene ansvar efter transportkonventionerne, såfremt den nukleare skade er omfattet af Pariskonventionen, men også hvis skaden er omfattet af Wienkonventionen eller national lovgivning om ansvar for nuklear skade, jfr. nærmere de almindelige bemærkninger. En regel til gennemførelse af denne del af konventionen er optaget i § 23. Der er her tale om erstatningskrav, der ikke i øvrigt er omfattet af forslagets kap. III.

Til § 25.

Gældende lovs § 20.
Betænkningen side 57-58.

Bestemmelsen svarer til det væsentlige til gældende ret.

Til § 26.

Betænkningen side 58.

Bestemmelsen er ny og foranlediget af en regel, der blev indsat i Pariskonventionen ved tillægsprotokollen af 1964. Den angår tilfælde, hvor der både er lidt nuklear skade, som medfører ret til erstatning efter loven, og skade af anden art, og hvor det er vanskeligt eller umuligt at holde skaderne ude fra hinanden. I disse tilfælde har man for at fritage skadelidende for at bevise, at der foreligger nuklear skade, bestemt, at skaderne i deres helhed skal omfattes af lovens erstatningsbestemmelser. Reglen udelukker ansvar for andre end anlægsindehaveren. Er den »anden skade« forvoldt ved joniserende stråling, der ikke omfattes af lovens erstatningsregler, hæfter den ansvarlige for denne

stråling dog tillige efter almindelige erstatningsregler.

Til § 27.

Gældende lovs § 21.

Betænkningen side 58–60.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret.

Efter Pariskonventionens art. 7 (e) kan en konventionsstat gøre transit gennem sit territorium betinget af, at den ansvarlige anlægsindehavers maksimale ansvarsbeløb forhøjes, dog ikke ud over det ansvarsbeløb, der gælder i den pågældende konventionsstat. Indtil nu har så vidt vides kun Frankrig gjort brug af denne bestemmelse.

NEA's styrelseskomité har den 29. april 1971 anbefalet, at konventionsstater ikke gør brug af bestemmelsen i art. 7 (e), før der har været foretaget en undersøgelse angående de problemer, en forhøjelse af maksimumsbeløbet medfører, enten af sagkyndige inden for NEA eller af den pågældende konventionsstat i samarbejde med de stater, der berøres af forhøjelsen af ansvarsbeløbet. Meningen med anbefalingen er i videst muligt omfang at undgå anvendelse af bestemmelsen.

Der har mellem de nordiske lande været enighed om ikke at gøre brug af bestemmelsen.

Til § 28.

Gældende lovs § 22.

Betænkningen side 60.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret. Reglen i stk. 1, 2. pkt., hvorefter der sker en nedsættelse af den samlede hæftelse, såfremt ulykke sker under transport af nuklear substans, er dog som følge af en ændring af Pariskonventionen begrænset til tilfælde, hvor substans hidrørende fra forskellige anlæg transporteres sammen, og ulykken indtræffer, medens stoffet er i samme transportmiddel eller midlertidigt opbevares i samme nukleare anlæg.

Til § 29.

Gældende lovs § 31.

Betænkningen side 60–61.

Bestemmelsen svarer stort set til gældende ret. Der foreslås dog gennemført en udtrykkelig regel om, at erstatningerne, hvis skaderne overstiger det maksimale ansvarsbeløb, skal nedsættes med samme brøkdel. Endvidere har man under hensyn til mulighederne for de supplerende erstatninger af offentlige midler i henhold til Tillægskonventionen, udeladt en bestemmelse om, at justitsministeren skal fremsætte lovforslag om et evt. statstilskud til betaling af krav, der ikke dækkes af anlægsindehaveren.

Til § 30.

Gældende lovs § 23.

Betænkningen side 61.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 23, stk. 1 og 3. Reglen i § 23, stk. 2, er udgået som følge af en ændring af Pariskonventionen.

Til § 31.

Gældende lovs § 24.

Betænkningen side 61–62.

Stk. 1, 1. pkt. svarer til gældende lovs § 24, stk. 1, idet dog forældelsesfristen er fastsat til 3 år i overensstemmelse med reglen i Tillægskonventionens art. 7. Reglen i *stk. 1, 2. pkt.* er ny og indsat for at give personer, der har krav mod anlægsindehaveren i henhold til § 25, en rimelig tid til at fremsætte kravet over for denne, jfr. nærmere betænkningen side 61–62.

Stk. 2 svarer til gældende lovs § 24, stk. 2, idet dog forældelsesfristen for så vidt angår skade forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet, er ændret således, at fristen i overensstemmelse med hovedreglen regnes fra ulykken. Det er samtidig bestemt, at forældelse senest indtræder 20 år efter fjernelsen m. v.

Stk. 3 svarer ganske til § 24, stk. 3, i den gældende lov.

Til § 32.

Gældende lovs § 25.

Betænkningen side 62–63.

Paragraffen er ændret i forhold til lovudkastet i betænkningen.

Reglerne i *stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.* svarer ganske til gældende lovs § 25, 1. pkt., og betænkningens udkastets § 30, 1. og 2. pkt.

I *stk. 2, 2. pkt.*, bestemmes – ligesom i gældende lov og betænkningens udkastet – at der kan godkendes særskilt forsikring for transport af nuklear substans.

I betænkningens udkastet er herudover optaget en bestemmelse om, at der kan godkendes forsikringer, der er begrænset til et bestemt beløb pr. anlæg for et givet tidsrum. Årsagen hertil er, at det ikke er muligt at opnå en forsikring, der fuldt ud dækker indehaverens ansvar efter konventionen (et bestemt beløb *pr. ulykke*). I betænkningen side 63 anføres, at der heller ikke kan opnås forsikringsdækning for skade ved ulykker, der skyldes nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet, og som indtræder mere end 10 år efter fjernelsen, tabet eller opgivelsen. Efter det oplyste er det endvidere ikke muligt at få forsikringsdækning for skader, forårsaget af en ulykke, der *indirekte* skyldes de i § 19, stk. 2, nævnte om-

stændigheder (fjendtligheder m. v.). Også på disse punkter må man derfor godkende forsikringer, der ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1.

Af de seneste oplysninger om transport af nuklear substans synes at fremgå, at disse transportere oftest ikke vil frembyde så stor risiko, som man tidligere har ment. Efter udkastets § 27 kan det maksimale ansvar nedsættes til 5 mill. afregningsenheder (37,5 mill. kr.), men det kan ikke udelukkes, at der herudover for at reducere udgifterne til forsikringspræmier kan opstå behov for at kunne godkende forsikringer til et lavere beløb. Det må dog ved afgørelsen tages i betragtning, at skade på det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete, nu også er omfattet af lovens erstatningsregler, jfr. § 20, stk. 2.

Transportforsikringer tegnes i dag ofte således, at forsikringen inden for et bestemt maksimum dækker nuklear skade, uanset hvor ulykken indtræffer eller skaden lides – altså også tilfælde, hvor skaden ikke er omfattet af konventionen. Dette er en praktisk løsning, og sådanne forsikringer bør kunne godkendes, selvom de ikke opfylder kravene i stk. 1.

For at muliggøre godkendelse af de nævnte forsikringer foreslås indsat en almindelig bestemmelse om, at justitsministeren kan godkende forsikringer, der ikke fuldt ud opfylder kravene i stk. 1. I hvilket omfang denne bemyndigelse bør udnyttes må afhænge af, hvilke muligheder der er for at opnå forsikring i overensstemmelse med stk. 1, og de oplysninger, der foreligger om farligheden af den pågældende transport.

Det bemærkes, at staten efter udkastets § 36 inden for den efter § 27 gældende grænse hæfter for skade, som ikke kan dækkes af indehaverens forsikring eller anden sikkerhed.

Til §§ 33–36.

Gældende lovs §§ 26–29.

Betænkningen side 63.

Reglerne svarer ganske til gældende ret.

Til §§ 37 og 38.

Betænkningen side 65–66.

§§ 37 og 38 indeholder de regler, der er nødvendige til gennemførelsen af Tillægskonventionens bestemmelser.

Der er alene medtaget bestemmelser, som er af betydning for fastsættelsen og udbetalingen af skadelidendes erstatning, medens bestemmelser om forholdet mellem konventionsstaterne indbyrdes er udeladt.

§ 37 indeholder betingelserne for, at der i Dan-

mark skal ske udbetaling af statsmidler. Det er ikke alle skader, som anlægsindehaveren efter Pariskonventionen er ansvarlig for, der omfattes af reglen. Uden for falder således tilfælde, hvor skade er lidt, eller ulykke er indtruffet, i en stat, der ikke har tiltrådt Tillægskonventionen. Endvidere dækkes skade på det åbne hav kun i begrænset omfang, jfr. § 37, stk. 1, litra d.

Ved ratifikation af Tillægskonventionen vil der blive afgivet erklæring om, at personer, der er hjemmehørende i Danmark, ligestilles med danske statsborgere ved anvendelse af bestemmelsen i § 37, stk. 1, litra d.

I § 38 fastsættes – i overensstemmelse med Tillægskonventionens art. 3 – det maksimale ansvar for skader, der omfattes af denne konvention, til 120 mill. afregningsenheder (ca. 900 mill. kr.). Af dette beløb skal den ansvarlige anlægsindehaver og den stat, i hvilken den ansvarlige indehavers anlæg ligger, betale 70 mill. afregningsenheder (530 mill. kr.). Beløb mellem 70 mill. afregningsenheder og 120 mill. afregningsenheder skal dækkes af offentlige midler, der stilles til rådighed af de stater, der har tiltrådt Tillægskonventionen efter de i konventionens art. 12 fastsatte regler, jfr. de almindelige bemærkninger.

Overstiger de samlede skader 120 mill. afregningsenheder, foretages efter *stk.* 3 en forholdsmæssig nedsættelse af erstatningerne.

Til § 39.

Betænkningen side 66.

Reglen udelukker statens erstatningsansvar for skade, der skyldes ulykker som følge af væbnet konflikt, fjendtligheder, borgerkrig, oprør eller en alvorlig naturkatastrofe af usædvanlig karakter. Om begrundelsen for denne regel henvises til betænkningen.

Til § 40.

Gældende lovs § 30.

Betænkningen side 66–67.

Bestemmelsen angår statens ansvar for skader, der først viser sig efter forældelsesfristens udløb. Den svarer i det væsentlige til gældende ret, idet dog forældelsesfristen – ligesom i § 31, stk. 1, – er nedsat til 3 år.

Ifølge den gældende lov skal erstatningerne for senskader nedsættes, dersom andre skadelidendes krav ikke er blevet dækket fuldt ud på grund af den ansvarsbegrænsning (75 mill. kr.), der gælder for *anlægsindehaveren*. Efter forslaget sker der den ændring, at krav, der ville være omfattet af Tillægskonventionen, hvis der ikke var indtrådt forældelse, kun nedsættes, såfremt der er sket ned-

sættelse af krav, der er omfattet af denne konvention. Dette vil formentlig i praksis betyde, at staten kommer til at dække alle senskader fuldt ud, idet der næppe vil indtræde ulykker, der forårsager skader til over 900 mill. kr. Dette i forbindelse med, at staten ikke kan få tilskud til de omhandlede erstatninger fra andre stater i medfør af Tillægskonventionen, vil medføre en forøgelse af statens ansvar i forhold til gældende ret. Ligesom udvalget har justitsministeriet dog ikke ment at burde give disse krav en ringere stilling end krav for skader, der viser sig inden forældelsesfristens udløb.

Til § 41.

Gældende lovs § 32.

Betænkningen side 67-68.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret.

Til § 42.

Gældende lovs § 33.

Betænkningen side 68-70.

Bestemmelsen indeholder regler om danske domstoles kompetence i tilfælde af sagsanlæg som følge af nukleare ulykker. Indholdet svarer i det væsentlige til gældende ret, men reglerne er i overensstemmelse med de ændringer, der blev gennemført i Pariskonventionen ved tillægsprotokollen af 1964, blevet simplificeret. Reglen er nu, at sag kan anlægges her i landet, hvis ulykken helt eller delvis er sket her, eller hvis kravet rettes mod en dansk anlægsindehaver, og ulykken er sket uden for nogen konventionsstats territorium eller ulykkesstedet ikke med sikkerhed kan fastslås. Hvis sag i henhold til konventionen kan anlægges i flere stater, kan danske domstoles kompetence dog begrænses ved bestemmelse af den i Pariskonventionens art. 17 nævnte internationale domstol.

Til § 43.

Gældende lovs § 34.

Betænkningen side 70-71.

Bestemmelsen indeholder regler om fuldbyrdelse af udenlandske domme. Den svarer i det væsentlige til gældende ret. Anmodning om fuldbyrdelse skal dog efter forslaget fremsættes over for fogeden og ikke over for justitsministeren. I forbindelse hermed indføjes der i stk. 4 en regel om, at

fogeden kan henvise rekvirenten til almindelig rettergang, såfremt der fremsættes indsigelser mod fuldbyrdelsen, som han ikke mener sig i stand til at forkaste på det foreliggende grundlag.

Til § 44.

Gældende lovs § 35.

Betænkningen side 71.

Bestemmelsen giver regler om anvendelse af certifikater i forbindelse med transport af nuklear substans. Den svarer i det væsentlige til gældende ret. Bestemmelsen er ved forslaget udvidet til at gælde enhver transport af nuklear substans, uanset om transporten er omfattet af Pariskonventionen, men er på den anden side begrænset således, at den ikke omfatter transport inden for landets grænser.

NEA's styrelseskomité har godkendt en standardformular, som forventes anvendt i alle lande, der har tiltrådt Pariskonventionen. Standardformularen svarer på alle væsentlige punkter til det udkast, der er optaget som bilag 10 i betænkningen. Bl. a. for at kunne gennemføre anvendelsen af denne formular i Danmark, har man i stk. 5 foreslået indsat en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om certifikatets form.

Til §§ 45-48.

Gældende lovs §§ 36-39.

Betænkningen side 71.

Bestemmelserne svarer i det væsentlige til gældende ret.

Til § 49.

Betænkningen side 71-72.

Pariskonventionen og Tillægskonventionen vil blive ratificeret straks efter lovens vedtagelse. For at opnå at loven træder i kraft samtidig med, at konventionerne træder i kraft for Danmark, foreslås, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren. Da konventionernes ikrafttrædelsesbestemmelser er forskellige kan det blive nødvendigt at fastsætte forskellige tidspunkter for forskellige dele af loven.

Til § 50.

Betænkningen side 72.

Ministeriet for Grønland har tiltrådt, at loven også kommer til at omfatte Grønland.

Bilag I.

I dette bilag er bestemmelserne i den gældende lov opført i venstre spalte, medens lovforslagets bestemmelser er opført i højre spalte.

Gældende formulering.

Kapitel I.

Definitioner m. v.

§ 1. I denne lov forstås ved:

- a) *nukleart brændsel*:
spalteligt stof bestående af uran eller plutonium i metallisk form, i legering eller kemisk forbindelse, samt andet spalteligt stof, som efter statsministerens bestemmelse skal anses som nukleart brændsel;
- b) *radioaktivt produkt*:
radioaktivt stof – herunder affald – som er dannet eller er blevet radioaktivt ved bestråling i forbindelse med fremstilling eller udnyttelse af nukleart brændsel, med undtagelse af
- 1) nukleart brændsel,
 - 2) radioisotoper, som er uden for et nukleart anlæg, og som anvendes til eller er bestemt for industrielt, kommercielt, jordbrugsteknisk, medicinsk eller videnskabeligt formål;
- c) *nuklear substans*:
- 1) nukleart brændsel med undtagelse af naturligt uran og uran, som indeholder mindre af isotopen uran 235 end naturligt uran;
 - 2) radioaktivt produkt;

Forslaget.

Kapitel 1.

Definitioner m. v.

§ 1. I denne lov forstås ved:

- a) *nukleart brændsel*:
spalteligt stof bestående af uran eller plutonium i metallisk form, i legering eller kemisk forbindelse, samt andet spalteligt stof, som efter undervisningsministerens bestemmelse skal anses som nukleart brændsel;
- b) *radioaktivt produkt*:
radioaktivt stof, herunder affald, som er dannet under fremstilling eller anvendelse af nukleart brændsel eller er blevet radioaktivt ved bestråling i forbindelse med sådan fremstilling eller anvendelse, men som ikke falder ind under litra a;
- c) *nuklear substans*:
- 1) nukleart brændsel med undtagelse af naturligt uran og udarmet uran,
 - 2) radioaktivt produkt med undtagelse af radioisotoper, som er fremstillet og færdige til anvendelse til industrielt, kommercielt, jordbrugsteknisk, medicinsk eller videnskabeligt formål;
- d) *nuklear reaktor*:
indretning indeholdende nukleart brændsel under sådanne forhold, at en nuklear spaltningproces kan finde sted deri som en kædereaktion, der vedligeholder sig selv uden yderligere neutronkilde;

Gældende formulering.

- d) *nukleart anlæg* eller *anlæg*:
- 1) reaktoranlæg,
 - 2) fabrik til fremstilling eller behandling af nuklear substans,
 - 3) fabrik til adskillelse af isotoper i nukleart brændsel,
 - 4) fabrik til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel,
 - 5) anlæg til opbevaring af nuklear substans, bortset fra midlertidig opbevaring under transport, samt
 - 6) efter statsministerens bestemmelse andet anlæg, hvori der findes nukleart brændsel eller radioaktivt produkt;

- e) *indehaver af nukleart anlæg*:
den, som af statsministeren er godkendt som indehaver af nukleart anlæg her i riget,
eller i mangel af sådan godkendelse den, der driver anlægget,
eller – for så vidt angår anlæg i anden konventionsstat – den, som er ansvarlig for anlægget efter lovgivningen i den stat, hvor anlægget ligger;

- f) *nuklear ulykke*:
en skadevoldende hændelse eller række af hændelser med samme oprindelse, som er fremkaldt ved, eller hvis skade-

Forslaget.

- e) *nukleart anlæg* eller *anlæg*:
- 1) nukleart reaktoranlæg,
 - 2) fabrik til fremstilling eller behandling af nuklear substans,
 - 3) fabrik til adskillelse af isotoper i nukleart brændsel,
 - 4) fabrik til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel,
 - 5) anlæg til opbevaring af nuklear substans, bortset fra midlertidig opbevaring under transport, samt
 - 6) efter undervisningsministerens bestemmelse andet anlæg, hvori der findes nukleart brændsel eller radioaktivt produkt;

- f) *anlægsstat*:
den konventionsstat, i hvilken vedkommende nukleare anlæg ligger, eller, dersom anlægget ikke ligger i nogen stat, den konventionsstat, der driver eller har godkendt anlægget;

- g) *indehaver af nukleart anlæg*:
- 1) for så vidt angår anlæg her i riget den, der af undervisningsministeren er godkendt som indehaver af anlægget, eller i mangel af sådan godkendelse den, der driver anlægget,
 - 2) for så vidt angår anlæg uden for riget den, som er ansvarlig for anlægget efter lovgivningen i anlægsstaten;

- h) *nuklear skade*:
- 1) skade, som er forårsaget af radioaktive egenskaber eller en forening af radioaktive egenskaber og giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved nukleart brændsel eller radioaktivt produkt i et nukleart anlæg eller ved nuklear substans, som kommer fra, hidrører fra eller sendes til et nukleart anlæg,
 - 2) skade, som er forårsaget af anden ioniserende stråling fra en strålingskilde i et nukleart anlæg;

- i) *nuklear ulykke* eller *ulykke*:
en hændelse eller en række af hændelser med samme oprindelse, som forvolder nuklear skade;

Gældende formulering.

virksomheder helt eller delvis beror på radioaktive egenskaber eller en forening af radioaktive og giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved nukleart brændsel eller radioaktivt produkt;

g) *erstatningskonventionen:*

den i Paris den 29. juli 1960 undertegnede konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område;

h) *konventionsstat:*

stat, der har tiltrådt erstatningskonventionen.

§ 2. Nukleart anlæg eller brændsel samt radioaktivt produkt, som kun frembyder ringe fare, kan efter statsministerens bestemmelse helt eller delvis undtages fra bestemmelserne i denne lov.

§ 3. Statsministeren kan bestemme, at en virksomhed, der omfatter flere af de i § 1, litra d, nævnte indretninger, skal anses som ét nukleart anlæg.

Kapitel II.

Nukleare anlæg og nukleart drevne transportmidler.

Adgangen til at drive nukleare anlæg.

§ 4. Nukleare anlæg må kun bygges og drives med statsministerens godkendelse.

Stk. 2. Godkendelse må ikke meddeles, hvor dette skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

*Forslaget.*j) *Pariskonventionen:*

konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område, der blev indgået i Paris den 29. juli 1960 og ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964;

k) *Tillægskonventionen:*

tillægskonvention til Pariskonventionen, der blev indgået i Bryssel den 31. januar 1963 og ændret ved tillægsprotokol af 28. januar 1964;

l) *konventionsstat:*

stat, som har tiltrådt Pariskonventionen;

m) *afregningsenheder:*

afregningsenheder i overensstemmelse med Den Europæiske Valutaoverenskomst af 5. august 1955, således som disse beregnedes den 29. juli 1960.

§ 2. Nukleart anlæg eller brændsel samt radioaktivt produkt, som kun frembyder ringe fare, kan efter undervisningsministerens bestemmelse helt eller delvis undtages fra bestemmelserne i denne lov.

§ 3. Undervisningsministeren kan bestemme, at flere af de i § 1, litra e, nævnte anlæg, der ligger inden for samme område og hører til samme virksomhed, skal anses som ét nukleart anlæg.

Kapitel II.

Nukleare anlæg og nukleart drevne transportmidler.

Adgangen til at drive nukleare anlæg.

§ 4. Nukleare anlæg må kun bygges og drives med undervisningsministerens godkendelse.

Stk. 2. Godkendelse må ikke meddeles, hvor dette skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

Gældende formulering.

§ 5. Godkendelsen skal angive den efter kapitel III ansvarlige indehaver. Den kan begrænses til at gælde for en bestemt tid og er betinget af, at indehaveren tegner og opretholder sådan forsikring som nævnt i § 25 eller stiller sikkerhed i overensstemmelse med § 28.

Stk. 2. Godkendelsen meddeles på de vilkår, som findes påkrævede af hensyn til sikkerheden og andre væsentlige almene interesser.

Stk. 3. Som vilkår for godkendelsen kan stilles krav om, at der i tilfælde af virksomhedens ophør træffes sådanne foranstaltninger som statsministeren måtte finde fornødne for at sikre, at anlægget efter driftens ophør ikke frembyder fare for den almene sikkerhed, og at forsikring eller anden sikkerhed for opfyldelsen af indehaverens ansvar i medfør af kapitel III opretholdes, så længe det anses for påkrævet.

Stk. 4. Vilkår kan ændres, og nye vilkår kan opstilles, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

§ 6. En meddelt godkendelse kan kaldes tilbage,

1) såfremt væsentlige forudsætninger for godkendelsen viser sig ikke at have været til stede,

2) såfremt der sker væsentlige eller gentagne tilsidesættelse af opstillede vilkår, eller

3) såfremt hensynet til sikkerheden eller anden tvingende grund i øvrigt kræver standsning eller nedlæggelse af anlægget.

§ 7. Anlægget er såvel under bygningen som under driften undergivet tilsyn af atomenergikommissionen og sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. De nævnte myndigheder har til enhver tid adgang til anlægget og kan fordre sig meddelt enhver oplysning af betydning for udøvelsen af tilsynet. De kan meddele pålæg, som er fornødne for at sikre over-

Forslaget.

Stk. 3. For myndighedernes behandling af ansøgninger om godkendelse og efterfølgende tilsyn, jfr. § 7, betales et gebyr, hvis størrelse fastsættes af undervisningsministeren.

§ 5. Godkendelsen skal angive den indehaver, der er ansvarlig efter kapitel III. Den kan begrænses til at gælde for en bestemt tid og er betinget af, at indehaveren tegner og opretholder forsikring som nævnt i § 32 eller stiller sikkerhed i overensstemmelse med § 35.

Stk. 2. Godkendelsen meddeles på de vilkår, som findes påkrævede af hensyn til sikkerheden og andre væsentlige almene interesser.

Stk. 3. Som vilkår for godkendelsen kan stilles krav om, at der i tilfælde af virksomhedens ophør træffes sådanne foranstaltninger, som undervisningsministeren måtte finde fornødne for at sikre, at anlægget efter driftens ophør ikke frembyder fare for den almene sikkerhed, og at forsikring eller anden sikkerhed for opfyldelsen af indehaverens ansvar i medfør af kapitel III opretholdes, så længe det anses for påkrævet.

Stk. 4. Vilkår kan ændres, og nye vilkår kan opstilles, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

§ 6. En godkendelse kan kaldes tilbage,

a) såfremt væsentlige forudsætninger for godkendelsen viser sig ikke at have været til stede,

b) såfremt der sker væsentlig eller gentagne tilsidesættelse af stillede vilkår, eller

c) såfremt hensynet til sikkerheden eller anden tvingende grund i øvrigt kræver standsning eller nedlæggelse af anlægget.

§ 7. Anlægget er såvel under bygningen som under driften undergivet tilsyn af atomenergikommissionen og sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. De nævnte myndigheder har til enhver tid adgang til anlægget og kan fordre sig meddelt enhver oplysning af betydning for udøvelsen af tilsynet. De kan meddele pålæg, som er fornødne for at sikre

Gældende formulering.

holdelse af vilkårene for godkendelsen af anlægget, eller som i øvrigt skønnes nødvendige af sikkerhedsmæssige grunde, ligesom de i påtrængende tilfælde af sikkerhedsmæssige grunde kan forlange brugen af anlægget standset for en vis tid.

Stk. 3. Nærmere regler om udøvelsen af tilsynet fastsættes af statsministeren.

Kontrol med den fredelige udnyttelse af nukleare anlæg m. v.

§ 8. Hvor internationale aftaler foreskriver kontrol med, at nukleare anlæg m. v. alene bruges til fredelige formål, kan statsministeren give de til gennemførelse heraf fornødne forskrifter, herunder om, at de personer, som udøver den i aftalerne omhandlede kontrol, har adgang til anlæggene for at foretage fornødent eftersyn.

Nukleart drevne transportmidler.

§ 9. Statsministeren kan fastsætte bestemmelser om tilstedeværelsen og benyttelsen af nukleart drevne transportmidler på dansk territorium, herunder om nukleart drevne skibes besejling af danske farvande og adgang til danske havne og om, efter hvilke regler eventuelt opståede skader som følge af nukleare ulykker skal erstattes.

Kapitel III.

Erstatning og forsikring.

Reglernes område.

§ 10. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter ikke reaktor, som benyttes i fartøj eller andet transportmiddel, jfr. dog § 9.

§ 11. Skade forvoldt ved en nuklear ulykke indtruffet i en stat, der ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, kan ikke af skadelidende kræves erstattet efter reglerne i dette kapitel. Det samme gælder med hensyn til skade, som er opstået i en sådan stat,

Forslaget.

overholdelse af vilkårene for godkendelsen af anlægget, eller som i øvrigt skønnes nødvendige af sikkerhedsmæssige grunde, ligesom de i påtrængende tilfælde af sikkerhedsmæssige grunde kan forlange brugen af anlægget standset for en vis tid.

Stk. 3. Nærmere regler om udøvelsen af tilsynet fastsættes af undervisningsministeren.

Kontrol med den fredelige udnyttelse af nukleare anlæg m. v.

§ 8. Foreskriver internationale aftaler kontrol med, at nukleare anlæg m. v. alene bruges til fredelige formål, kan undervisningsministeren fastsætte de forskrifter der er fornødne til gennemførelse heraf, herunder forskrifter om, at de personer, som udøver den i aftalerne omhandlede kontrol, har adgang til anlæggene for at foretage eftersyn.

Nukleart drevne transportmidler.

§ 9. Undervisningsministeren kan fastsætte bestemmelser om tilstedeværelsen og benyttelsen af nukleart drevne transportmidler på dansk territorium, herunder om nukleart drevne skibes besejling af danske farvande og adgang til danske havne.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, efter hvilke regler nuklear skade, som forvoldes ved en ulykke, hvori nuklear drevet transportmiddel medvirker, skal erstattes.

Kapitel III.

Erstatning og forsikring.

Reglernes område.

§ 10. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter ikke ansvar for nuklear reaktor, der anvendes som kraftkilde i fartøj eller andet transportmiddel.

§ 11. Nuklear skade, som er opstået i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, kan ikke af skadelidende kræves erstattet af indehaveren af et nukleart anlæg her i riget efter reglerne i dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, medmindre

Gældende formulering.

medmindre skaden er forvoldt ved en nuklear ulykke, som er indtruffet her i riget, og for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig. Er indehaveren af et anlæg i en anden konventionsstat ansvarlig, gælder de i denne stat fastsatte regler om erstatningspligtens territoriale udstrækning.

Stk. 2. Såfremt en stat, der ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, har retsregler, hvorefter der ikke eller i ringere omfang end efter dansk ret ydes erstatning for skade, som ved en nuklear ulykke opstået her i riget, kan det ved kongelig anordning bestemmes, at tilsvarende regler skal gælde med hensyn til erstatning for skade, som ved en nuklear ulykke opstår i den pågældende stat.

§ 12. Det kan ved kongelig anordning bestemmes, at en stat, som ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel helt eller delvis skal ligestilles med konventionsstater.

Anlægsindehaverens ansvar.

§ 13. Indtræder en nuklear ulykke i et

Forslaget.

skaden er forvoldt ved en ulykke, som er indtruffet her i riget.

Stk. 2. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke indtruffet i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, kan af skadelidende kun kræves erstattet af indehaveren af et anlæg her i riget efter reglerne i dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, såfremt

1. skaden er opstået i en konventionsstat eller på det åbne hav om bord i et skib, der er registreret i en sådan stat, og

2. ulykken ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen indtræffer, før materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til ikke-konventionsstatens territorium, eller ved transport af nuklear substans fra afsender i en sådan stat indtræffer, efter materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra ikke-konventionsstaten.

Stk. 3. Med hensyn til ansvaret for indehaveren af anlæg i en anden konventionsstat gælder de regler, der er fastsat i denne stat om erstatningspligtens territoriale udstrækning.

Stk. 4. Såfremt en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, har retsregler, hvorefter der ikke eller i ringere omfang end efter dansk ret ydes erstatning for nuklear skade, som opstår her i riget, kan justitsministeren bestemme, at tilsvarende regler skal gælde med hensyn til erstatning for nuklear skade, som opstår i den pågældende stat.

§ 12. Justitsministeren kan bestemme, at en stat, som ikke har tiltrådt Pariskonventionen, ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel helt eller delvis skal ligestilles med konventionsstater.

Anlægsindehaverens ansvar for ulykke i et anlæg.

§ 13. Nuklear skade forvoldt ved en

Gældende formulering.

anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, er anlæggets indehaver pligtig at erstatte den derved forvoldte skade.

Stk. 2. Skade forvoldt ved nuklear ulykke under transport af nuklear substans erstattes efter reglerne i §§ 14 og 15.

Stk. 3. Forvoldes en nuklear ulykke i øvrigt af nuklear substans, som ikke på ulykkestidspunktet findes i et anlæg, men som kommer fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, skal skaden erstattes af dette anlægs indehaver. Er stoffet overgået i en anden anlægsindehavers besiddelse, påhviler erstatningspligten dog denne.

Særlige regler om transport.

§ 14. Indtræder en nuklear ulykke under forsendelse af nuklear substans fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, er indehaveren af anlægget med den af § 11 følgende begrænsning pligtig at erstatte den ved ulykken forvoldte skade. Indtræder ulykken, efter at stoffet er overtaget af indehaveren af et andet anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, påhviler erstatningspligten dog denne anlægsindehaver.

Forslaget.

ulykke i et anlæg erstattes af anlæggets indehaver. Dette gælder dog ikke, dersom skaden alene hidrører fra nuklear substans, som midlertidigt opbevares i anlægget under transport til eller fra et nukleart anlæg i en konventionsstat.

Anden ulykke uden for et anlæg.

§ 17. Er nuklear skade i andre tilfælde end de i §§ 13–16 omtalte forvoldt af nuklear substans, som kom fra eller hidrørte fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, eller som før ulykken havde været under transport som nævnt i § 15, påhviler ansvaret den anlægsindehaver, som på ulykkestidspunktet havde stoffet i sin besiddelse eller – dersom stoffet da ikke var i nogen anlægsindehavers besiddelse – den anlægsindehaver, som senest inden ulykken havde haft det i sin besiddelse. Havde stoffet før ulykken været under transport, og var det ikke efter transportens afbrydelse kommet i en anlægsindehavers besiddelse, påhviler ansvaret dog den indehaver, der ved transportens afbrydelse efter reglerne i §§ 14–15 var ansvarlig for nuklear skade som følge af ulykke under transporten.

Ulykke under transport.

§ 14. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke under forsendelse af nuklear substans fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat erstattes med den begrænsning, der følger af § 11, af anlæggets indehaver.

Stk. 2. Sker forsendelsen til et anlæg her i riget eller i en anden konventionsstat, påhviler erstatningspligten dog indehaveren af dette anlæg.

- a) dersom han har truffet skriftlig aftale om overtagelse af ansvaret, og ulykken indtræffer efter det tidspunkt, der er bestemt for ansvarsovergangen,
- b) i andre tilfælde, dersom ulykken indtræffer, efter at han har overtaget stoffet.

Stk. 3. Under forsendelse af nuklear substans, der er bestemt til anvendelse i en nuklear reaktor, som anvendes som kraftkilde i et fartøj eller andet transportmiddel, ophører den afsendende anlægsindehavers ansvar, når den, der er behørigt godkendt

Gældende formulering.

Stk. 2. Sendes stoffet fra en afsender i en stat, som ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat med billigelse af dette anlægs indehaver, er denne med den af § 11 følgende begrænsning pligtig at erstatte skade forvoldt ved nuklear ulykke, der indtræder under transporten.

Stk. 3. Anlægsindehaverens ansvar efter denne paragraf omfatter foruden selve transporten af stoffet også midlertidig opbevaring af dette under transport.

§ 15. På begæring af den fragtfører, der udfører en transport som nævnt i § 14, kan justitsministeren tillade, at den pågældende i stedet for indehaveren af et anlæg her i riget skal være ansvarlig for skade som følge af nuklear ulykke, der måtte indtræffe under transporten. Sådan tilladelse må kun meddeles, såfremt anlægsindehaveren har samtykket deri, og ansøgeren har godtgjort, at

Forslaget.

til at drive transportmidlets reaktor, har overtaget stoffet.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser indehaveren af anlæg her i riget skal eller må træffe sådan aftale om ansvaret som omhandlet i stk. 2.

§ 15. Sendes nuklear substans fra en stat, som ikke har tiltrådt Pariskonventionen, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, med skriftligt samtykke fra dette anlægs indehaver, skal denne med den begrænsning, der følger af § 11, erstatte nuklear skade forvoldt ved en ulykke under transporten.

Stk. 2. Sendes nuklear substans fra indehaveren af en nuklear reaktor, der anvendes som kraftkilde i et fartøj eller andet transportmiddel, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, har indehaveren af dette anlæg fra det tidspunkt, da han har overtaget stoffet, ansvar som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Nuklear skade forvoldt ved en ulykke under en forsendelse af nuklear substans gennem Danmark, der ikke omfattes af reglerne i § 14 eller denne paragrafs stk. 1 og 2, skal erstattes af den, der har fået tilladelse til transporten i henhold til lov om brug m. v. af radioaktive stoffer. Ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel skal indehaveren af tilladelsen betragtes som indehaver af et nukleart anlæg her i riget.

§ 16. Bestemmelserne i §§ 14–15 om ansvar for nuklear skade som følge af ulykke under transport af nuklear substans finder også anvendelse på ulykke, der indtræder under midlertidig opbevaring af stoffet under transport.

Overtagelse af anlægsindehaverens ansvar.

§ 18. Justitsministeren kan efter anmodning fra en fragtfører, der udfører transport som nævnt i §§ 14–15 tillade, at den pågældende i stedet for indehaveren af et anlæg her i riget skal være ansvarlig for nuklear skade som følge af ulykke, der indtræffer under sådan transport. Tilladelse må kun meddeles, såfremt anlægsindehaveren har samtykket deri, og ansøgeren har

Gældende formulering.

der er tegnet forsikring i overensstemmelse med § 25 eller stillet sikkerhed efter § 28. Er tilladelse meddelt, skal bestemmelserne om anlægsindehaverens ansvar i stedet finde anvendelse på den, der har overtaget transporten. Dette gælder også, såfremt en anlægsindehavers ansvar ifølge tilsvarende lovgivning i anden konventionsstat er overført til nogen anden end indehaveren.

Ansvarsgrundlaget.

§ 16. Anlægsindehaveren er erstatningspligtig efter bestemmelserne i dette kapitel, selv om skaden er hændelig.

Stk. 2. Ansvar efter disse bestemmelser indtræder dog ikke, såfremt den nukleare ulykke skyldes væbnet konflikt, invasion, borgerkrig eller oprør.

Undtagne skader.

§ 17. Erstatning i medfør af dette kapitel ydes ikke for skade, der forvoldes på anlægget eller på ting, der findes på anlæggets område i indehaverens varetægt eller under hans kontrol i forbindelse med anlæggets brug.

Stk. 2. Sådan erstatning ydes heller ikke for skade, der i de i § 14 omhandlede tilfælde tilføjes det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken fandt sted. Påhviler ansvaret indehaveren af et anlæg i anden konventionsstat, gælder dog herom bestemmelserne i denne stats lovgivning.

Forslaget.

godtgjort, at der er tegnet forsikring i overensstemmelse med § 32 eller stillet sikkerhed efter § 35. Er tilladelsen meddelt, finder bestemmelserne om anlægsindehaverens ansvar i stedet anvendelse på fragtføreren. Dette gælder også, såfremt en anlægsindehavers ansvar ifølge tilsvarende lovgivning i anden konventionsstat er overført til nogen anden end indehaveren.

Ansvarsgrundlaget.

§ 19. Anlægsindehaveren er erstatningspligtig efter bestemmelserne i dette kapitel, selv om skaden er hændelig.

Stk. 2. Ansvar efter disse bestemmelser indtræder dog ikke for indehaveren af anlæg her i riget, såfremt den nukleare ulykke direkte skyldes væbnet konflikt, fjendtlig-heder, borgerkrig, oprør eller en alvorlig naturkatastrofe af usædvanlig karakter. For så vidt angår indehavere af anlæg i anden konventionsstat gælder de regler, der er fastsat herom af anlægsstaten. Reglen i 1. pkt. finder i det omfang, det er angivet i Pariskonventionen, tilsvarende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar.

Undtagne skader.

§ 20. Anlægsindehaverens erstatningsansvar efter dette kapitel omfatter ikke nuklear skade, der forvoldes på selve anlægget eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget.

Stk. 2. For indehavere af anlæg her i riget omfatter ansvaret også nuklear skade, der i de i §§ 14–15 omhandlede tilfælde tilføjes det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete. Medfører ansvarsbegrænsning i henhold til § 27, at erstatningskravene ikke kan dækkes fuldt ud, skal erstatning for skade på transportmidlet kun udbetales i det omfang, dette kan ske, uden at de samlede erstatninger for anden skade nedsættes under et beløb svarende til 5 millioner afregningsenheder. Påhviler ansvaret indehaveren af et anlæg i en anden konventionsstat, bestemmes det af loven i anlægsstaten, om skade på transportmidlet indbefattes under anlægsindehaverens ansvar. Reglerne i 1. og 2. pkt. finder tilsva-

*Gældende formulering.**Skadelidendes egen skyld.*

§ 18. Har skadelidende forsætligt eller uagtsomt medvirket til skaden, kan erstatningen nedsættes eller bortfalde, medmindre han kun har udvist ringe uagtsomhed.

Stk. 2. Erstatningen kan ligeledes nedsættes eller bortfalde, såfremt den skadelidende ulovligt har sat sig i besiddelse af eller befattet sig med det skadevoldende stof.

Udelukkelse af krav mod andre end indehaveren.

§ 19. Såfremt indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig for skade i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan skadelidende ikke rejse erstatningskrav mod andre end indehaveren. Kan kravet efter indehaverens død eller virksomhedens ophør ikke rettes mod indehaveren eller hans bo, kan det gøres gældende mod forsikreren eller den, der har stillet anden sikkerhed. Dette krav berøres ikke af præklusiv indkaldelse af indehaverens kreditorer.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 afskærer ikke erstatningskrav, som kan støttes på international overenskomst om skade i transportforhold, såfremt overenskomsten var i kraft eller åben for undertegning, ratifikation eller tiltrædelse den 29. juli 1960.

Forslaget.

rende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar i medfør af Pariskonventionen.

Skadelidendes egen skyld.

§ 21. Er der fra skadelidendes side forsætligt eller uagtsomt medvirket til skaden, kan erstatningen nedsættes eller bortfalde, medmindre der kun er udvist ringe uagtsomhed.

Krav mod andre end anlægsindehaveren.

§ 22. Nuklear skade, der omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan ikke kræves erstattet af andre end vedkommende anlægsindehaver. Kan kravet efter indehaverens død eller virksomhedens ophør ikke rettes mod indehaveren eller hans bo, kan det gøres gældende mod forsikreren eller den, der har stillet anden sikkerhed. Dette krav berøres ikke af præklusiv indkaldelse af indehaverens kreditorer.

Stk. 2. Er indehaveren ikke erstatningspligtig efter de nævnte regler som følge af bestemmelserne i § 19, stk. 2, eller § 20 eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan skaden kun kræves erstattet af enkeltperson, som har forvoldt skaden med forsæt. For skade på transportmiddel, som i henhold til anlægsstatens lovgivning ikke omfattes af kapitlets erstatningsregler, jfr. § 20, stk. 2, 3, pkt., er anlægsindehaveren dog ansvarlig efter almindelige erstatningsregler.

§ 23. Nuklear skade, der ikke omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, og som er forvoldt ved en ulykke under søtransport af nuklear substans, kan ikke kræves erstattet af andre end indehaveren af et nukleart anlæg, såfremt denne er ansvarlig for skaden efter Wienkonventionen af 21. maj 1963 om ansvar for nuklear skade eller lovgivning i

*Gældende formulering.**Regres mod indehaveren.*

§ 20. Enhver, som i medfør af § 19, stk. 2, eller i medfør af lovgivningen i en stat, som ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, er pligtig at betale erstatning for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, kan inden for den efter § 21 gældende begrænsning kræve skadeløsholdelse af anlægsindehaver, som er ansvarlig for skaden efter bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Er anlægsindehaveren på grund af bestemmelserne i § 11 ikke ansvarlig over for skadelidende efter reglerne i dette kapitel, har den, som er ifaldet erstatningsansvar i anledning af ulykken, og som har sit hovedforretningssted i en konventionsstat eller er i tjeneste hos en person, der opfylder denne betingelse, tilsvarende krav som i stk. 1 nævnt på at blive holdt skadesløs af anlægsindehaveren. Ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, kan skadeløsholdelse dog ikke kræves, såfremt ulykken er indtruffet, efter at materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til den nævnte stat. Ved transport af nuklear substans fra afsender i en stat, der ikke har tiltrådt konventionen, kan

Forslaget.

en fremmed stat, der i alle henseender er ligeså gunstig for skadelidende som Paris- eller Wienkonventionen.

Stk. 2. Der kan ikke kræves erstatning for skade som nævnt i stk. 1 på et nukleart anlæg eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget, eller på det fartøj, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete, såfremt anlægsindehaveren ikke er ansvarlig for skaden efter Wienkonventionens art. IV, stk. 5, eller tilsvarende bestemmelse i lovgivningen i en fremmed stat.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 gælder ikke med hensyn til enkeltperson, der har voldt skader med forsæt.

§ 24. Reglerne i §§ 22 og 22 a gælder ikke i det omfang, de strider mod international overenskomst om skade i transportforhold, som er tiltrådt af Danmark.

Indtræden i skadelidendes rettigheder mod anlægsindehaveren m. v.

§ 25. Enhver, som har måttet betale erstatning for nuklear skade som følge af de i § 24, nævnte overenskomster eller i medfør af lovgivningen i fremmed stat, indtræder i den skadelidendes rettigheder mod den anlægsindehaver, som er ansvarlig for skaden efter bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Er anlægsindehaveren på grund af bestemmelserne i § 11 ikke ansvarlig over for skadelidende for nuklear skade efter reglerne i dette kapitel, erhverver den, som har måttet betale erstatning for skaden, og som har sit hovedforretningssted i en konventionsstat, eller som er i tjeneste hos en person, der opfylder denne betingelse, samme ret mod anlægsindehaveren, som skadelidende ville have haft, dersom § 11 ikke var gældende. Denne ret erhverves dog ikke ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, såfremt ulykken er indtruffet, efter at materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til den nævnte stat. Ved transport af nuklear substans fra afsender i en

Gældende formulering.

skadesløsholdelse ikke kræves, dersom ulykken er indtruffet, inden materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra den fremmede stat.

Stk. 3. Det i stk. 1 og 2 nævnte krav mod anlægsindehaveren bortfalder i det omfang, hvori den, der fremsætter kravet, selv er ansvarlig over for indehaveren i medfør af § 23.

Begrænsning af indehaverens ansvar.

§ 21. Det samlede ansvar for skader, der er en følge af en og samme nukleare ulykke, er for indehavere af anlæg her i riget begrænset til 70 millioner kroner. Justitsministeren kan dog i særlige tilfælde under hensyn til anlæggets størrelse og art, omfanget af transport, som omfattes af ansvaret, og omstændighederne i øvrigt fastsætte et andet størstebeløb, dog ikke under 35 millioner kroner. For anlæg i anden konventionsstat gælder den i vedkommende stats lovgivning fastsatte ansvarsbegrænsning.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke procesrenter og sagsomkostninger.

§ 22. Er indehaverne af flere anlæg erstatningspligtige for samme skade efter reglerne i dette kapitel eller anden konven-

Forslaget.

stat, der ikke har tiltrådt Pariskonventionen, erhverves den omhandlede ret ikke, dersom ulykken er indtruffet, inden materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra den fremmede stat.

Stk. 3. Krav mod anlægsindehaveren efter stk. 1-2 bortfalder i det omfang, hvori den, der fremsætter kravet, selv er ansvarlig over for indehaveren i medfør af § 30.

Nuklear skade i forbindelse med anden skade.

§ 26. Har nogen samtidig lidt både nuklear skade, som medfører ret til erstatning efter dette kapitel, og anden skade, og er der en sådan forbindelse mellem skaderne, at de ikke med rimelig sikkerhed kan holdes ude fra hinanden, skal bestemmelserne om nuklear skade finde anvendelse på skaderne i deres helhed.

Stk. 2. Er der foruden nuklear skade forvoldt skade ved ioniserende stråling, der ikke omfattes af kapitlets erstatningsregler, afskærer reglen i stk. 1 dog ikke ansvar for nogen, der efter almindelige erstatningsregler er ansvarlig for sådan ioniserende stråling.

Begrænsning af indehaverens ansvar.

§ 27. Det samlede ansvar efter dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat for nukleare skader, der er en følge af samme ulykke, er for indehavere af anlæg her i riget begrænset til 75 mill. kr. Justitsministeren kan dog i særlige tilfælde under hensyn til anlæggets størrelse og art, omfanget af transport, som omfattes af ansvaret, og omstændighederne i øvrigt fastsætte et andet størstebeløb, dog ikke under et beløb svarende til 5 millioner afregningsenheder. For anlæg i anden konventionsstat gælder den ansvarsbegrænsning, der er fastsat i vedkommende stats lovgivning.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke renter og sagsomkostninger.

§ 28. Er indehaverne af flere anlæg erstatningspligtige for samme nukleare skade efter reglerne i dette kapitel eller anden kon-

Gældende formulering.

tionsstats lov, hæfter indehaverne solidarisk over for skadelidende, men hver enkelt indehaver kun inden for det størstebeløb, der efter § 21 gælder for ham. Sker ulykken under transport af nuklear substans, kan indehavernes samlede hæftelse dog ikke overstige det største ansvarsbeløb, som efter § 21 gælder for nogen af dem.

Stk. 2. Mellem indehaverne indbyrdes skal ansvaret fordeles under hensyn til hvert anlægs andel i skaden og omstændighederne i øvrigt.

Anlægsindehaverens regres.

§ 23. Er en skade, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, forvoldt med fortsæt, har anlægsindehaveren krav på at blive holdt skadesløs af den eller de enkeltpersoner, der forsættigt har hidført skaden. Anlægsindehaveren har også krav på skadesløsholdelse, for så vidt sådan ret udtrykkelig er indrømmet ham ved aftale.

Stk. 2. Har en fragtfører uden samtykke af den i medfør af § 14 ansvarlige anlægsindehaver transporteret nuklear substans gennem konventionsstat, hvor anlægsindehaveren er undergivet en højere ansvarsbegrænsning end nævnt i § 21, og er indehaveren som følge heraf ifaldet erstatningsansvar ud over det i § 21 nævnte maksimum, kan indehaveren kræve det overskydende beløb erstattet af fragtføreren. Dette gælder dog ikke, såfremt transporten gennem den pågældende stat er sket for at redde liv eller ejendom eller er forårsaget af forhold uden for fragtførerens kontrol.

Stk. 3. Bortset fra de i § 22, stk. 2, og i denne paragrafs stk. 1 og 2 hjemlede krav har anlægsindehaveren ikke ret til at få de erstatningsbeløb, han har udredet, dækket af tredjemand.

Forældelse.

§ 24. Krav på erstatning eller skadesløsholdelse hos indehaveren af et nukleart anlæg i medfør af bestemmelserne i dette ka-

Forslaget.

ventionsstats lov, hæfter indehaverne solidarisk over for skadelidende, men hver enkelt indehaver kun inden for det størstebeløb, der efter § 27 gælder for ham. Sker ulykken under transport af nuklear substans, enten medens stoffet er i samme transportmiddel, eller under midlertidig opbevaring af det i samme nukleare anlæg, kan indehavernes samlede hæftelse ikke overstige det største ansvarsbeløb, som efter § 27 gælder for nogen af dem.

Stk. 2. Mellem indehaverne indbyrdes skal ansvaret fordeles under hensyn til hvert anlægs andel i skaden og omstændighederne i øvrigt.

Anlægsindehaverens regres.

§ 30. Er en nuklear skade, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, forvoldt med forsæt, har anlægsindehaveren krav på at blive holdt skadesløs af den eller de enkeltpersoner, der forsættigt har hidført skaden. Anlægsindehaveren har også krav på skadesløsholdelse, for så vidt sådan ret udtrykkelig er indrømmet ham ved aftale.

Stk. 2. Bortset fra de i § 26, stk. 2, § 28, stk. 2, og denne paragrafs stk. 1 hjemlede krav har anlægsindehaveren ikke ret til at få de erstatningsbeløb, han har betalt, dækket af tredjemand.

Forældelse.

§ 31. Krav på erstatning hos indehaveren af et nukleart anlæg i medfør af §§ 13–17 og § 25 forældes efter reglerne i lov nr. 274 af

Gældende formulering.

pitel forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908.

Stk. 2. Er forældelse ikke indtrådt efter disse regler, bortfalder kravet dog 10 år efter den hændelse, som har forvoldt skaden, jfr. § 1, litra f, medmindre det forinden er anerkendt af indehaveren eller skadelidende har foretaget retsligt skridt til dets gennemførelse. Er skaden forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet og ikke på ny bragt til stede på ulykkestidspunktet, skal 10 års fristen regnes fra tidspunktet for fjernelsen, tabet eller opgivelsen.

Stk. 3. I tilfælde, hvor det bestemmes af den i erstatningskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol, om retssag skal anlægges her i riget, jfr. § 33, stk. 3, indtræder forældelse efter stk. 1 og 2 dog ikke, såfremt der

enten forud for den internationale domstols afgørelse rejses sag i en af de stater, mellem hvis domstole den internationale domstol kan vælge,

eller rettes henvendelse til den kompetente myndighed i vedkommende stat om at foranledige en afgørelse fra den internationale domstol,

forudsat at disse handlinger foretages, inden forældelse er indtrådt efter vedkommende konventionsstats lovgivning. I disse tilfælde skal sag anlægges her i riget inden det tidspunkt, som den internationale domstol måtte fastsætte.

Forsikring og sikkerhedsstillelse.

§ 25. Indehaveren af et nukleart anlæg her i riget skal tegne og opretholde en forsikring, der skal godkendes af justitsministeren, til dækning af krav på erstatning eller skadesløsholdelse, som inden for begrænsningen efter § 21 kan gøres gældende mod indehaveren i medfør af dette kapitel eller anden konventionsstats lov, som efter erstatningskonventionen kommer til anvendelse. Der kan godkendes særskilt forsikring til

Forslaget.

22. december 1908, dog at forældelsesfristen er 3 år. For så vidt angår de i § 25 nævnte krav regnes fristen fra det tidspunkt, da den berettigede ved sædvanlig agtpågivenhed kunne gøre sit krav gældende ved retsligt skridt mod anlægsindehaveren.

Stk. 2. Er forældelse ikke indtrådt efter reglerne i stk. 1, bortfalder kravet 10 år efter den nukleare ulykke, som har forvoldt skaden, medmindre det forinden er anerkendt af indehaveren, eller skadelidende har foretaget retsligt skridt til dets gennemførelse. Er skaden forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet og ikke på ny bragt til stede på ulykkestidspunktet, indtræder forældelse dog senest 20 år efter fjernelsen, tabet eller opgivelsen.

Stk. 3. I tilfælde, hvor det skal afgøres af den i Pariskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol, om retssag skal anlægges her i riget, indtræder forældelse efter stk. 1 og 2 dog ikke, såfremt der, inden forældelse er indtrådt efter vedkommende konventionsstats lovgivning, rettes henvendelse til den kompetente myndighed i denne stat om at foranledige en afgørelse fra den internationale domstol, eller, forudsat at sådan afgørelse ikke er truffet, rejses sag i en af de stater, hvor der efter konventionen er mulighed for, at sag kan anlægges. I disse tilfælde skal sag anlægges her i riget inden det tidspunkt, som den internationale domstol måtte fastsætte.

Forsikring og sikkerhedsstillelse.

§ 32. Indehaveren af et nukleart anlæg her i riget skal tegne og opretholde en forsikring til dækning af det ansvar for nuklear skade, som han inden for begrænsningen efter § 27 kan ifalde efter dette kapitel eller anden konventionsstats lov.

Stk. 2. Forsikringen skal godkendes af justitsministeren. Der kan godkendes særskilt forsikring til dækning af ansvar for nuklear skade ved ulykker, der indtræffer

Gældende formulering.

dækning af ansvar for nukleare ulykker, som indtræffer under transport.

§ 26. Ophører en aftale om forsikring som i § 25 nævnt, uden at ny forsikring er trådt i kraft, skal forsikreren vedblive at hæfte for skade, der skyldes nuklear ulykke, som indtræffer inden 2 måneder efter, at forsikreren skriftligt har underrettet justitsministeren om aftalens ophør. Angår forsikringen skade forvoldt under transport, vedbliver forsikrerens hæftelse dog, indtil transporten er tilendebragt.

§ 27. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om de i § 25 nævnte forsikringer.

§ 28. Forsikringspligten gælder ikke for anlæg, for hvilke ansvaret påhviler staten.

Stk. 2. Justitsministeren kan fritage indehaveren af et anlæg for forsikringspligt, mod at der stilles en efter ministerens skøn lige så betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Stilles sikkerheden af en anden end anlægsindehaveren, finder lovens regler om forsikring tilsvarende anvendelse.

Statens ansvar.

§ 29. Staten er over for skadelidende pligtig til inden for den efter § 21 gældende grænse at udrede erstatninger, for hvilke indehaveren af et nukleart anlæg her i riget er ansvarlig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, for så vidt erstatningerne ikke har kunnet afholdes af indehaverens forsikring eller anden sikkerhed.

Forslaget.

under transport. Ministeren kan endvidere godkende forsikringer, der ikke fuldt ud opfylder kravene i stk. 1.

§ 33. Ophører forsikringsaftalen, uden at ny forsikring er trådt i kraft, skal forsikreren vedblive at hæfte for nuklear skade, der skyldes ulykke, som indtræffer inden 2 måneder efter, at forsikreren skriftligt har underrettet justitsministeren om aftalens ophør. Angår forsikringen skade forvoldt under transport, vedbliver forsikrerens hæftelse dog, indtil transporten er tilendebragt.

§ 34. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 32 nævnte forsikringer.

§ 35. Forsikringspligten gælder ikke for anlæg, for hvilke ansvaret påhviler staten.

Stk. 2. Justitsministeren kan fritage indehaveren af et anlæg for forsikringspligt, såfremt der stilles en efter ministerens skøn lige så betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Stilles sikkerheden af en anden end anlægsindehaveren, finder lovens regler om forsikring tilsvarende anvendelse.

Erstatning af staten.

§ 36. Staten betaler inden for begrænsningen efter § 27 erstatninger, for hvilke indehaveren af et nukleart anlæg her i riget er ansvarlig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, for så vidt erstatningerne ikke har kunnet afholdes af indehaverens forsikring eller anden sikkerhed.

§ 37. Erstatningskrav, som ikke har kunnet fyldestgøres på grund af ansvarsbegrænsningen i henhold til §§ 27–28, dækkes af staten, såfremt

- a) *ulykken* ikke udelukkende har fundet sted i en stat, der ikke har tiltrådt Tillægskonventionen,
- b) *retssag* angående erstatningskravet kan anlægges her i riget i medfør af § 42,
- c) *erstatningspligten* påhviler indehaveren af et nukleart anlæg til fredeligt formål, som ligger her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, og

*Gældende formulering.**Forslaget.*

er optaget på den i Tillægskonventionens artikel 13 omhandlede liste, og

d) *skaden* er lidt:

- 1) her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller
- 2) på eller over det åbne hav om bord i skib eller luftfartøj registreret her i riget eller i anden stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, eller
- 3) på eller over det åbne hav af en stat, der her tiltrådt Tillægskonventionen, eller af dens statsborgere.

Stk. 2. Erstatning for skade på skib eller luftfartøj ydes i det i stk. 1, litra d, nr. 3, nævnte tilfælde kun, hvis skibet eller luftfartøjet på tidspunktet for ulykken var registreret i en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen. Med statsborgere i en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, ligestilles i det nævnte tilfælde alle offentlige eller private institutioner, selskaber, foreninger eller stiftelser af enhver art, der er hjemmehørende i en sådan stat samt, dersom det bestemmes af vedkommende stat, personer hjemmehørende i staten. Personer, der er hjemmehørende i Danmark, ligestilles med danske statsborgere.

§ 38. De samlede erstatninger, som i anledning af samme nukleare ulykke skal betales dels af vedkommende anlægsindehaver efter reglerne i dette kapitel, dels af staten i medfør af § 37, er begrænset til et beløb svarende til 120 millioner afregningsenheder. Skal der i anledning af ulykken tillige betales erstatninger i medfør af en aftale, som en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, har indgået med en anden stat i medfør af denne konventions artikel 15, indgår også disse erstatninger i det nævnte størsteløb.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke renter og sagsomkostninger.

Stk. 3. Kan kravene ikke dækkes af de i stk. 1 nævnte beløb, finder § 29 tilsvarende anvendelse.

§ 39. Erstatningen efter §§ 36 og 37 betales ikke for nuklear skade, der skyldes ulykke, som er indtruffet under de i § 19, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Gældende formulering.

§ 30. Er et erstatningskrav for skade, der her i riget er forvoldt ved en nuklear ulykke, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg her i riget er ansvarlig, bortfaldet i medfør af § 24, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelse i anden konventionsstats lov, udredes erstatningen af staten. Kravet mod staten kan kun gøres gældende, såfremt det er undskyldeligt, at retsligt skridt mod indehaveren ikke er foretaget, inden hans ansvar er bortfaldet efter de nævnte bestemmelser. Kravet forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 og senest 30 år efter det i § 24, stk. 2, angivne tidspunkt. Dersom andre skadelidendes krav ikke er blevet fuldt dækket på grund af den i § 21 nævnte ansvarsbegrænsning, jfr. § 31, nedsættes erstatningen fra staten på tilsvarende måde.

Stk. 2. Erstatning efter reglerne i stk. 1 ydes under forudsætning af gensidighed også for skade opstået i anden stat. Det kan endvidere ved kongelig anordning bestemmes, at erstatning skal ydes for skade opstået uden for folkeretligt anerkendt statsområde.

Erstatningsfordeling og statstilskud.

§ 31. Dersom det må forudses, at de skader, som er forårsaget af en nuklear ulykke, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget bærer ansvaret, overstiger det i § 21 nævnte maksimum, skal indehaveren uopholdeligt give meddelelse til justitsministeren. Denne kan bestemme, at der i et tidsrum af indtil 6 måneder kun må udbetales en nærmere fastsat brøkdel af de skyldige erstatningsbeløb. Det påhviler endvidere justitsministeren om fornødent at foranledige, at der for folketinget fremsættes et lovforslag om, hvilke forholdsregler der bør træffes for at sikre, at erstatningskravene så vidt muligt dækkes forholdsmæssigt, og om og i bekræftende fald med hvilke midler der af staten skal ydes tilskud til ikke dækket skade.

Stk. 2. Dersom erstatningspligten påhviler indehaveren af et anlæg, som ikke er beliggende her i riget, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse, såfremt erstatningssag kan anlægges her i riget i medfør af § 33.

Forslaget.

§ 40. Er et erstatningskrav for nuklear skade, der her i riget er forvoldt ved en ulykke, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig, bortfaldet i medfør af § 31, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelse i anden konventionsstats lov, udredes erstatningen af staten. Kravet mod staten kan kun gøres gældende, såfremt det er undskyldeligt, at retsligt skridt mod indehaveren ikke er foretaget, inden hans ansvar er bortfaldet efter de nævnte bestemmelser. Kravet forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908, dog at fristen er 3 år, og bortfalder senest 30 år efter den nukleare ulykke, der har forvoldt skaden. Dersom andre tilsvarende krav er blevet nedsat i medfør af § 29, stk. 1, eller § 38, stk. 3, eller tilsvarende bestemmelser i anden konventionsstat, nedsættes den her nævnte erstatning på tilsvarende måde.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at erstatning efter reglerne i stk. 1 også skal ydes for skade, der er opstået uden for riget.

§ 29. Overstiger de nukleare skader, der er forvoldt ved en enkelt ulykke, de i §§ 27 og 28 nævnte ansvarsbeløb, nedsættes erstatningerne med påløbende renter med samme brøkdel, jfr. dog § 20, stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren kan, når det må forventes, at nedsættelse efter stk. 1 vil være nødvendig, bestemme, at der indtil videre kun må udbetales en nærmere fastsat brøkdel af de opgjorte erstatningsbeløb.

*Gældende formulering.**Statens regres.*

§ 32. Beløb, som staten har udredet i medfør af §§ 29–31, kan, såfremt skaden er forvoldt med forsæt, kræves erstattet af den eller de enkeltpersoner, som forsættligt har hidført skaden.

Stk. 2. Beløb, udredet i medfør af § 29, kan endvidere kræves erstattet

1) af den, som i egenskab af forsikrer eller garant eller i øvrigt ved udtrykkelig aftale har påtaget sig ansvar for skaden, jfr. § 23, stk. 1, 2. punktum,

2) af en anlægsindehaver, der i medfør af § 22, stk. 1, er medansvarlig for skaden, i det omfang, hvori ansvaret i medfør af § 22, stk. 2, falder på ham,

3) af anlægsindehaveren selv, dersom udgiften skyldes, at han ikke har tegnet og opretholdt behørigt godkendt forsikring eller anden sikkerhed, eller at sikkerheden har vist sig usolid.

Danske domstoles kompetence.

§ 33. Sag imod indehaveren af et nukleart anlæg – eller i det i § 19, stk. 1, 2. punktum, nævnte tilfælde mod forsikrer eller garant – om erstatning for skade eller om skadeløsholdelse i medfør af dette kapitel kan anlægges her i riget,

1) såfremt kravet rettes mod indehaveren af et anlæg, der er beliggende her, eller

2) såfremt den nukleare ulykke er sket under transport og i sin helhed her i riget.

Stk. 2. Reglen i stk. 1, nr. 1, finder dog ikke anvendelse, dersom ulykken er sket under transport og i sin helhed på en enkelt anden konventionsstats territorium.

Stk. 3. Såfremt kravet rettes både mod indehaveren af et anlæg her i riget og indehaveren af et anlæg i anden konventionsstat, kan sag kun anlægges her i riget i medfør af stk. 1, nr. 1,

a) i tilfælde af transport, dersom det transportmiddel, hvormed den nukleare substans på ulykkens tidspunkt befordredes,

*Forslaget.**Statens regres.*

§ 41. Beløb, som staten har betalt i medfør af §§ 36–37 eller 40, eller som i øvrigt i henhold til Tillægskonventionens bestemmelser er betalt til dækning af nuklear skade, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig efter anden konventionsstats lov, kan kræves erstattet af den eller de enkeltpersoner, som forsættligt har hidført skaden.

Stk. 2. Beløb betalt i medfør af § 36 kan endvidere kræves erstattet

a) af den, som i egenskab af forsikrer eller garant eller i øvrigt ved udtrykkelig aftale har påtaget sig ansvar for skaden, jfr. § 30, stk. 1, 2. pkt.,

b) af anlægsindehaver, der i medfør af § 28, stk. 1, er medansvarlig for skaden, i det omfang, hvori ansvaret i medfør af § 28, stk. 2, falder på ham,

c) af anlægsindehaveren selv, dersom udgiften skyldes, at han ikke har tegnet og opretholdt behørigt godkendt forsikring eller anden sikkerhed, eller at sikkerheden har vist sig usolid.

Danske domstoles kompetence.

§ 42. Sag imod indehaveren af et nukleart anlæg – eller i det i § 22, stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde mod forsikrer eller garant – om erstatning for nuklear skade i medfør af §§ 13–17 eller § 25 kan anlægges her i riget, såfremt

a) den nukleare ulykke som har forvoldt skaden, helt eller delvis er sket her i riget, eller

b) kravet rettes mod indehaveren af et anlæg her i riget og ulykken i sin helhed er sket uden for nogen konventionsstats territorium, eller ulykkesstedet ikke med sikkerhed kan fastslås.

Stk. 2. Træffer den i Pariskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol i et tilfælde som omhandlet i stk. 1 i medfør af konventionens artikel 13 bestemmelse om, at sag skal anlægges i anden konventionsstat, bortfalder adgangen til anlæg og pådømmelse af sag her i riget.

Stk. 3. Anmodning om afgørelse i medfør

Gældende formulering.

var indregistreret her i riget, eller hvis det af den i erstatningskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol bestemmes, at sag skal anlægges her;

b) i andre tilfælde efter bestemmelse af den under a) nævnte domstol.

Stk. 4. Er kravet alene rettet mod indehaveren af et anlæg her i riget, kan denne kræve reglerne i stk. 3 bragt i anvendelse, såfremt han godtgør, at kravet også kan rettes mod anlægsindehaver i anden konventionsstat.

Stk. 5. Begæring om forelæggelse for den i konventionens artikel 17 nævnte internationale domstol af spørgsmålet om, i hvilken stat sag skal anlægges, rettes til justitsministeren.

Fuldbyrdelse af udenlandske domme.

§ 34. Domme om erstatning for skade, der er opstået ved en nuklear ulykke, kan inden for den i § 21 nævnte begrænsning fuldbyrdes her i riget, såfremt de med hjemmel i erstatningskonventionens artikel 13 er afsagt af domstolene i en konventionsstat og kan fuldbyrdes i den stat, hvor afgørelsen er truffet. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på domme, som kun har foreløbig eksekutionskraft.

Stk. 2. Begæring om fuldbyrdelse af de i stk. 1 nævnte udenlandske domme fremsættes for justitsministeren. Begæringen skal ledsages af en bekræftet udskrift af dommen og en erklæring fra myndighederne i vedkommende stat om, at dommen hjemler krav på erstatning for skade i henhold til bestemmelserne i konventionen, samt at den kan fuldbyrdes i den stat, hvor den er afsagt. Justitsministeren kan kræve, at udskriften og erklæringen skal være ledsaget af en bekræftet oversættelse.

Stk. 3. Tilsvarende regler finder anvendelse på forlig, der er indgået eller bekræftet for de nævnte domstole.

Certifikater.

§ 35. Når nuklear substans sendes fra eller til et anlæg her i riget under sådanne

Forslaget.

af den i stk. 2 nævnte konventionsbestemmelse rettes til justitsministeren.

Fuldbyrdelse af udenlandske domme.

§ 43. Domme om erstatning for nuklear skade, der er afsagt af en domstol i en konventionsstat i overensstemmelse med Paris-konventionens artikel 13, og som kan fuldbyrdes efter vedkommende stats lovgivning, kan med den i § 27 nævnte begrænsning fuldbyrdes her i riget

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på domme, der kun har foreløbig eksekutionskraft.

Stk. 3. Anmodning om fuldbyrdelse af de i stk. 1 nævnte domme skal ledsages af en bekræftet udskrift af dommen og en erklæring fra myndighederne i vedkommende stat om, at dommen vedrører krav på erstatning for skade, som omfattes af Pariskonventionen, samt at den kan fuldbyrdes efter den pågældende stats lovgivning. Udskriften og erklæringen kan kræves ledsaget af en bekræftet oversættelse til dansk.

Stk. 4. Såfremt fogden ikke på det foreliggende grundlag mener sig i stand til at forkaste en indsigelse, der støttes på konventionen, kan han henvise rekvirenten til almindelig rettergang.

Stk. 5. Stk. 1–4 finder tilsvarende anvendelse på forlig, der er indgået eller bekræftet for de nævnte domstole.

Certifikater.

§ 44. Ved forsendelse af nuklear substans fra eller til et anlæg her i riget henholdsvis

Gældende formulering.

omstændigheder, at anlægsindehaveren i medfør af § 14 vil være ansvarlig for skade, der forvoldes under forsendelsen, skal han forsyne fragtføreren med et certifikat, som udstedes af forsikreren eller den, som i medfør af § 28 har stillet anden sikkerhed til dækning af erstatningspligten, eller på disses vegne. Fragtføreren må ikke påbegynde transporten, forinden han har modtaget certifikatet.

Stk. 2. Certifikatet skal indeholde navn og adresse på den ansvarlige anlægsindehaver, oplysning om det stof og den transport, som sikkerheden omfatter, samt om sikkerhedens beløb, art og varighed. Det skal endvidere være forsynet med attestation fra atomenergikommissionen om, at den i certifikatet nævnte anlægsindehaver er indehaver af et nukleart anlæg i erstatningskonventionens forstand.

Stk. 3. Den, som udsteder certifikatet, eller den, på hvis vegne det er udstedt, hæfter for rigtigheden af certifikatets oplysninger om anlægsindehaverens navn og adresse og sikkerhedens beløb, art og varighed.

Kapitel IV.

Forholdet til andre love, straffe- og slutningsbestemmelser.

§ 36. Personer, der er beskæftiget ved et nukleart anlæg og er omfattet af en af vedkommende ansvarlig indehaver i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde tegnet ulykkesforsikring, har kun krav på erstatning efter denne lov i det omfang, hvori deres tab ikke er dækket gennem forsikringen. Forsikringselskabet kan uanset bestemmelsen i § 4 i ulykkesforsikringsloven ikke afkræve anlægsindehaveren erstatningsydelse, som selskabet har udbetalt til sådanne personer.

Forslaget.

til en modtager eller fra en afsender i en anden stat eller ved forsendelse af sådant materiale gennem riget fra eller til et anlæg i anden konventionsstat, skal den ansvarlige anlægsindehaver forsyne fragtføreren med et certifikat, som udstedes af forsikreren eller den, som har stillet anden sikkerhed til dækning af erstatningspligten. Fragtføreren må ikke udføre transporten her i riget, forinden han har modtaget certifikatet, som på forlangende skal forevises for vedkommende myndigheder.

Stk. 2. Certifikatet skal indeholde navn og adresse på den ansvarlige anlægsindehaver, oplysning om det stof og den transport, som sikkerheden omfatter, samt om sikkerhedens beløb, art og varighed. Det skal endvidere være forsynet med attestation fra atomenergikommissionen – for udenlandske anlægsindehavere fra vedkommende fremmede myndighed – om, at den i certifikatet nævnte anlægsindehaver er indehaver af et nukleart anlæg i Pariskonventionens forstand.

Stk. 3. Den, som udsteder certifikatet, hæfter for rigtigheden af certifikatets oplysninger om anlægsindehaverens navn og adresse og sikkerhedens beløb, art og varighed.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1–3 finder tilsvarende anvendelse ved de i § 15, stk. 3, omhandlede forsendelser. Nærmere regler kan fastsættes af justitsministeren.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om certifikatets form.

Kapitel IV.

Forholdet til andre love, straffe- og slutningsbestemmelser.

§ 45. Personer, der er beskæftiget ved et nukleart anlæg, og som er omfattet af en ulykkesforsikring, der er tegnet af vedkommende ansvarlige indehaver i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, har kun krav på erstatning efter nærværende lov i det omfang, hvori deres tab ikke er dækket gennem forsikringen. Forsikringselskabet kan uanset bestemmelsen i ulykkesforsikringslovens § 4 ikke afkræve anlægsindehaveren erstatningsydelse, som selskabet har udbetalt til sådanne personer.

Gældende formulering.

§ 37. Bestemmelserne i sundhedslovgivningen, herunder lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m.v. af radioaktive stoffer, og i arbejderbeskyttelseslovgivningen berøres ikke af denne lov.

§ 38. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, som uden godkendelse bygger eller driver et nukleart anlæg, eller som undlader at efterkomme de for godkendelsen gældende betingelser eller vilkår. På samme måde straffes den, der meddeler urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved behandling af spørgsmål om godkendelse eller lempelse af betingelser eller vilkår for godkendelsen, eller som i forbindelse med ansøgning herom fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Begås lovovertrædelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte.

Stk. 2. Med bøde eller hæfte straffes den, som undlader at efterkomme krav, som i medfør af § 7 stilles af tilsynsmyndighederne, eller som meddeler tilsynsmyndighederne urigtig oplysning eller overtræder bestemmelserne i §§ 25, 31, stk. 1, 1. punktum, og 35, stk. 1.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges anlæggets indehaver bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant. For bødeansvar i medfør af bestemmelsen i dette stykke fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 39. Sager om overtrædelse af denne lov eller i medfør af loven givne forskrifter behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 om-

Forslaget.

§ 46. Bestemmelserne i sundhedslovgivningen, herunder lov om brug m. v. af radioaktive stoffer, og i arbejderbeskyttelseslovgivningen berøres ikke af denne lov.

§ 47. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, der

- a) uden godkendelse bygger eller driver et nukleart anlæg,
- b) undlader at efterkomme betingelser eller vilkår, der er gældende for godkendelsen,
- c) meddeler urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved behandling af spørgsmål om godkendelse eller lempelse af betingelser eller vilkår for godkendelsen, eller som i forbindelse med ansøgning herom fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, eller
- d) meddeler tilsynsmyndighederne urigtige eller vildledende oplysninger.

Stk. 2. Begås de i stk. 1 nævnte overtrædelser uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte.

Stk. 3. Med bøde eller hæfte straffes den, som undlader at efterkomme krav, som i medfør af § 7 stilles af tilsynsmyndighederne, eller som overtræder bestemmelserne i §§ 32 og 44, stk. 1 og 4.

Stk. 4. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges anlæggets indehaver bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber e. lign., kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant. For bødeansvar i medfør af bestemmelserne i dette stykke fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 48. Sager om de i § 47 nævnte overtrædelser behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i

Gældende formulering.

handlede retsmidler finder anvendelse i de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 40. Loven træder i kraft den 1. juli 1962.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. Indehavere af nukleare anlæg, som er i drift ved lovens ikrafttræden, skal inden 3 måneder fra ikrafttrædelsesdagen indgive andragende til statsministeren om anlæggets godkendelse.

Stk. 4. I tiden, indtil erstatningskonventionen i medfør af dennes artikel 19 træder i kraft, finder reglerne i denne lov om ansvar for nukleare ulykker kun anvendelse på ulykker, der sker på dansk territorium.

Forslaget.

samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 49. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.

Stk. 2. Lov nr. 170 af 16. maj 1962 om nukleare anlæg (atomanlæg) ophæves.

§ 50. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bilag 2.

Oversættelse.

**CONVENTION RELATING TO CIVIL
LIABILITY IN THE FIELD OF MARITIME
CARRIAGE OF NUCLEAR MATERIAL**

The High Contracting Parties,

CONSIDERING that the Paris Convention of 29 July 1960 on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy and its Additional Protocol of 28 January 1964 (hereinafter referred to as "the Paris Convention") and the Vienna Convention of 21 May 1963 on Civil Liability for Nuclear Damage (hereinafter referred to as "the Vienna Convention") provide that, in the case of damage caused by a nuclear incident occurring in the course of maritime carriage of nuclear material covered by such Conventions, the operator of a nuclear installation is the person liable for such damage,

CONSIDERING that similar provisions exist in the national law in force in certain States,

CONSIDERING that the application of any preceding international Convention in the field of maritime transport is however maintained,

DESIROUS of ensuring that the operator of a nuclear installation will be exclusively liable for damage caused by a nuclear incident occurring in the course of maritime carriage of nuclear material,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

Any person who by virtue of an international convention or national law applicable in the field of maritime transport might be held liable for damage caused by a nuclear incident shall be exonerated from such liability:

- (a) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage under either the Paris or the Vienna Convention, or

**KONVENTION OM CIVILRETTLIGT
ANSVAR VED SØTRANSPORT AF
NUKLEART MATERIALE**

De høje kontraherende parter er

I BETRAGTNING AF at Pariskonventionen af 29. juli 1960 om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område med tillægsprotokol af 28. januar 1964 (i det følgende kaldet »Pariskonventionen«) og Wienkonventionen af 21. maj 1963 om civilretligt ansvar for nuklear skade (i det følgende kaldet »Wienkonventionen«) bestemmer, at indehaveren af et nukleart anlæg er ansvarlig for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, der indtræffer under søtransport af nukleart materiale, som er omfattet af disse konventioner,

I BETRAGTNING AF at tilsvarende bestemmelser findes i visse staters nationale ret,

I BETRAGTNING AF at anvendelsen af enhver tidligere international konvention på søtransportområdet dog opretholdes,

I ØNSKET OM at sikre, at kun indehaveren af et nukleart anlæg vil være ansvarlig for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, der indtræffer under søtransport af nukleart materiale,

BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

Enhver, der i medfør af en international konvention eller national lovgivning, der finder anvendelse på søtransport, ville kunne ifalde ansvar for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, er fritaget for et sådant ansvar

- a) dersom indehaveren af et nukleart anlæg er ansvarlig for sådan skade i henhold til Paris- eller Wienkonventionen, eller

(b) if the operator of a nuclear installation is liable for such damage by virtue of a national law governing the liability for such damage, provided that such law is in all respects as favourable to persons who may suffer damage as either the Paris or the Vienna Convention.

Article 2

1. The exoneration provided for in Article 1 shall also apply in respect of damage caused by a nuclear incident:

(a) to the nuclear installation itself or to any property on the site of that installation which is used or to be used in connexion with that installation, or

(b) to the means of transport upon which the nuclear material involved was at the time of the nuclear incident,

for which the operator of the nuclear installation is not liable because his liability for such damage has been excluded pursuant to the provisions of either the Paris or the Vienna Convention, or, in cases referred to in Article 1 (b), by equivalent provisions of the national law referred to therein.

2. The provisions of paragraph 1 shall not, however, affect the liability of any individual who has caused the damage by an act or omission done with intent to cause damage.

Article 3

No provision of the present Convention shall affect the liability of the operator of a nuclear ship in respect of damage caused by a nuclear incident involving the nuclear fuel or of radioactive products or waste produced in such ship.

Article 4

The present Convention shall supersede any international Conventions in the field of maritime transport which, at the date on which the present Convention is opened for signature, are in force or open for signature, ratification or accession but only to the extent that such Conventions would be in conflict with it; however, nothing in this Article

b) dersom indehaveren af et nukleart anlæg er ansvarlig for sådan skade i medfør af en national lovgivning om ansvar for sådan skade, for så vidt den pågældende lovgivning i enhver henseende er lige så gunstig for skadelidende som enten Paris- eller Wienkonventionen.

Artikel 2

1. Den i artikel 1 nævnte fritagelse finder også anvendelse med hensyn til skade forvoldt ved en nuklear ulykke

a) på det nukleare anlæg selv eller på ejendom på anlæggets område, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget, eller

b) på det transportmiddel, i hvilket det nukleare materiale fandtes på det tidspunkt, da den nukleare ulykke fandt sted, og som indehaveren af det nukleare anlæg ikke er ansvarlig for, fordi hans ansvar for sådan skade er blevet udelukket i henhold til bestemmelserne i enten Paris- eller Wienkonventionen eller – i de i artikel 1 (b) omhandlede tilfælde – efter tilsvarende bestemmelser i den deri nævnte nationale lovgivning.

2. Bestemmelserne i stk. 1 berører dog ikke det ansvar, der påhviler nogen enkeltperson, der har forvoldt skaden ved en handling eller undladelse foretaget i den hensigt at forvoide skade.

Artikel 3

Ingen bestemmelse i denne konvention skal påvirke ansvaret for indehaveren af et nukleart skib for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, hvortil medvirker nukleart brændsel i et sådant skib eller radioaktivt produkt eller affald, som er dannet i skibet.

Artikel 4

Denne konvention går forud for de internationale konventioner på søtransportområdet, som på det tidspunkt, da denne konvention åbnes for undertegnelse, er i kraft eller åbne for undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse, men kun i det omfang, hvori disse konventioner ville være i strid med den; intet i denne artikel berører dog de forplig-

shall affect the obligations of the Contracting Parties to the present Convention to non-Contracting States arising under such international Conventions.

Article 5

1. The present Convention shall be opened for signature in Brussels and shall remain open for signature in London at the Headquarters of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization (hereinafter referred to as "the Organization") until 31 December 1972 and shall thereafter remain open for accession.

2. States Members of the United Nations or any of the Specialized Agencies or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice may become Parties to the present Convention by:

- (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval;
- (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
- (c) accession.

3. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General of the Organization.

Article 6

1. The present Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date on which five States have either signed it without reservation as to ratification, acceptance or approval or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the Organization.

2. For any State which subsequently signs the present Convention without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall come into force on the ninetieth day after the date of such signature or deposit.

telser, der påhviler de kontraherende parter i denne konvention over for ikke-kontraherende stater i henhold til sådanne internationale konventioner.

Artikel 5

1. Denne konvention åbnes for undertegnelse i Bryssel og er fortsat åben for undertegnelse i London i hovedsædet for Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation (i det følgende kaldet »Organisationen«) indtil 31. december 1972, hvorefter den er åben for tiltrædelse.

2. Stater, der er medlemmer af De forenede Nationer eller nogen af dens særlige institutioner eller af Den internationale Atomenergiorganisation, eller som er parter i Den mellemfolkelige Domstols statut, kan deltage i denne konvention ved

- a) undertegnelse uden forbehold med hensyn til ratifikation, godkendelse eller tilslutning;
- b) undertegnelse med forbehold af ratifikation, godkendelse eller tilslutning efterfulgt af ratifikation, godkendelse eller tilslutning; eller
- c) tiltrædelse.

3. Ratifikation, godkendelse, tilslutning eller tiltrædelse sker ved deponering af et officielt dokument herom hos Organisationens generalsekretær.

Artikel 6

1. Denne konvention træder i kraft den 90. dag efter den dag, da fem stater har undertegnet den uden forbehold med hensyn til ratifikation, godkendelse eller tilslutning eller har deponeret deres ratifikations-, godkendelses-, tilslutnings- eller tiltrædelsesinstrument hos Organisationens generalsekretær.

2. For enhver stat, der senere undertegner denne konvention uden forbehold med hensyn til ratifikation, godkendelse eller tilslutning eller deponerer sit ratifikations-, godkendelses-, tilslutnings- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft den 90. dag efter datoen for en sådan undertegnelse eller deponering.

Article 7

1. The present Convention may be denounced by any Contracting Party to it at any time after the date on which the Convention comes into force for that State.

2. Denunciation shall be effected by a notification in writing delivered to the Secretary-General of the Organization.

3. A denunciation shall take effect one year, or such longer period as may be specified in the notification, after its receipt by the Secretary-General of the Organization.

4. Notwithstanding a denunciation by a Contracting Party pursuant to this Article the provisions of the present Convention shall continue to apply to any damage caused by a nuclear incident occurring before the denunciation takes effect.

Article 8

1. The United Nations where it is the administering authority for a territory, or any Contracting Party to the present Convention responsible for the international relations of a territory, may at any time by notification in writing to the Secretary-General of the Organization declare that the present Convention shall extend to such territory.

2. The present Convention shall, from the date of receipt of the notification or from such other date as may be specified in the notification, extend to the territory named therein.

3. The United Nations, or any Contracting Party which had made a declaration under paragraph 1 of this Article may at any time after the date on which the Convention has been so extended to any territory declare by notification in writing to the Secretary-General of the Organization that the present Convention shall cease to extend to any such territory named in the notification.

4. The present Convention shall cease to extend to any territory mentioned in such notification one year, or such longer period as may be specified therein, after the date

Artikel 7

1. Denne konvention kan opsiges af enhver kontraherende stat når som helst efter det tidspunkt, da konventionen træder i kraft for den pågældende stat.

2. Opsigelse sker ved afgivelse af en skriftlig meddelelse til Organisationens generalsekretær.

3. En opsigelse får virkning ét år eller et sådant længere tidsrum, som måtte være angivet i meddelelsen, efter at Organisationens generalsekretær har modtaget den.

4. Uanset en kontraherende stats opsigelse i medfør af denne artikel finder konventionens bestemmelser fortsat anvendelse med hensyn til enhver skade forvoldt ved en nuklear ulykke, der finder sted, før opsigelsen får virkning.

Artikel 8

1. De forenede Nationer (hvor denne organisation er administrerende myndighed for et territorium) eller enhver kontraherende part i denne konvention, som er ansvarlig for et territoriums internationale forbindelser, kan når som helst ved skriftlig meddelelse til Organisationens generalsekretær tilkendegive, at denne konvention skal gælde for det pågældende territorium.

2. Denne konvention skal fra datoen for modtagelsen af denne meddelelse eller fra et sådant andet tidspunkt, som måtte være angivet i meddelelsen, finde anvendelse på det deri nævnte territorium.

3. De forenede Nationer eller enhver kontraherende stat, som har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, kan når som helst efter det tidspunkt, da konventionen således er sat i kraft for et territorium, ved skriftlig meddelelse til Organisationens generalsekretær tilkendegive, at denne konvention ikke længere skal gælde for det i meddelelsen nævnte territorium.

4. Denne konvention ophører med at være gældende for noget territorium, der er nævnt i en sådan meddelelse, ét år eller et sådant længere tidsrum, som måtte være angivet i

of receipt of the notification by the Secretary-General of the Organization.

Article 9

1. A Conference for the purpose of revising or amending the present Convention may be convened by the Organization.

2. The Organization shall convene a Conference of the Contracting Parties to the present Convention for revising or amending it at the request of not less than one-third of the Contracting Parties.

Article 10

A Contracting Party may make reservations corresponding to those which it has validly made to the Paris or Vienna Convention. A reservation may be made at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession.

Article 11

1. The present Convention shall be deposited with the Secretary-General of the Organization.

2. The Secretary-General of the Organization shall:

- (a) inform all States which have signed or acceded to the present Convention of:
 - (i) each new signature and each deposit of an instrument together with the date thereof;
 - (ii) any reservation made in conformity with the present Convention;
 - (iii) the date of entry into force of the present Convention;
 - (iv) any denunciation of the present Convention and the date on which it takes effect;
 - (v) the extension of the present Convention to any territory under paragraph 1 of Article 8 and of the termination of any such extension under the provisions of paragraph 4 of that Article stating in each case the date on which the present Convention has been or will cease to be so extended;

meddelelsen, efter den dag, da Organisationens generalsekretær har modtaget meddelelsen.

Artikel 9

1. Organisationen kan sammenkalde en konference til revision eller ændring af denne konvention.

2. Organisationen skal på begæring af mindst $\frac{1}{3}$ af de kontraherende parter sammenkalde en konference af de kontraherende parter til revision eller ændring af denne konvention.

Artikel 10

En kontraherende stat kan tage forbehold svarende til dem, den gyldigt har taget med hensyn til Paris- eller Wienkonventionen. Et forbehold kan tages ved undertegnelsen, ratifikationen, godkendelsen, tilslutningen eller tiltrædelsen.

Artikel 11

1. Denne konvention skal deponeres hos Organisationens generalsekretær.

2. Organisationens generalsekretær skal

- a) underrette alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt denne konvention, om
 - i) enhver ny undertegnelse og enhver deponering af et dokument samt datoen herfor;
 - ii) ethvert forbehold taget i overensstemmelse med denne konvention;
 - iii) datoen for konventionens ikrafttræden;
 - iv) enhver opsigelse af konventionen samt datoen for opsigelsens ikrafttræden;
 - v) konventionens udvidelse til at omfatte et territorium i henhold til artikel 8, stk. 1, og om ophøret af en sådan udvidelse i henhold til bestemmelserne i den nævnte artikels stk. 4, med angivelse i hvert enkelt tilfælde af datoen for denne udvidelse eller for ophøret heraf;

(b) transmit certified true copies of the present Convention to all Signatory States and to all States which have acceded to the present Convention.

3. As soon as the present Convention comes into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 12

The present Convention is established in a single original in the English and French languages, both texts being equally authentic. Official translations in the Russian and Spanish languages shall be prepared by the Secretariat of the Organization and deposited with the signed original.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned being duly authorized by their respective Governments for that purpose have signed the present Convention.

DONE at Brussels this seventeenth day of December 1971.

b) oversende bekræftede kopier af denne konvention til alle undertegnende stater samt til alle stater, som har tiltrådt konventionen.

3. Så snart denne konvention træder i kraft, skal Organisationens generalsekretær oversende en bekræftet kopi af den til De forenede Nationers sekretariat med henblik på registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt.

Artikel 12

Denne konvention er udfærdiget i en enkelt original med engelsk og fransk tekst, som har samme gyldighed. Officielle oversættelser til russisk og spansk skal udarbejdes af Organisationens sekretariat og deponeres sammen med den undertegnede originaltekst.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt bemyndiget hertil af deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention.

UDFÆRDIGET i Bryssel den 17. december 1971.

Biilag 3.

Oversættelse.

**INTERNATIONAL CONVENTION ON THE
LIABILITY OF OPERATORS OF
NUCLEAR SHIPS.**

Adopted at the close of the eleventh session of the Diplomatic Conference on Maritime Law, Brussels, 25 May, 1962.

The Contracting Parties,

Having recognized the desirability of determining by agreement certain uniform rules concerning the liability of operators of nuclear ships,

Have decided to conclude a Convention for this purpose, and thereto agreed as follows:

Article I

For the purposes of this Convention:

1. "Nuclear ship" means any ship equipped with a nuclear power plant.

2. "Licensing State" means the Contracting State which operates or which has authorized the operation of a nuclear ship under its flag.

3. "Person" means any individual or partnership, or any public or private body whether corporate or not, including a State or any of its constituent subdivisions.

4. "Operator" means the person authorized by the licensing State to operate a nuclear ship, or where a Contracting State operates a nuclear ship, that State.

5. "Nuclear fuel" means any material which is capable of producing energy by a self-sustaining process of nuclear fission and which is used or intended for use in a nuclear ship.

6. "Radioactive products or waste" means any material, including nuclear fuel, made

**INTERNATIONAL KONVENTION OM
ANSVAR FOR INDEHAVERE AF
NUKLEARE SKIBE.**

Vedtaget ved slutningen af den diplomatiske søfartskonferens 11. møde, Bryssel, 25. maj 1962.

De kontraherende parter,

der har erkendt ønskeligheden af ved overenskomst at fastsætte visse ensartede regler om ansvar for indehavere af nukleare skibe,

har besluttet at afslutte en konvention herom og er blevet enige om følgende:

Artikel I

I denne konvention anvendes følgende betegnelser:

1. »Nukleart skib« betyder ethvert skib, der er udstyret med et atomkraftanlæg.

2. »Godkendende stat« betyder den kontraherende stat, som driver eller har givet tilladelse til driften af et nukleart skib under dens flag.

3. »Person« omfatter fysiske personer, alle offentlige eller private selskaber, stiftelser og foreninger, herunder en stat eller dens forvaltningsmæssige underafdelinger.

4. »Indehaver« betyder den person, der af den godkendende stat har fået tilladelse til at drive et nukleart skib, eller – hvor en kontraherende stat driver et nukleart skib – denne stat.

5. »Nukleart brændsel« betyder ethvert materiale, som kan frembringe energi ved en kædeproces af nuklear fission, som holder sig selv i gang, og som anvendes eller er bestemt for anvendelse i et nukleart skib.

6. »Radioaktivt produkt eller affald« betyder ethvert materiale, herunder nukleart

radioactive by neutron irradiation incidental to the utilization of nuclear fuel in a nuclear ship.

7. "Nuclear damage" means loss of life or personal injury and loss or damage to property which arises out of or results from the radioactive properties or a combination of radioactive properties with toxic, explosive or other hazardous properties of nuclear fuel or of radioactive products or waste; any other loss, damage or expense so arising or resulting shall be included only if and to the extent that the applicable national law so provides.

8. "Nuclear incident" means any occurrence or series of occurrences having the same origin which causes nuclear damage.

9. "Nuclear power plant" means any power plant in which a nuclear reactor is, or is to be used as, the source of power, whether for propulsion of the ship or for any other purpose.

10. "Nuclear reactor" means any installation containing nuclear fuel in such an arrangement that a self-sustained chain process of nuclear fission can occur therein without an additional source of neutrons.

11. "Warship" means any ship belonging to the naval forces of a State and bearing the external marks distinguishing warships of its nationality under the command of an officer duly commissioned by the Government of such State and whose name appears in the Navy List, and manned by a crew who are under regular naval discipline.

12. "Applicable national law" means the national law of the court having jurisdiction under the Convention including any rules of such national law relating to conflict of laws.

Article II

1. The operator of a nuclear ship shall be absolutely liable for any nuclear damage upon proof that such damage has been

brændsel, som er blevet radioaktivt ved neutronbestråling i forbindelse med anvendelsen af nukleart brændsel i et nukleart skib.

7. »Nuklear skade« betyder en persons død eller skade på person samt tab af eller skade på ejendom, der opstår ved eller følger af radioaktive egenskaber eller en forening af radioaktive egenskaber med giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald; ethvert andet tab eller enhver anden skade eller udgift, der opstår på denne måde eller følger heraf medtages kun, såfremt og i det omfang det bestemmes i den nationale ret, der kommer til anvendelse.

8. »Nuklear ulykke« betyder enhver hændelse eller række af hændelser med samme oprindelse, som forvolder nuklear skade.

9. »Atomkraftanlæg« betyder ethvert anlæg, hvori en nuklear reaktor anvendes eller er bestemt til anvendelse som energikilde, enten til skibets fremdrift eller til andet formål.

10. »Nuklear reaktor« betyder ethvert anlæg, der indeholder nukleart brændsel under sådanne forhold, at en kædeproces af nuklear fission kan finde sted deri uden nogen yderligere neutronkilde.

11. »Krigsskib« betyder ethvert skib, som tilhører en stats krigsflåde og bærer de uændelige kendingsmærker for krigsskibes nationalitet. Skibet skal stå under kommando af en officer, der er behørigt udnævnt af den pågældende stats regering, og hvis navn figurerer i marinekalenderen, og være bemanded med en besætning, der er undergivet sædvanlig militær disciplin.

12. »Den nationale ret, der kommer til anvendelse« betyder den ret, som gælder i den stat, hvis domstole har jurisdiktion efter denne konvention, herunder denne rets regler om lovkonflikter.

Artikel II

1. Indehaveren af et nukleart skib har objektivt ansvar for enhver nuklear skade, såfremt det godtgøres, at sådan skade er for-

caused by a nuclear incident involving the nuclear fuel of, or radioactive products or waste produced in, such ship.

2. Except as otherwise provided in this Convention no person other than the operator shall be liable for such nuclear damage.

3. Nuclear damage suffered by the nuclear ship itself, its equipment, fuel or stores shall not be covered by the operator's liability as defined in this Convention.

4. The operator shall not be liable with respect to nuclear incidents occurring before the nuclear fuel has been taken in charge by him or after the nuclear fuel or radioactive products or waste have been taken in charge by another person duly authorized by law and liable for any nuclear damage that may be caused by them.

5. If the operator proves that the nuclear damage resulted wholly or partially from an act or omission done with intent to cause damage by the individual who suffered the damage, the competent courts may exonerate the operator wholly or partially from his liability to such individual.

6. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, the operator shall have a right of recourse:

- (a) If the nuclear incident results from a personal act or omission done with intent to cause damage, in which event recourse shall lie against the individual who has acted, or omitted to act, with such intent;
- (b) If the nuclear incident occurred as a consequence of any wreck-raising operation, against the person or persons who carried out such operation without the authority of the operator or of the State having licensed the sunken ship or of the State in whose waters the wreck is situated;
- (c) If recourse is expressly provided for by contract.

voldt ved en nuklear ulykke under medvirken af nukleart brændsel i et sådant skib eller radioaktivt produkt eller affald, der dannes i et sådant skib.

2. Medmindre andet er bestemt i denne konvention, er ingen anden end indehaveren ansvarlig for sådan nuklear skade.

3. Nuklear skade, der rammer det nukleare skib selv, dels udstyr, brændsel eller lagre, er ikke omfattet af indehaverens ansvar som defineret i denne konvention.

4. Indehaveren er ikke ansvarlig for nukleare ulykker, der finder sted, før han har overtaget det nukleare brændsel, eller efter at en anden person, der er behørig bemyndiget efter loven og ansvarlig for enhver nuklear skade, som disse stoffer måtte forvolde, har overtaget det nukleare brændsel eller det radioaktive produkt eller affald.

5. Dersom indehaveren godtgør, at den nukleare skade helt eller delvis er en følge af en handling eller undladelse foretaget af den enkeltperson, der led skade, i den hensigt at forvolde skade, kan de kompetente domstole helt eller delvis fritage indehaveren for hans ansvar over for denne person.

6. Uanset bestemmelserne i stk. 1, har indehaveren regresret:

- a) dersom den nukleare ulykke skyldes en personlig handling eller undladelse foretaget i den hensigt at forvolde skade, i hvilket tilfælde regres kan gøres gældende med den enkeltperson, som har handlet eller undladt at handle med sådan hensigt;
- b) dersom den nukleare ulykke er en følge af arbejdet med at hæve vraget, mod den eller de personer, som har udført dette arbejde uden tilladelse fra indehaveren eller den stat, som har godkendt det sunkne skib, eller fra den stat, i hvis farvand vraget er beliggende;
- c) dersom regres er udtrykkeligt aftalt.

Article III

1. The liability of the operator as regards one nuclear ship shall be limited to 1500 million francs in respect of any one nuclear incident, notwithstanding that the nuclear incident may have resulted from any fault of privity of that operator; such limit shall include neither any interest nor costs awarded by a court in actions for compensation under this Convention.

2. The operator shall be required to maintain insurance, or other financial security covering his liability for nuclear damage, in such amount, of such type and in such terms as the licensing State shall specify. The licensing State shall ensure the payment of claims for compensation for nuclear damage established against the operator by providing the necessary funds up to the limit laid down in paragraph 1 of this Article to the extent that the yield of the insurance or the financial security is inadequate to satisfy such claims.

3. However, nothing in paragraph 2 of this Article shall require any Contracting State or any of its constituent subdivisions, such as States, Republics or Cantons, to maintain insurance or other financial security to cover their liability as operators of nuclear ships.

4. The franc mentioned in paragraph 1 of this Article is a unit of account constituted by sixty-five and one half milligrams of gold of millesimal fineness nine hundred. The amount awarded may be converted into each national currency in round figures. Conversion into national currencies other than gold shall be effected on the basis of their gold at the date of payment.

Article IV

Whenever both nuclear damage and damage other than nuclear damage have been caused by a nuclear incident or jointly by a nuclear incident and one more other occurrences and the nuclear damage and such other damage are not reasonably separable, the entire damage shall, for the purposes of this Convention, be deemed to be nuclear damage exclusively caused by the nuclear

Artikel III

1. Indehaverens ansvar med hensyn til ét skib er begrænset til 1500 millioner francs for hver nuklear ulykke, uden hensyn til om den nukleare ulykke måtte skyldes en fejl eller medvirken fra indehaverens side; denne begrænsning omfatter hverken renter eller sagsomkostninger, der tilkendes af en domstol under en erstatningssag i henhold til denne konvention.

2. Det påhviler indehaveren at opretholde forsikring eller anden økonomisk sikkerhed til dækning af hans ansvar for nuklear skade. Størrelsen og arten af samt vilkårene for en sådan forsikring eller sikkerhed skal fastsættes af den godkendende stat. Denne stat skal garantere for sikring af erstatningskrav for nuklear skade, som rettes mod indehaveren, gennem tilvejebringelse af de nødvendige midler indtil den i stk. 1 fastsatte grænse i det omfang, hvori forsikringen eller den økonomiske sikkerhed ikke er tilstrækkelig til fyldestgørelse af disse krav.

3. Intet i stk. 2 skal dog forpligte nogen kontraherende stat eller nogen af dens forvaltningsmæssige underafdelinger, f. eks. en stat, en republik eller en kanton, til at opretholde en forsikring eller anden økonomisk sikkerhed til dækning af deres ansvar som indehavere af nukleare skibe.

4. Den i stk. 1 nævnte franc er en afregningsenhed, der består af 65½ milligram guld af 900 tusindedeles finhedsgrad. Det tilkendte beløb kan omsættes til de enkelte landes valutaer i afrundede beløb. Omsætning til anden national valuta end guld skal ske på grundlag af disse valutaers guld-værdi på betalingsdagen.

Artikel IV

Når der ved en nuklear ulykke eller ved en nuklear ulykke i forbindelse med en eller flere andre hændelser er forvoldt både nuklear skade og anden skade end nuklear skade, og den nukleare skade ikke med rimelig sikkerhed kan adskilles fra den anden skade, anses den samlede skade, for så vidt angår denne konvention, for nuklear skade, der udelukkende er forvoldt ved

incident. However, where damage is caused jointly by a nuclear incident covered by this Convention and by an emission of ionizing radiation or by an emission of ionizing radiation in combination with the toxic, explosive or other hazardous properties of the source of radiation not covered by it, nothing in this Convention shall limit or otherwise affect the liability, either as regards the victims or by way of recourse or contribution, of any person who may be held liable in connection with the emission of ionizing radiation or by the toxic explosive or other hazardous properties of the source of radiation not covered by this Convention.

Article V

1. Rights of compensation under this Convention shall be extinguished if an action is not brought within ten years from the date of the nuclear incident. If, however, under the law of the licensing State the liability of the operator is covered by insurance or other financial security or State indemnification for a period longer than ten years, the applicable national law may provide that rights of compensation against the operator shall only be extinguished after a period which may be longer than ten years but shall not be longer than the period for which his liability is so covered under the law of the licensing State. However, such extension of the extinction period shall in no case affect the right of compensation under this Convention of any person who has brought an action for loss of life or personal injury against the operator before the expiry of the aforesaid period of ten years.

2. Where nuclear damage is caused by nuclear fuel, radioactive products or waste which were stolen, lost, jettisoned, or abandoned, the period established under paragraph 1 of this Article shall be computed from the date of the nuclear incident causing the nuclear damage, but the period shall in no case exceed a period of twenty years from the date of the theft, loss, jettison or abandonment.

3. The applicable national law may establish a period of extinction or prescription of not less than three years from the date on

den nukleare ulykke. Er en skade forvoldt både ved en nuklear ulykke, som falder ind under denne konvention, og ved en ioniserende stråling eller ved en ioniserende stråling i forening med de giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved strålingskilden, der ikke falder ind under konventionen, skal dog intet i denne konvention begrænse eller på anden måde påvirke det ansvar – enten over for de skadelidte eller ved regres eller fordeling – der påhviler nogen, der kan gøres ansvarlig i forbindelse med den ioniserende stråling eller de giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved strålingskilden, der ikke falder ind under konventionen.

Artikel V

1. Ret til erstatning efter denne konvention bortfalder, hvis retssag ikke anlægges inden ti år fra tidspunktet for den nukleare ulykke. Dersom indehaverens ansvar efter den godkendende stats ret er dækket ved forsikring eller anden økonomisk sikkerhed eller ved skadesløsholdelse fra staten for et længere tidsrum end ti år, kan den nationale ret, der kommer til anvendelse, dog bestemme, at erstatningskrav mod indehaveren først bortfalder efter et tidsrum, der kan være længere end ti år, men som ikke må være længere end det tidsrum, for hvilket hans ansvar er dækket på denne måde efter den godkendende stats ret. En sådan forlængelse af forældelsesfristen kan dog i intet tilfælde påvirke den ret til erstatning i medfør af denne konvention, som tilkommer nogen, der har anlagt sag mod indehaveren i anledning af en persons død eller skade på person inden udløbet af 10-års fristen.

2. Hvor nuklear skade er forvoldt ved nukleart brændsel, radioaktivt produkt eller affald, der er stjålet, tabt, kastet over bord eller opgivet, skal den i stk. 1 fastsatte frist regnes fra tidspunktet for den nukleare ulykke, der har forårsaget den nukleare skade, men fristen kan i intet tilfælde overskride tyve år fra tidspunktet for tyveriet, tabet, overbordkastningen eller opgivelsen.

3. Den nationale ret, der kommer til anvendelse, kan fastsætte en frist for erstatningsrettens bortfald eller forældelse på ikke

which the person who claims to have suffered nuclear damage had knowledge or ought reasonably to have had knowledge of the damage and of the person responsible for the damage, provided that the period established under paragraphs 1 and 2 of this Article shall not be exceeded.

4. Any person who claims to have suffered nuclear damage and who has brought an action for compensation within the period applicable under this Article may amend his claim to take into account any aggravation of the damage, even after the expiry of that period, provided that final judgment has not been entered.

Article VI

Where provisions of national health insurance, social insurance, social security, workmen's compensation or occupational disease compensation systems include compensation for nuclear damage, rights of beneficiaries under such systems and rights of subrogation, or of recourse against the operator, by virtue of such systems, shall be determined by the law of the Contracting State having established such systems. However, if the law of such Contracting State allows claims of beneficiaries of such systems and such rights of subrogation and recourse to be brought against the operator in conformity with the terms of this Convention, this shall not result in the liability of the operator exceeding the amount specified in paragraph 1 of Article III.

Article VII

1. Where nuclear damage engages the liability of more than one operator and the damage attributable to each operator is not reasonably separable, the operators involved shall be jointly and severally liable for such damage. However, the liability of any one operator shall not exceed the limit laid down in Article III.

2. In the case of a nuclear incident where the nuclear damage arises out of or results from nuclear fuel or radioactive products or waste of more than one nuclear ship of the same operator, that operator shall be liable

under tre år fra det tidspunkt, da den person, der hævder at have lidt nuklear skade, havde kendskab eller med rimelighed burde have haft kendskab til skaden og til den person, der er ansvarlig for skaden; den frist, der er fastsat i stk. 1 og 2, kan dog ikke overskrides.

4. Enhver, som hævder at have lidt nuklear skade, og som har anlagt erstatnings-sag inden for den frist, som finder anvendelse i henhold til denne artikel, kan selv efter fristens udløb ændre sit krav under hensyn til en forværring af skaden, forudsat at endelig dom ikke er afsagt.

Artikel VI

I tilfælde hvor regler om statslig sygeforsikring, socialforsikring, social sikkerhed, arbejderforsikring eller forsikring mod erhvervssygdomme indbefatter erstatning for nuklear skade, skal spørgsmål om de sikredes rettigheder i henhold til sådanne ordninger samt om ret til subrogation eller regres mod indehaveren i medfør af sådanne ordninger afgøres efter lovgivningen i den kontraherende stat, der har oprettet sådanne ordninger. Dersom lovgivningen i en sådan kontraherende stat tillader, at der rejses krav mod indehaveren af de berettigede i henhold til disse ordninger, og at sådanne indtrædelses- og regresrettigheder gøres gældende over for indehaveren i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser, kan dette dog ikke medføre, at indehaverens ansvar overstiger det i artikel III, stk. 1, angivne beløb.

Artikel VII

1. Hvor nuklear skade medfører ansvar for flere end én indehaver, og den skade, der kan henføres til hver enkelt indehaver, ikke med rimelig sikkerhed kan adskilles, er de implicerede indehavere solidarisk ansvarlige. Hver enkelt indehavers ansvar kan dog ikke overstige den i artikel III fastsatte grænse.

2. I tilfælde af en nuklear ulykke, hvor den nukleare skade opstår ved eller er en følge af nukleart brændsel eller radioaktivt produkt eller affald hidrørende fra mere end ét nukleart skib tilhørende samme indehaver,

in respect of each ship up to the limit laid down in Article III.

3. In case of joint and several liability, and subject to the provisions of paragraph 1 of this Article:

- (a) Each operator shall have a right of contribution against the others in proportion to the fault attaching to each of them;
- (b) Where circumstances are such that the degree of fault cannot be apportioned, the total liability shall be borne in equal parts.

Article VIII

No liability under this Convention shall attach to an operator in respect to nuclear damage caused by a nuclear incident directly due to an act of war, hostilities, civil war or insurrection.

Article IX

The sums provided by insurance, by other financial security or by State indemnification in conformity with paragraph 2 of this Article III shall be exclusively available for compensation due under this Convention.

Article X

1. Any action for compensation shall be brought, at the option of the claimant, either before the courts of the licensing State or before the courts of the Contracting State or States in whose territory nuclear damage has been sustained.

2. If the licensing State has been or might be called upon to ensure the payment of claims for compensation in accordance with paragraph 2 of Article III of this Convention, it may intervene as party in any proceedings brought against the operator.

3. Any immunity from legal processes pursuant to rules of national or international law shall be waived with respect to duties or obligations arising under, or for the purpose of, this Convention. Nothing in this Convention shall make warships or other State-owned or State-operated ships on non-

er denne indehaver ansvarlig for hvert skib indtil den i artikel III fastsatte grænse.

3. I tilfælde af solidarisk ansvar og under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 1

- a) kan hver indehaver afkræve de øvrige indehavere et bidrag, der står i forhold til den skyld, der kan tillægges hver af dem;
- b) skal det samlede ansvar, hvor skylden efter de foreliggende omstændigheder ikke kan fordeles, bæres med lige store andele.

Artikel VIII

En indehaver er ikke ansvarlig efter denne konvention for en nuklear skade, forvoldt ved en nuklear ulykke, der direkte skyldes en krigshandling, fjendtligheder, borgerkrig eller oprør.

Artikel IX

Midler, der hidrører fra en forsikring, anden økonomisk sikkerhed eller en skadeløsholdelse fra staten i overensstemmelse med artikel III, stk. 2, skal udelukkende stå til rådighed for erstatning efter denne konvention.

Artikel X

1. Erstatningssag skal efter sagsøgerens valg anlægges enten ved den godkendende stats domstole eller ved domstolene i den eller de kontraherende stater, på hvis territorium den nukleare skade er lidet.

2. Dersom den godkendende stat er blevet eller kan blive opfordret til at garantere dækning af erstatningskrav i henhold til artikel III, stk. 2, kan den indtræde som part i enhver sag, der anlægges mod indehaveren.

3. Enhver immunitet med hensyn til retsforfølgning ifølge national ret eller folkeretten skal ophæves, for så vidt angår de forpligtelser, der hidrører fra eller står i forbindelse med denne konventions anvendelse. Intet i denne konvention kan medføre, at krigsskibe eller andre statsejede eller stats-

commercial service liable to arrest, attachment or seizure or confer jurisdiction in respect of warships on the courts of any foreign State.

Article XI

1. When, having regard to the likelihood of any claims arising out of a nuclear incident exceeding the amount specified in Article III of this Convention, a court of the licensing State, at the request of the operator, a claimant or the licensing State, so certifies, the operator or the licensing State shall make that amount available in that court to pay any such claims; that amount shall be regarded as constituting the limitation fund in respect of that incident.

2. The amount may be made available for the purposes of the preceding paragraph by payment into court or by the provision of security or guarantees sufficient to satisfy the court that the money will be available when required to meet any established claim.

3. After the fund has been constituted in accordance with paragraph 1 of this Article the court of the licensing State shall be exclusively competent to determine all matters relating to the apportionment and distribution of the fund.

4. (a) A final judgment entered by a court having jurisdiction under Article X shall be recognized in the territory of any other Contracting State, except:

- (i) where the judgment was obtained by fraud; or
- (ii) the operator was not given a fair opportunity to present his case;

(b) A final judgment which is recognized shall, upon being presented for enforcement in accordance with the formalities required by the law of the Contracting State where enforcement is sought, be enforceable as if it were a judgment of a court of that State;

(c) The merits of a claim on which the judgment has been given shall not be subject to further proceedings.

drevne skibe, der anvendes til ikke-erhvervs-mæssige formål, udsættes for arrest, beslaglæggelse eller konfiskation, eller at der tillægges en fremmed stats domstole jurisdiktion med hensyn til krigsskibe.

Artikel XI

1. Når en domstol i den godkendende stat efter anmodning af indehaveren, en berettiget eller den godkendende stat bekræfter, at erstatningskravene i forbindelse med en nuklear ulykke sandsynligvis vil overstige det i artikel III nævnte beløb, skal indehaveren eller den godkendende stat stille dette beløb til rådighed for den pågældende domstol til dækning af sådanne krav; dette beløb skal da anses for at udgøre ansvarsbegrænsningsfondet med hensyn til den pågældende ulykke.

2. Beløbet kan stilles til rådighed for det i stk. 1 nævnte formål ved indbetaling til retten eller ved tilvejebringelse af sikkerhed eller garantier, der er tilstrækkelige til, at domstolen finder det godtgjort, at midlerne vil være til rådighed, når det kræves for at imødekomme et anerkendt krav.

3. Efter at fondet er blevet tilvejebragt i overensstemmelse med stk. 1, er den godkendende stat alene kompetent til at afgøre alle spørgsmål vedrørende fastsættelse af andele og fordeling af fondet.

4. (a) Enhver endelig dom afsagt af en domstol, der er kompetent i medfør af artikel X, skal anerkendes på enhver anden kontraherende stats territorium, undtagen:

- (i) hvor dommen er opnået ved svig; eller
- (ii) hvor indehaveren ikke har fået fair lejlighed til at fremstille sin sag.

(b) Enhver endelig dom, som anerkendes, skal, når den præsenteres for fuldbyrdelse i overensstemmelse med de formaliteter, som kræves efter gældende ret i den kontraherende stat, hvor fuldbyrdelse søges, kunne fuldbyrdes, som om det var en dom afsagt af en domstol i den pågældende stat.

(c) Omstændighederne vedrørende det krav, om hvilket dommen er afsagt, skal ikke underkastes yderligere undersøgelse.

5. (a) If a person who is a national of a Contracting State, other than the operator, has paid compensation for nuclear damage under an International Convention or under the law of a non-Contracting State, such person shall, up to the amount which he has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention. However, no rights shall be so acquired by any person if and to the extent that the operator has a right of recourse or contribution against such person under this Convention;

(b) If a limitation fund has been set up and

- (i) the operator has paid, prior to its being set up, compensation for nuclear damage; or
- (ii) the operator has paid, after it has been set up, compensation for nuclear damage under an International Convention or the law of a non-Contracting State, he shall be entitled to recover from the fund, up to the amount which he has paid, the amount which the person so compensated would have obtained in the distribution of the fund;

(c) If no limitation fund is set up, nothing in this Convention shall preclude an operator, who has paid compensation for nuclear damage out of funds other than those provided pursuant to paragraph 2 of Article III, from recovering from the person providing financial security under paragraph 2 of Article III or from the licensing State, up to the amount he has paid, the sum which the person so compensated would have obtained under this Convention;

(d) In this paragraph the expression "a national of a Contracting State" shall include a Contracting State or any of its constituent subdivisions or a partnership or any public or private body whether corporate or not established in a Contracting State.

6. Where no fund has been constituted under the provisions of this Article, the licensing State shall adopt such measures as are necessary to ensure that adequate sums provided by it or by insurance or other financial security in accordance with paragraph 2 of

5. (a) Dersom en statsborger i en kontraherende stat, bortset fra indehaveren, har betalt erstatning for nuklear skade i henhold til en international konvention eller en ikke-kontraherende stats ret, erhverver han for det beløb, han har betalt, ved subrogation de rettigheder, som den person, han således har ydet erstatning havde i henhold til konventionen. Sådanne rettigheder erhverves dog ikke af nogen, såfremt og i det omfang indehaveren har ret til regres eller anden ydelse over for en sådan person i henhold til konventionen.

(b) Dersom der er oprettet et ansvarsbegrænsningsfond, og

- (i) indehaveren før dets oprettelse har betalt erstatning for nuklear skade; eller
- (ii) indehaveren efter dets oprettelse har betalt erstatning for nuklear skade i henhold til en international konvention eller en ikke-kontraherende stats ret, har han ret til – indtil det beløb, han har betalt – at få fra fondet det beløb, som den således fyldestgjorte person ville have opnået ved fondets fordeling.

c) Dersom der ikke er oprettet noget ansvarsbegrænsningsfond, kan intet i denne konvention afskære en indehaver, som har betalt erstatning for nuklear skade af andre midler end dem, der er tilvejebragt i henhold til artikel III, stk. 2, fra – indtil det beløb, han har betalt – at få tilbage fra den, der tilvejebringer den økonomiske sikkerhed i henhold til artikel III, stk. 2, eller den godkendende stat det beløb, som den således fyldestgjorte person ville have opnået efter konventionen.

d) I dette stykke omfatter udtrykket »en statsborger i en kontraherende stat« en kontraherende stat eller nogen af dens forvaltningsmæssige underafdelinger eller et offentligt eller privat selskab, stiftelse eller forening, der er hjemmehørende i en kontraherende stat.

6. Hvor der ikke er tilvejebragt noget fond efter bestemmelserne i denne artikel, skal den godkendende stat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de midler, som er tilvejebragt af staten eller ved forsikring eller anden økonomisk sikkerhed i

Article III, shall be available for the satisfaction of any claim established by a judgment of a court of any other Contracting State which would be recognized under paragraph 4 of this Article; the sums shall be made available, at the option of the claimant, either in the licensing State or in the Contracting State in which the damage was sustained or in the Contracting State in which the claimant is habitually resident.

7. After the limitation fund has been constituted in accordance with paragraph 1 of this Article or, where no such fund has been constituted, if the sums provided by the licensing State, or by insurance, or other financial security are available in accordance with paragraph 6 of this Article to meet a claim for compensation, the claimant shall not be entitled to exercise any right against any other asset of the operator in respect of his claim for nuclear damage, and any bail or security (other than security for costs) given by or on behalf of that operator in any Contracting State shall be released.

Article XII

1. The Contracting States undertake to adopt such measures as are necessary to ensure implementation of the provisions of this Convention, including any appropriate measures for the prompt and equitable distribution of the sums available for compensation for nuclear damage.

2. The Contracting States undertake to adopt such measures as are necessary to ensure that insurance and reinsurance premiums and sums provided by insurance, reinsurance or other financial security, or provided by them in accordance with paragraph 2 of Article III, shall be freely transferable into the currency of the Contracting State in which the damage was sustained, of the Contracting State which the claimant is habitually resident or, as regards insurance and reinsurance premiums and payments, in the currencies specified in the insurance or reinsurance contract.

3. This Convention shall be applied without discrimination based upon nationality, domicile or residence.

medfør af artikel III, stk. 2, er til rådighed til dækning af ethvert krav, der er fastslået ved dom, der er afsagt af en domstol i en anden kontraherende stat, og som kan anerkendes i medfør af stk. 4; disse midler skal stilles til rådighed efter den berettigedes valg enten i den godkendende stat eller i den kontraherende stat, hvor skaden er lidt, eller i den kontraherende stat, hvor den berettigede har sit normale opholdssted.

7. Efter at ansvarsbegrænsningsfondet er oprettet i overensstemmelse med stk. 1, eller – hvor et sådant fond ikke er oprettet – hvis de midler, der er tilvejebragt af den godkendende stat eller ved forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, står til rådighed i overensstemmelse med stk. 6 til dækning af et erstatningskrav, kan den berettigede ikke søge fyldestgørelse i indehaverens andre aktiver for sit erstatningskrav for nuklear skade, og enhver kaution eller anden sikkerhed (bortset fra sikkerhed for sagsomkostninger), der er stillet af indehaveren eller på dennes vegne i en kontraherende stat, skal frigives.

Artikel XII

1. De kontraherende stater forpligter sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne konventions bestemmelser, herunder egnede foranstaltninger for en hurtig og retfærdig fordeling af de midler, der står til rådighed for ydelse af erstatning for nuklear skade.

2. De kontraherede stater forpligter sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsikrings- og genforsikringspræmier samt midler tilvejebragt ved forsikring, genforsikring eller anden økonomisk sikkerhed, eller som de har tilvejebragt i overensstemmelse med artikel III, stk. 2, frit kan omsættes til den valuta, der anvendes i den kontraherende stat, hvor skaden er lidt, i den kontraherende stat, hvor den berettigede har sit normale opholdssted, eller – for så vidt angår forsikrings- og genforsikringspræmier og -udbetalinger – i de valutaer, der er angivet i forsikrings- eller genforsikringskontrakten.

3. Denne konvention skal anvendes uden forskelsbehandling begrundet i statsborgerskab, bopæl eller opholdssted.

Article XIII

This Convention applies to nuclear damage caused by a nuclear incident occurring in any part of the world and involving the nuclear fuel of, or radioactive products or waste produced in, a nuclear ship flying the flag of a Contracting State.

Article XIV

This Convention shall supersede any International Conventions in force or open for signature, ratification or accession at the date on which this Convention is opened for signature, but only to the extent that such Conventions would be in conflict with it; however, nothing in this Article shall affect the obligations of Contracting States to non-Contracting States arising under such International Conventions.

Article XV

1. Each Contracting State undertakes to take all measures necessary to prevent a nuclear ship flying its flag from being operated without a licence or authority granted by it.

2. In the event of nuclear damage involving the nuclear fuel of, or radioactive products or waste produced in a nuclear ship flying the flag of a Contracting State, the operation of which was not at the time of the nuclear incident licensed or authorized by such Contracting State, the owner of the nuclear ship at the time of the nuclear incident shall be deemed to be the operator of the nuclear ship for all the purposes of this Convention, except that his liability shall not be limited in amount.

3. In such an event, the Contracting State whose flag the nuclear ship flies shall be deemed to be the licensing State for all the purposes of this Convention and shall, in particular, be liable for compensation for victims in accordance with the obligations imposed on a licensing State by Article III and up to the limit laid down therein.

4. Each Contracting State undertakes not to grant a licence or other authority to oper-

Artikel XIII

Denne konvention finder anvendelse på nuklear skade forvoldt ved en nuklear ulykke, der indtræffer hvor som helst i verden, og hvortil medvirker nukleart brændsel i et nukleart skib, der fører en kontraherende stats flag, eller radioaktivt produkt eller affald, der dannes i et sådant skib.

Artikel XIV

Denne konvention går forud for de internationale konventioner, der på det tidspunkt, da denne konvention åbnes for undertegnelse, er i kraft, åbne for undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse, dog kun i det omfang hvori disse konventioner ville være i strid med den; intet i denne artikel berører dog de forpligtelser, der påhviler kontraherende stater over for ikke-kontraherende stater i henhold til sådanne internationale konventioner.

Artikel XV

1. Enhver kontraherende stat forpligter sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at et nukleart skib, der fører dens flag, drives uden dens godkendelse eller tilladelse.

2. I tilfælde af en nuklear skade, hvortil medvirker nukleart brændsel i et nukleart skib, der fører en kontraherende stats flag, eller radioaktivt produkt eller affald, der dannes i et sådant skib, hvis drift på tidspunktet for den nukleare ulykke ikke var godkendt eller tilladt af denne kontraherende stat, anses den person, der på tidspunktet for den nukleare ulykke var ejer af det nukleare skib, for indehaver af skibet i alle forhold vedrørende denne konvention, dog at størrelsen af hans ansvar ikke er begrænset.

3. I dette tilfælde anses den kontraherende stat, hvis flag det nukleare skib fører, for at være den godkendende stat i alle forhold vedrørende denne konvention, og denne stat er navnlig erstatningspligtig over for skadelidende i overensstemmelse med de forpligtelser, der er pålagt en godkendende stat i henhold til artikel III og indtil den deri fastsatte grænse.

4. Enhver kontraherende stat forpligter sig til ikke at meddele godkendelse eller anden

ate a nuclear ship flying the flag of another State. However, nothing in this paragraph shall prevent a Contracting State from implementing the requirements of its national law concerning the operation of a nuclear ship within its internal waters and territorial sea.

Article XVI

This Convention shall apply to a nuclear ship from the date of her launching. Between her launching and the time she is authorized to fly a flag, the nuclear ship shall be deemed to be operated by the owner and to be flying the flag of the State in which she was built.

Article XVII

Nothing in this Convention shall affect any right which a Contracting State may have under international law to deny access to its waters and harbours to nuclear ships licensed by another Contracting State, even when it has formally complied with all the provisions of this Convention.

Article XVIII

An action for compensation for nuclear damage shall be brought against the operator; it may also be brought against the insurer or any person other than the licensing State who has provided financial security to the operator pursuant to paragraph 2 of Article III, if the right to bring an action against the insurer or such other person is provided under the applicable national law.

Article XIX

Notwithstanding the termination of this Convention or the termination of its application to any Contracting State pursuant to Article XXVII, the provisions of the Convention shall continue to apply with respect to any nuclear damage caused by a nuclear incident involving the nuclear fuel of, or radioactive products or waste produced in, a nuclear ship licensed or otherwise authorized for operation by any Contracting State prior to the date of such termination, provided the nuclear incident occurred prior to the date of such termination or, in the event of a nuclear incident occurring subsequent

tilladelse til at drive et nukleart skib, der fører en anden stats flag. Intet i dette stykke skal dog være til hinder for, at en kontraherende stat anvender sin egen lovgivning om drift af et nukleart skib inden for dens indre farvande og dens territorialfarvand.

Artikel XVI

Denne konvention finder anvendelse på et nukleart skib fra tidspunktet for dets søsætning. I tiden mellem dets søsætning og det tidspunkt, da det får tilladelse til at føre et flag, anses det nukleare skib for drevet af ejeren og for at føre den stats flag, hvor det er bygget.

Artikel XVII

Intet i denne konvention berører den ret, som en kontraherende stat måtte have i henhold til folkeretten til at nægte nukleare skibe, der er godkendt af en anden kontraherende stat, adgang til sine farvande og havne, selv om den sidstnævnte stat formelt har opfyldt alle bestemmelserne i denne konvention.

Artikel XVIII

Sag om erstatning for nuklear skade skal anlægges mod indehaveren; sag kan også anlægges mod forsikreren eller nogen (bortset fra den godkendende stat), som har ydet indehaveren økonomisk sikkerhed i henhold til artikel III, stk. 2, såfremt den nationale ret, der kommer til anvendelse, indeholder hjemmel hertil.

Artikel XIX

Uanset om denne konvention skulle bortfalde eller om dens anvendelse skulle ophøre for en kontraherende stat i medfør af artikel XXVII, finder dens bestemmelser fortsat anvendelse på enhver nuklear skade forvoldt ved en nuklear ulykke, hvortil medvirker nukleart brændsel i et nukleart skib eller radioaktivt produkt eller affald, der dannes i et nukleart skib, hvis drift er godkendt eller på anden måde tilladt af en kontraherende stat før tidspunktet for et sådant dødsfald eller ophør af konventionen, forudsat at den nukleare ulykke er indtruffet før dette tidspunkt eller – hvor det drejer sig

to the date of such termination, prior to the expiry of a period of twenty-five years after the date of such licensing or other authorization to operate such ship.

Article XX

Without prejudice to Article X, any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

Article XXI

1. Each Contracting Party may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by Article XX of the Convention. The other Contracting Parties shall not be bound by this Article with respect to any Contracting Party having made such a reservation.

2. Any Contracting Party having made a reservation in accordance with paragraph 1 may at any time withdraw this reservation by notification to the Belgian Government.

Article XXII

This Convention shall be open for signature by the States represented at the eleventh session (1961–1962) of the Diplomatic Conference on Maritime Law.

Article XXIII

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Belgian Government.

Article XXIV

1. This Convention shall come into force three months after the deposit of an instrument of ratification by at least one licensing State and one other State.

om en nuklear ulykke, der er indtruffet efter det nævnte tidspunkt – før udløbet af et tidsrum af 25 år efter datoen for godkendelse eller anden tilladelse til at drive et sådant skib.

Artikel XX

Enhver strid mellem to eller flere kontraherende stater om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, der ikke kan bilægges gennem forhandling, skal på begæring af en af parterne henvises til voldgift, jfr. dog bestemmelserne i artikel X. Dersom parterne ikke inden 6 måneder efter datoen for begæringen om voldgift kan nå til enighed om formen for voldgiften, kan hver af parterne henvide striden til Den mellemfolkelige Domstol ved indgivelse af en begæring i overensstemmelse med denne domstols statut.

Artikel XXI

1. Enhver kontraherende stat kan ved undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af denne konvention tilkendegive, at den ikke anser sig forpligtet af konventionens artikel XX. De øvrige kontraherende stater er ikke forpligtet af den nævnte artikel over for en kontraherende stat, der har taget et sådant forbehold.

2. En kontraherende stat, der har taget forbehold i henhold til stk. 1, kan når som helst tilbagekalde dette forbehold ved anmeldelse til den belgiske regering.

Artikel XXII

Denne konvention er åben for undertegnelse af de stater, der var repræsenteret på den diplomatiske søfartskonferences 11. møde (1961–62).

Artikel XXIII

Denne konvention skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal deponeres hos den belgiske regering.

Artikel XXIV

1. Denne konvention træder i kraft tre måneder efter at mindst én godkendende stat og én anden stat har deponeret deres ratifikationsinstrument.

2. This Convention shall come into force, in respect of each signatory State which ratifies it after its entry into force as provided in paragraph 1 of this Article, three months after the date of deposit of the instrument of ratification of that State.

Article XXV

1. States Members of the United Nations, Members of the specialized agencies and of the International Atomic Energy Agency not represented at the eleventh session of the Diplomatic Conference on Maritime Law, may accede to this Convention.

2. The instruments of accession shall be deposited with the Belgian Government.

3. The Convention shall come into force in respect of the acceding State three months after the date of deposit of the instrument of accession of the State, but not before the date of entry into force of the Convention as established by Article XXIV.

Article XXVI

1. A conference for the purpose of revising this Convention shall be convened by the Belgian Government and the International Atomic Energy Agency after the Convention has been in force five years.

2. Such a conference shall also be convened by the Belgian Government and the International Atomic Energy Agency before the expiry of this term or thereafter, if one third of the Contracting States express a desire to that effect.

Article XXVII

1. Any Contracting State may denounce this Convention by notification to the Belgian Government at any time after the first revision Conference held in accordance with the provisions of Article XXVI 1.

2. This denunciation shall take effect one year after the date on which the notification has been received by the Belgian Government.

2. Konventionen skal for hver undertegnende stat, som ratificerer den efter dens ikrafttræden som fastsat i stk. 1, træde i kraft tre måneder efter datoen for den pågældende stats deponering af sit ratifikationsinstrument.

Artikel XXV

1. Medlemmer af De forenede Nationer, af dennes særlige institutioner og af Den internationale Atomenergiorganisation, som ikke var repræsenteret på den diplomatiske sørets konferences 11. møde, kan tiltræde denne konvention.

2. Tiltrædelsesdokumenterne skal deponeres hos den belgiske regering.

3. Konventionen træder i kraft for en tiltrædende stat tre måneder efter datoen for den pågældende stats deponering af sit tiltrædelsesdokument, dog ikke før datoen for konventionens ikrafttræden, som fastsat i artikel XXIV.

Artikel XXVI

1. Den belgiske regering og Den internationale Atomenergiorganisation skal sammenkalde en konference med henblik på en revision af denne konvention, når den har været i kraft i fem år.

2. En sådan konference skal ligeledes sammenkaldes af den belgiske regering og Den internationale Atomenergiorganisation før udløbet af det nævnte tidsrum eller derefter, såfremt 1/3 af de kontraherende stater udtrykker ønske herom.

Artikel XXVII

1. Enhver kontraherende stat kan opgive denne konvention ved meddelelse til den belgiske regering når som helst efter afholdelsen af den første revisionskonference i henhold til bestemmelserne i artikel XXVI, stk. 1.

2. En sådan opsigelse får virkning ét år efter datoen for den belgiske regerings modtagelse af meddelelsen.

Article XXVIII

The Belgian Government shall notify the States represented at the eleventh session of the Diplomatic Conference on Maritime Law, and the States acceding to this Convention, of the following:

1. Signatures, ratifications and accessions received in accordance with Article XXII, XXIII and XXV.
2. The date on which the Convention will come into force in accordance with Article XXIV.
3. Denunciations received in accordance with Article XXVII.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries, whose credentials have been found in order, have signed this Convention.

Done at Brussels, this twenty-fifth day of May, one thousand nine hundred and sixty-two, in the English, French, Russian and Spanish languages in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Belgian Government, which shall issue certified copies.

In case of any disparity in the texts, the English and French versions shall be authentic.

Artikel XXVIII

Den belgiske regering skal underrette de stater, der var repræsenteret på den diplomatiske søretskonferences 11. møde, samt de stater, der tiltræder konventionen, om

- 1) enhver undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse modtaget i henhold til artiklerne XXII, XXIII og XXV;
- 2) datoen for konventionens ikrafttræden i henhold til artikel XXIV;
- 3) enhver opsigelse modtaget i henhold til artikel XXVII.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede, hvis fuldmagter er fundet at være i orden, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Bryssel den 25. maj 1962 med engelsk, fransk, russisk og spansk tekst i ét eksemplar, der skal opbevares i den belgiske regerings arkiv, og denne regering skal udfærdige bekræftede kopier heraf.

I tilfælde af uoverensstemmelse mellem teksterne er de engelske og franske gengivelser autentiske.